

EUROPA-PARLAMENTETS OG RÅDETS FORORDNING (EU) 2016/2031**af 26. oktober 2016****om beskyttelsesforanstaltninger mod planteskadegørere og om ændring af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 228/2013, (EU) nr. 652/2014 og (EU) nr. 1143/2014 og om ophævelse af Rådets direktiv 69/464/EØF, 74/647/EØF, 93/85/EØF, 98/57/EF, 2000/29/EF, 2006/91/EF og 2007/33/EF**

EUROPA-PARLAMENTET OG RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR —

under henvisning til traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde, særlig artikel 43, stk. 2,

under henvisning til forslag fra Europa-Kommissionen,

efter fremsendelse af udkast til lovgivningsmæssig retsakt til de nationale parlamenter,

under henvisning til udtalelse fra Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg ⁽¹⁾,

efter høring af Regionsudvalget,

efter den almindelige lovgivningsprocedure ⁽²⁾, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) Rådets direktiv 2000/29/EF ⁽³⁾ fastlægger en plantesundhedsordning.
- (2) Den 21. november 2008 opfordrede Rådet Kommissionen til at foretage en evaluering af plantesundhedsordningen.
- (3) På baggrund af resultatet af denne evaluering og erfaringerne med anvendelsen af direktiv 2000/29/EF bør det direktiv erstattes. For at sikre ensartet anvendelse af de nye regler bør den retsakt, der erstatter nævnte direktiv, udformes som en forordning.
- (4) Plantesundhed er meget vigtig for planteproduktion, skove, naturområder og beplantede områder, naturlige økosystemer, økosystemtjenester og biodiversiteten i Unionen. Plantesundheden er truet af arter, der er skadelige for planter og planteprodukter, og hvis indførelse på Unionens område der er stigende risiko for på grund af den globaliserede samhandel og klimaændringerne. For at bekæmpe denne trussel er det nødvendigt at vedtage foranstaltninger vedrørende fastlæggelse af de plantesundhedsrisici, der er forbundet med disse skadegørere, og begrænsning af disse risici til et acceptabelt niveau.
- (5) Nødvendigheden af sådanne foranstaltninger har længe været anerkendt. De har ført til internationale aftaler og internationale konventioner, herunder den internationale plantebeskyttelseskonvention (IPPC), der blev vedtaget af De Forenede Nationers Fødevare- og Landbrugsorganisation (FAO) den 6. december 1951, og den nye reviderede tekst hertil, som blev vedtaget af FAO på 29. møde i november 1997. Unionen og alle dens medlemsstater er kontraherende parter i IPPC.
- (6) Det har vist sig, at det ved fastsættelsen af denne forordnings anvendelsesområde er vigtigt at tage hensyn til biogeografiske faktorer for at undgå introduktion og spredning på Den Europæiske Unions område af skadegørere, der ikke findes på dette område. Følgelig bør Ceuta, Melilla og medlemsstaternes regioner i den yderste periferi, jf. artikel 355, stk. 1, i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde (TEUF), bortset fra Madeira og Azorerne, udelukkes fra denne forordnings geografiske anvendelsesområde. Henvisninger til tredjelande bør også læses som henvisninger til ovennævnte områder.

⁽¹⁾ EUT C 170 af 5.6.2014, s. 104.⁽²⁾ Europa-Parlamentets holdning af 15.4.2014 (endnu ikke offentliggjort i EUT) og Rådets førstebehandlingsholdning af 18.7.2016 (endnu ikke offentliggjort i EUT). Europa-Parlamentets holdning af 26.10.2016 (endnu ikke offentliggjort i EUT).⁽³⁾ Rådets direktiv 2000/29/EF af 8. maj 2000 om foranstaltninger mod indslæbning i Fællesskabet af skadegørere på planter eller planteprodukter og mod deres spredning inden for Fællesskabet (EFT L 169 af 10.7.2000, s. 1).

- (7) Direktiv 2000/29/EF fastsætter regler vedrørende offentlig kontrol, som skal foretages af de kompetente myndigheder for så vidt angår foranstaltninger mod indslæbning i Fællesskabet af skadegørere på planter eller planteprodukter og mod deres spredning inden for Fællesskabet. Det kræver, at medlemsstaterne udfører relevante og effektive kontrolforanstaltninger. Sådanne relevante og effektive offentlige kontrolforanstaltninger bør også træffes i fremtiden. Som en del af pakken om mere intelligent lovgivning med henblik på sikrere fødevarer fastsætter denne forordning kun et begrænset antal bestemmelser om offentlige kontrolforanstaltninger, eftersom disse regler bør fastsættes inden for rammerne af den horisontale lovgivning om offentlige kontrolforanstaltninger.
- (8) Der bør fastsættes kriterier for identificering af skadegørere, for hvilke det er nødvendigt at vedtage foranstaltninger for at hindre introduktion i og spredning på hele Unionens område. Disse skadegørere benævnes »EU-karantæneskadegørere«. Der bør også fastsættes kriterier for identificering af skadegørere, for hvilke der kun kræves vedtagelse af kontrolforanstaltninger for en eller flere dele af dette område. Disse skadegørere benævnes »beskyttet zone-karantæneskadegørere«. Når skadegørerne er planter, bør gennemførelsen af denne forordning især fokusere på planter, der er parasitære over for andre planter, når de er mest skadelige for plantesundheden.
- (9) For at kunne fokusere kontrolindsatsen på de EU-karantæneskadegørere, der har de mest alvorlige potentielle økonomiske, miljømæssige eller sociale konsekvenser for Unionens område som helhed, bør der opstilles en begrænset liste over sådanne skadegørere (»prioriterede skadegørere«).
- (10) Der bør indføres anmeldelsesforpligtelser for medlemsstaterne, professionelle operatører og offentligheden for at sikre, at der træffes effektive og rettidige foranstaltninger ved forekomst eller mistanke om forekomst af en EU-karantæneskadegører.
- (11) Hvis disse anmeldelsesforpligtelser indebærer, at personoplysninger om fysiske eller juridiske personer videregives til de kompetente myndigheder, kan dette betragtes som en begrænsning af artikel 8 (beskyttelse af personoplysninger) i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder (»chartret«). En sådan begrænsning vil imidlertid være nødvendig og står i rimeligt forhold til opnåelsen af denne forordnings mål om at sikre hensynet til almenhedens interesse.
- (12) En professionel operatør eller en anden person, der har mistanke om eller får kendskab til forekomst af en EU-karantæneskadegører i planter, planteprodukter eller andre objekter, som denne har eller havde kontrol med, bør forpligtes til at underrette den kompetente myndighed om denne mistanke eller dette kendskab, til at træffe alle nødvendige foranstaltninger til at udrydde skadegøreren, tilbagetrække eller tilbagekalde de pågældende planter, planteprodukter eller andre objekter og til at underrette den kompetente myndighed, andre personer i handelskæden og offentligheden.
- (13) Medlemsstaterne bør træffe alle nødvendige plantesundhedsforanstaltninger til at udrydde EU-karantæneskadegørere, som konstateres at forekomme på deres område. Der bør fastsættes foranstaltninger, som kan træffes af medlemsstaterne i sådanne tilfælde. Det er også hensigtsmæssigt at fastsætte principper, som medlemsstaterne bør følge ved beslutning af, hvilke foranstaltninger der bør træffes. Disse foranstaltninger bør omfatte fastlæggelse af afgrænsede områder bestående af en angrebet zone og en stødpudezone og, når det er relevant, fastlæggelse af tiltag, som en professionel operatør eller anden person bør iværksætte med henblik på at udrydde karantæneskadegøreren eller at hindre spredning af den.
- (14) I visse tilfælde bør medlemsstaterne indføre foranstaltninger til udryddelse af karantæneskadegørere på planter i private anlæg, fordi udryddelse af skadegørere kun kan lykkes, hvis alle kilder til angreb fjernes. Med henblik herpå bør de kompetente myndigheder i medlemsstaterne have lovlig adgang til disse anlæg. Dette kan udgøre en begrænsning af artikel 7 (respekt for privatliv og familieliv) og artikel 17 (ejendomsret) i chartret. Denne begrænsning bør være nødvendig og stå i rimeligt forhold til opnåelsen af denne forordnings mål om at sikre hensynet til almenhedens interesse.
- (15) Forebyggelse og tidlig påvisning af forekomst af skadegørere er yderst vigtig for rettidig og effektiv udryddelse. Medlemsstaterne bør derfor foretage undersøgelser for forekomst af EU-karantæneskadegørere i de områder, hvor de pågældende skadegøreres forekomst ikke var kendt. I betragtning af antallet af EU-karantæneskadegørere og den tid og de ressourcer, som kræves for at foretage disse undersøgelser, bør medlemsstaterne opstille flerårige undersøgelsesprogrammer.

- (16) Kommissionen bør tildeles beføjelse til at vedtage foranstaltninger ved mistanke om eller bekræftet forekomst af specifikke EU-karantæneskadegørere, navnlig vedrørende udryddelse og inddæmning heraf og etablering afgrænsede områder, undersøgelser, beredskabsplaner, simuleringsovelser og handlingsplaner.
- (17) Hvis en EU-karantæneskadegører er etableret i et afgrænset område og ikke kan udryddes, bør Kommissionen vedtage EU-foranstaltninger for så vidt angår inddæmning af den pågældende skadegører i dette område.
- (18) For at sikre en hurtig og effektiv indsats mod skadegørere, som ikke er EU-karantæneskadegørere, men som medlemsstater anser kan opfylde betingelserne for optagelse på listen over EU-karantæneskadegørere, bør der fastsættes bestemmelser om foranstaltninger, som skal træffes af medlemsstaterne, hvis de bliver opmærksomme på forekomst af en sådan skadegører. Tilsvarende bestemmelser bør fastsættes for Kommissionen.
- (19) På visse betingelser bør medlemsstaterne kunne indføre strengere foranstaltninger end dem, der kræves i EU-lovgivningen.
- (20) Der bør gælde særlige bestemmelser for prioriterede skadegørere navnlig for så vidt angår oplysning af offentligheden, undersøgelser, beredskabsplaner, simuleringsovelser, handlingsplaner med henblik på udryddelse og EU-medfinansiering af foranstaltninger.
- (21) Karantæneskadegørere, som forekommer på Unionens område, men som ikke forekommer i specifikke dele af dette område, der er udpeget som »beskyttede zoner«, og hvis forekomst ville medføre uacceptable økonomiske, sociale eller miljømæssige konsekvenser udelukkende for disse beskyttede zoner, bør identificeres specifikt og opføres som »beskyttet zone-karantæneskadegørere«. Indslæbning i, flytning inden for og frigivelse af beskyttet zone-karantæneskadegørere i de respektive beskyttede zoner bør forbydes.
- (22) Der bør fastsættes regler om anerkendelse, ændring og tilbagekaldelse af anerkendelse som beskyttet zone, undersøgelsesforpligtelser for beskyttede zoner, foranstaltninger, der skal træffes i tilfælde af forekomst af beskyttet zone-karantæneskadegørere i de pågældende beskyttede zoner, samt etablering af midlertidige beskyttede zoner. Der bør gælde strenge regler for ændring af udstrækningen af og for ophævelse af anerkendelsen af beskyttede zoner, når der er konstateret forekomst af beskyttet zone-karantæneskadegørere i den pågældende beskyttede zone.
- (23) En skadegører, der ikke er en EU-karantæneskadegører, bør betegnes som en »EU-reguleret ikkekarantæneskadegører«, hvis denne skadegører hovedsagelig overføres via bestemte planter til plantning, dens forekomst på disse planter til plantning har uacceptable økonomiske konsekvenser for så vidt angår den påtænkte anvendelse af disse planter, og den er opført som en EU-reguleret ikkekarantæneskadegører. For at begrænse forekomst af disse skadegørere bør indslæbning heraf i eller flytning inden for Unionens område på de pågældende planter til plantning forbydes, hvis forekomsten af de pågældende skadegørere overstiger en bestemt tærskelværdi.
- (24) Visse planter, planteprodukter og andre objekter udgør en uacceptabel risiko på grund af sandsynligheden for, at de fungerer som værter for EU-karantæneskadegørere. For nogle af disse findes der acceptable risikobegrænsende foranstaltninger, men ikke for alle. Afhængigt af tilgængeligheden af acceptable risikobegrænsende foranstaltninger bør introduktion heraf på eller flytning inden for Unionens område enten forbydes eller underlægges særlige betingelser. Der bør opstilles en liste over disse planter, planteprodukter og andre objekter.
- (25) Foruden de foranstaltninger, der træffes for at håndtere den uacceptable risiko ved planter, planteprodukter og andre objekter, bør denne forordning fastsætte bestemmelser om risikobaserede og forebyggende foranstaltninger til beskyttelse af Unionens område mod skadegørere, som en plante, et planteprodukt eller et andet objekt med oprindelse i et tredjeland kan indslæbe, på grundlag af en foreløbig vurdering af denne høje risiko. Den foreløbige vurdering bør tage hensyn til specifikke kriterier, der er relevante for den pågældende plante eller det pågældende planteprodukt eller andet objekt. Med henblik herpå bør der tages hensyn til videnskabelige udtalelser eller undersøgelser foretaget af IPPC, Plantebeskyttelsesorganisationen for Europa og Middelhavsområderne (EPPO), Den Europæiske Fødevarer sikkerhedsautoritet (EFSA) eller medlemsstaternes myndigheder. På grundlag af denne foreløbige vurdering bør en liste over disse planter, planteprodukter og andre objekter, der udgør en høj risiko, fastlægges og indførelse heraf på Unionens område forbydes i afventning af en risikovurdering, der foretages i overensstemmelse med IPPC-standarder. Disse planter, planteprodukter eller andre objekter bør ikke inkludere dem, hvis indførelse på Unionens område er forbudt eller underlagt særlige og tilsvarende krav på grundlag af en skadegørerrisikoanalyse, eller som er underlagt midlertidige forbud fastlagt i denne forordning.

- (26) Der bør fastsættes undtagelser fra forbuddene eller de særlige krav med hensyn til indførelse af planter, planteprodukter og andre objekter på Unionens område. Kommissionen bør have beføjelse til at anerkende visse foranstaltninger i tredjelande som værende ækvivalente med kravene til flytning inden for Unionens område af de pågældende planter, planteprodukter og andre objekter.
- (27) Sådanne forbud eller krav bør hverken finde anvendelse på små mængder af visse planter, planteprodukter og andre objekter, bortset fra planter til plantning, til ikkekommercielle og ikkeerhvervsmæssige formål eller i visse tilfælde på indførelse i og flytning inden for grænseområder af planter, planteprodukter og andre objekter.
- (28) Der bør fastsættes undtagelser fra forbuddet mod indførelse på og flytning inden for Unionens område af skadegørere, planter, planteprodukter og andre objekter, der er omfattet af forbud, og som er beregnet til bestemte formål, såsom officielle testmæssige, videnskabelige eller uddannelsesmæssige formål, forsøg, planteforædling eller avl. Der bør fastsættes passende beskyttelsesforanstaltninger, og oplysninger bør gives til de berørte.
- (29) Planter, der indføres i Unionen fra tredjelande, og som transporteres ved hjælp af posttjenester, opfylder i mange tilfælde ikke Unionens plantesundhedsmæssige krav. For at skabe større bevidsthed bør der fastsættes specifikke regler om oplysninger til rejsende og posttjenestekunder.
- (30) Der bør dispenseres fra EU-reglerne vedrørende indførelse på og flytning inden for Unionens område for så vidt angår planter, planteprodukter og andre objekter i plantesundhedsrelevant transit på særlige betingelser.
- (31) Den internationale handel med planter, planteprodukter og andre objekter, som der er begrænset plantesundhedsmæssig erfaring med, kan potentielt indebære uacceptable risici for etablering af karantæneskadegørere, som endnu ikke er opført på listen over EU-karantæneskadegørere, og for hvilke der ikke er vedtaget foranstaltninger i henhold til denne forordning. For at sikre en hurtig og effektiv indsats mod sådanne skadegørerrisici, der er nyligt identificerede eller er genstand for mistanke i forbindelse med planter, planteprodukter og andre objekter, som ikke er underlagt permanente forskrifter eller forbud, men som ville kunne omfattes af sådanne permanente foranstaltninger, bør Kommissionen have mulighed for at vedtage midlertidige foranstaltninger i overensstemmelse med forsigtighedsprincippet og identificere disse planter, planteprodukter og andre objekter under hensyntagen til objektive og fastlagte elementer.
- (32) Det er nødvendigt at fastsætte forbud og særlige krav svarende til dem, der gælder for Unionens område, vedrørende indførelse på og flytning inden for beskyttede zoner af planter, planteprodukter og andre objekter, der udgør en uacceptabel høj risiko på grund af sandsynligheden for, at de fungerer som værter for den pågældende beskyttede zone-karantæneskadegørere.
- (33) Der bør vedtages generelle krav til køretøjer, maskiner og emballagemateriale, der anvendes til planter, planteprodukter og andre objekter for at sikre, at de er frie for karantæneskadegørere.
- (34) Medlemsstaterne bør udpege indeslutningsfaciliteter og karantænestationer. Der bør fastsættes krav vedrørende udpegelse af, tilladelse til, drift af og tilsyn med disse indeslutningsfaciliteter og karantænestationer samt vedrørende frigivelse af planter, planteprodukter eller andre objekter fra disse faciliteter eller stationer. Hvor disse krav omfatter føring af lister over personale og besøgende ved faciliteterne og stationerne, kan dette udgøre en begrænsning af artikel 8 (beskyttelse af personoplysninger) i chartret. Denne begrænsning vil imidlertid være nødvendig og står i rimeligt forhold til opnåelsen af denne forordnings mål om at sikre hensynet til almenhedens interesse.
- (35) Kommissionen bør opstille og ajourføre en offentligt tilgængelig liste over alle anmeldelser, den har modtaget over nye skadegørere i tredjelande, der kan udgøre en risiko for plantesundheden på Unionens område.
- (36) For at sikre en effektiv gennemførelse af denne forordning bør bestemte professionelle operatører, der er underlagt forpligtelserne i denne forordning, opføres i registre oprettet af medlemsstaterne. Der bør fastsættes krav vedrørende registrering og undtagelser fra disse krav.
- (37) For at gøre det nemmere at finde frem til kilden til et angreb af karantæneskadegørere er det hensigtsmæssigt at kræve, at professionelle operatører fører fortegnelser over de planter, planteprodukter og andre objekter, der leveres til dem af professionelle operatører, og som de leverer til andre professionelle operatører. I betragtning af latenstiden for visse karantæneskadegørere og den tid, der kræves til påvisning af infektionskilden, bør fortegnelser opbevares i mindst tre år.

- (38) Professionelle operatører bør også have systemer og procedurer til identificering af flytninger af planter, planteprodukter og andre objekter inden for og mellem deres egne anlæg.
- (39) Der bør kræves et plantesundhedscertifikat ved indførelse fra tredjelande på Unionens område og til beskyttede zoner af visse planter, planteprodukter og andre objekter. Der bør af hensyn til gennemsigtigheden opstilles en liste over disse planter, planteprodukter og andre objekter.
- (40) Der bør også kræves plantesundhedscertifikater ved indførelse af andre planter fra tredjelande på Unionens område. Dette er vigtigt for at sikre et passende plantesundhedsmæssigt sikkerhedsniveau og et effektivt overblik over indførelsen af disse planter i Unionen samt risiciene derved. Disse planter bør dog ikke omfattes af bestemmelserne om offentlig kontrol ved grænsekontrolsteder, der er fastlagt i den relevante EU-lovgivning.
- (41) Disse plantesundhedscertifikater bør opfylde kravene i IPPC og bør attestere overensstemmelse med de krav og foranstaltninger, der er fastsat i henhold til denne forordning. For at sikre troværdigheden af plantesundhedscertifikaterne bør der fastsættes regler vedrørende betingelserne for deres gyldighed og ugyldiggørelse.
- (42) Flytning inden for Unionens område og til og inden for beskyttede zoner af visse planter, planteprodukter og andre objekter bør kun tillades, hvis de er ledsaget af et plantepas, der attesterer overensstemmelse med de krav og foranstaltninger, der er fastlagt i henhold til bestemmelserne i denne forordning. Der bør af gennemsigtighedshensyn opstilles en liste over disse planter, planteprodukter og andre objekter.
- (43) Der bør ikke kræves plantepas for planter, planteprodukter og andre objekter, der leveres direkte til slutbrugere, herunder hjemmegartnere. Der bør dog fastsættes visse undtagelser.
- (44) For at sikre troværdigheden af plantepassene bør der fastsættes regler om deres indhold og format.
- (45) Plantepas bør generelt udstedes af en godkendt professionel operatør. Det bør være muligt for kompetente myndigheder at beslutte at udstede plantepas.
- (46) Der bør fastsættes regler om udstedelse af plantepas, undersøgelser, som kræves i forbindelse med udstedelse, anbringelse af plantepas, godkendelse af og tilsyn med professionelle operatører, der udsteder plantepas, forpligtelser, som påhviler godkendte operatører, og inddragelse af godkendelse.
- (47) For at lette byrden for godkendte operatører bør undersøgelser med henblik på udstedelse af plantepas, hvis det er hensigtsmæssigt, kombineres med de undersøgelser, der kræves i henhold til Rådets direktiv 66/401/EØF ⁽¹⁾, 66/402/EØF ⁽²⁾, 68/193/EØF ⁽³⁾, 2002/54/EF ⁽⁴⁾, 2002/55/EF ⁽⁵⁾, 2002/56/EF ⁽⁶⁾, 2002/57/EF ⁽⁷⁾, 2008/72/EF ⁽⁸⁾ og 2008/90/EF ⁽⁹⁾.
- (48) Godkendte operatører bør være i besiddelse af den nødvendige viden om skadegørere.
- (49) Visse godkendte operatører kan have ønske om at udarbejde en risikostyringsplan vedrørende skadegørere til sikring og påvisning af en høj grad af kompetence og bevidsthed om skadegørerrisici, hvad angår kritiske aspekter i forhold til deres erhvervsmæssige aktiviteter, og til støtte for særlige kontrolordninger i samarbejde med de kompetente myndigheder. Der bør fastsættes EU-regler vedrørende indholdet af sådanne planer.

⁽¹⁾ Rådets direktiv 66/401/EØF af 14. juni 1966 om handel med frø af foderplanter (EFT L 125 af 11.7.1966, s. 2298/66).

⁽²⁾ Rådets direktiv 66/402/EØF af 14. juni 1966 om handel med sædekorn (EFT L 125 af 11.7.1966, s. 2309/66).

⁽³⁾ Rådets direktiv 68/193/EØF af 9. april 1968 om handel med vegetativt formeringsmateriale af vin (EFT L 93 af 17.4.1968, s. 15).

⁽⁴⁾ Rådets direktiv 2002/54/EF af 13. juni 2002 om handel med bederoefrø (EFT L 193 af 20.7.2002, s. 12).

⁽⁵⁾ Rådets direktiv 2002/55/EF af 13. juni 2002 om handel med grøntsagsfrø (EFT L 193 af 20.7.2002, s. 33).

⁽⁶⁾ Rådets direktiv 2002/56/EF af 13. juni 2002 om handel med læggekartofler (EFT L 193 af 20.7.2002, s. 60).

⁽⁷⁾ Rådets direktiv 2002/57/EF af 13. juni 2002 om handel med frø af olie- og spindplanter (EFT L 193 af 20.7.2002, s. 74).

⁽⁸⁾ Rådets direktiv 2008/72/EF af 15. juli 2008 om afsætning af plantemateriale og formeringsmateriale af grøntsagsplanter bortset fra frø (EUT L 205 af 1.8.2008, s. 28).

⁽⁹⁾ Rådets direktiv 2008/90/EF af 29. september 2008 om afsætning af frugtplanteformeringsmateriale og frugtplanter bestemt til frugtproduktion (EUT L 267 af 8.10.2008, s. 8).

- (50) Det er hensigtsmæssigt at fastsætte regler for erstatning af plantepas og plantesundhedscertifikater.
- (51) I tilfælde af manglende overholdelse af EU-reglerne bør plantepassene inddrages, erklæres ugyldige og opbevares af sporbarhedshensyn.
- (52) Ifølge den internationale standard for plantesundhedsforanstaltninger nr. 15 om regler for emballagemateriale af træ i international handel (ISPM15) skal emballagemateriale af træ være forsynet med et særligt mærke, som skal anbringes af behørigt godkendte og tilsynsunderlagte professionelle operatører. Denne forordning bør fastsætte krav vedrørende behandling, mærkning og reparation af emballagemateriale af træ i overensstemmelse med nævnte standard. Forordningen bør endvidere fastsætte regler for godkendelse af og tilsyn med professionelle operatører på Unionens område, som anvender mærket.
- (53) Hvis det kræves af et tredjeland, bør de pågældende planter, planteprodukter eller andre objekter flyttes fra Unionens område til det pågældende tredjeland ledsaget af et plantesundhedscertifikat til brug ved eksport eller reeksport. I medfør af de relevante bestemmelser i IPPC bør disse certifikater udstedes af de kompetente myndigheder i overensstemmelse med indholdet af standardcertifikaterne til brug ved eksport og reeksport i IPPC. Tredjelands bør tilbydes beskyttelse mod anerkendte EU-karantæneskadegørere på grund af deres skadelige karakter, undtagen hvis en EU-karantæneskadegører officielt vides at forekomme i det pågældende tredjeland og ikke er under offentlig kontrol, eller hvis det med rimelighed kan antages, at denne EU-karantæneskadegører ikke opfylder kriterierne for klassificering som karantæneskadegører for så vidt angår det pågældende tredjeland.
- (54) Hvis planter, planteprodukter eller andre objekter flyttes gennem mere end én medlemsstat, før de eksporteres til et tredjeland, er det vigtigt, at den medlemsstat, hvori disse planter, planteprodukter eller andre objekter blev produceret eller forarbejdet, udveksler oplysninger med den medlemsstat, der udsteder plantesundhedscertifikatet til brug ved eksport. Den udveksling af oplysninger er vigtig for at kunne attestere overensstemmelse med kravene i det pågældende tredjeland. Derfor bør der indføres et harmoniseret »præeksportcertifikat« for at sikre, at udvekslingen af disse oplysninger finder sted på en ensartet måde.
- (55) Kommissionen bør oprette et elektronisk system til de anmeldelser, der kræves i henhold til denne forordning.
- (56) For at tage hensyn til de mest alvorlige økonomiske, sociale eller miljømæssige konsekvenser for Unionens område af visse EU-karantæneskadegørere bør beføjelsen til at vedtage retsakter delegeres til Kommissionen i overensstemmelse med artikel 290 i TEUF for så vidt angår opstilling af en liste over prioriterede skadegørere.
- (57) For at sikre, at undtagelserne for EU-karantæneskadegørere og for planter, planteprodukter og andre objekter med oprindelse i tredjelands eller territorier, som det er forbudt at indføre på Unionens område, og som anvendes til officielle testmæssige, videnskabelige eller uddannelsesmæssige formål, forsøg, planteformodling eller avl, gennemføres på en måde, der ikke udgør en skadegørerrisiko for Unionens område eller dele heraf, bør beføjelsen til at vedtage retsakter delegeres til Kommissionen i overensstemmelse med artikel 290 i TEUF for så vidt angår regler vedrørende udveksling af oplysninger mellem medlemsstaterne og Kommissionen vedrørende indførelse på, flytning inden for, opbevaring, opformering og anvendelse på Unionens område af de pågældende skadegørere og planter, planteprodukter og andre objekter, proceduren og betingelserne for at give den tilsvarende godkendelse og tilsyn med overholdelse af bestemmelserne samt de foranstaltninger, der skal træffes i tilfælde af manglende overholdelse.
- (58) For at sikre en korrekt anvendelse af undtagelserne fra forpligtelsen til at udføre årlige undersøgelser af afgrænsede områder bør beføjelsen til at vedtage retsakter delegeres til Kommissionen i overensstemmelse med artikel 290 i TEUF med henblik på yderligere at præcisere de skadegørere, der er omfattet af disse undtagelser, og betingelser for anvendelsen af disse undtagelser.
- (59) For at sikre, at beskyttede zoner etableres og fungerer på en pålidelig måde, bør beføjelsen til at vedtage retsakter delegeres til Kommissionen i overensstemmelse med artikel 290 i TEUF for så vidt angår detaljerede regler for de undersøgelser, der skal gennemføres med henblik på anerkendelse af beskyttede zoner og udarbejdelsen og indholdet af undersøgelser om beskyttet zone-karantæneskadegørere.
- (60) For at sikre en rimelig og begrænset anvendelse af undtagelserne vedrørende flytning af planter, planteprodukter eller andre objekter til eller inden for grænseområder bør beføjelsen til at vedtage retsakter delegeres til Kommissionen i overensstemmelse med artikel 290 i TEUF for så vidt angår regler om den maksimale udstrækning af tredjelands og medlemsstats grænseområder, den maksimale distance for flytning af de

pågældende planter, planteprodukter og andre objekter inden for tredjelandets og medlemsstatens grænseområder og procedurerne for tilladelse til indførelse i og flytning inden for medlemsstaternes grænseområder af planter, planteprodukter og andre objekter.

- (61) For at sikre, at registreringen af professionelle operatører står i rimeligt forhold til målsætningen om at kontrollere skadegørerrisikoen, bør beføjelsen til at vedtage retsakter delegeres til Kommissionen i overensstemmelse med artikel 290 i TEUF for så vidt angår regler om fastsættelse af yderligere kategorier af professionelle operatører og betingelser for, hvornår de kan fritages fra kravet om registrering, særlige krav til registrering af visse kategorier af professionelle operatører og de øvre grænser for små mængder, som de professionelle operatører må levere til slutbrugerne for at blive fritaget for kravet om registrering.
- (62) For at sikre troværdigheden af plantesundhedscertifikater fra tredjelande, der ikke er kontraherende parter i IPPC, bør beføjelsen til at vedtage retsakter delegeres til Kommissionen i overensstemmelse med artikel 290 i TEUF for så vidt angår regler til supplerende af betingelserne for godkendelse af plantesundhedscertifikater fra disse tredjelande.
- (63) For at minimere skadegørerrisiciene forbundet med planter, planteprodukter eller andre objekter, der flyttes inden for Unionens område, bør beføjelsen til at vedtage retsakter delegeres til Kommissionen i overensstemmelse med artikel 290 i TEUF for så vidt angår regler om de tilfælde, hvor undtagelsen fra kravet om udstedelse af plantepas for bestemte planter, planteprodukter eller andre objekter kun gælder for små mængder.
- (64) For at sikre pålideligheden af undersøgelser af planter, planteprodukter og andre objekter med henblik på udstedelse af plantepas bør beføjelsen til at vedtage retsakter delegeres til Kommissionen i overensstemmelse med artikel 290 i TEUF for så vidt angår regler om visuelle undersøgelser, prøveudtagning, afprøvning og hyppigheden af og tidspunktet for undersøgelserne.
- (65) For at fremme troværdigheden af plantepas bør beføjelsen til at vedtage retsakter delegeres til Kommissionen i overensstemmelse med artikel 290 i TEUF for så vidt angår regler om kriterier, som skal opfyldes af de professionelle operatører med henblik på at opnå bemyndigelse til at udstede plantepas, og procedurer til at sikre, at disse kriterier opfyldes.
- (66) For at sikre korrekt mærkning af emballagemateriale af træ og tage hensyn til udviklingen af internationale standarder, navnlig ISPM15, bør beføjelsen til at vedtage retsakter delegeres til Kommissionen i overensstemmelse med artikel 290 i TEUF for så vidt angår ændring og supplerende af kravene vedrørende emballagemateriale af træ, herunder indførelse heraf på Unionens område, og angivelse af krav til godkendelse af registrerede operatører til at foretage mærkning af emballagemateriale af træ på Unionens område.
- (67) For at tage hensyn til udviklingen af internationale standarder bør beføjelsen til at vedtage retsakter delegeres til Kommissionen i overensstemmelse med artikel 290 i TEUF for så vidt angår regler vedrørende attesteringer for planter, planteprodukter og andre objekter, bortset fra emballagemateriale af træ, som kræver anvendelse af en særlig attesting i overensstemmelse med reglerne i denne forordning.
- (68) For at sikre nytteværdien og pålideligheden af officielle attesteringer bør beføjelsen til at vedtage retsakter delegeres til Kommissionen i overensstemmelse med artikel 290 i TEUF for så vidt angår regler om indholdet af officielle attesteringer, godkendelse af og tilsyn med professionelle operatører, der udsteder sådanne attesteringer, samt elementerne i eksport-, reeksport- og præeksportcertifikaterne.
- (69) Med henblik på tilpasning til udviklingen af videnskabelig og teknisk viden og af internationale standarder, navnlig IPPC's og EPPO's standarder, bør beføjelsen til at vedtage retsakter delegeres til Kommissionen i overensstemmelse med artikel 290 i TEUF for så vidt angår regler, der ændrer bilagene til denne forordning.
- (70) Det er navnlig vigtigt, at Kommissionen gennemfører relevante høringer under sit forberedende arbejde, herunder på ekspertniveau, og at disse høringer gennemføres i overensstemmelse med principperne i den interinstitutionelle aftale af 13. april 2016 om bedre lovgivning ⁽¹⁾. For at sikre lige deltagelse i forberedelsen af delegerede retsakter modtager Europa-Parlamentet og Rådet navnlig alle dokumenter på samme tid som medlemsstaternes eksperter, og deres eksperter har systematisk adgang til møder i Kommissionens ekspertgrupper, der beskæftiger sig med forberedelse af delegerede retsakter.

⁽¹⁾ EUT L 123 af 12.5.2016, s. 1.

- (71) For at sikre ensartede betingelser for gennemførelsen af denne forordning bør Kommissionen tildeles gennemførelsesbeføjelse til opstilling af en liste over EU-karantæneskadegørere, fastlæggelse af formatet for rapporter om undersøgelser samt vejledning i udfyldelse af dette format, fastlæggelse af formatet for de flerårige undersøgelsesprogrammer og dermed forbundne praktiske ordninger, fastlæggelse af foranstaltninger mod specifikke EU-karantæneskadegørere og vedtagelse af foranstaltninger for et begrænset tidsrum vedrørende risici i forbindelse med skadegørere, der ikke er opført på en liste som EU-karantæneskadegørere.
- (72) For at sikre ensartede betingelser for gennemførelsen af denne forordning bør Kommissionen tildeles gennemførelsesbeføjelse til opstilling af en liste over beskyttede zoner og de pågældende beskyttede zone-karantæneskadegørere og ændring af udstrækningen af eller ophævelse af anerkendelsen af beskyttede zoner.
- (73) For at sikre ensartede betingelser for gennemførelsen af denne forordning bør Kommissionen tildeles gennemførelsesbeføjelse til opstilling af en liste over de pågældende EU-regulerede ikkekarantæneskadegørere og planter til plantning og fastlæggelse af foranstaltninger til at hindre forekomst af EU-regulerede ikkekarantæneskadegørere på de respektive planter til plantning.
- (74) For at sikre ensartede betingelser for gennemførelsen af denne forordning bør Kommissionen tildeles gennemførelsesbeføjelse til: opstilling af en liste over planter, planteprodukter og andre objekter, som det er forbudt at indføre på Unionens område, og de pågældende tredjelande; opstilling af en liste over de planter, planteprodukter og andre objekter, der er omfattet af særlige krav, og de pågældende særlige krav vedrørende indførelse på og flytning heraf inden for Unionens område; midlertidig opstilling af en liste over planter, planteprodukter og andre objekter, der udgør en høj risiko, og hvis indførelse på Unionens område skal forbydes, og de pågældende tredjelande; proceduren for risikovurdering i forbindelse med opstillingen af denne liste; fastlæggelse af krav til tredjelande, der er ækvivalente med kravene vedrørende flytning inden for Unionens område af planter, planteprodukter eller andre objekter; fastlæggelse af ordninger for forevisning og anvendelse af plakater og brochurer om indførelse af planter, planteprodukter og andre objekter på Unionens område; fastsættelse af særlige betingelser eller bestemmelser vedrørende indførelse af bestemte planter, planteprodukter og andre objekter i grænseområder i medlemsstaterne; vedtagelse af midlertidige foranstaltninger vedrørende planter, planteprodukter og andre objekter, som sandsynligvis indebærer nyligt identificerede skadegørrisici eller andre mistænkte plantesundhedsmæssige risici; vedtagelse af afgørelser om midlertidige foranstaltninger truffet af medlemsstaterne vedrørende overhængende fare; opstilling af en liste over planter, planteprodukter og andre objekter, som det er forbudt at indføre i bestemte beskyttede zoner; opstilling af en liste over planter, planteprodukter og andre objekter, der er omfattet af særlige krav, og de pågældende særlige krav til indførelse i og flytning heraf inden for bestemte beskyttede zoner; og fastlæggelse af regler vedrørende krav til karantænestationer og indeslutningsfaciliteter og frigivelse af planter, planteprodukter og andre objekter fra disse stationer og faciliteter.
- (75) For at sikre ensartede betingelser for gennemførelsen af denne forordning bør Kommissionen tildeles gennemførelsesbeføjelse til fastlæggelse af kortere eller længere minimumsperioder for de sporbarhedsfortegnelser, som professionelle operatører skal opbevare, og krav til tilgængeligheden af disse fortegnelser.
- (76) For at sikre ensartede betingelser for gennemførelsen af denne forordning bør Kommissionen tildeles gennemførelsesbeføjelse til: opstilling af en liste over planter, planteprodukter og andre objekter og de respektive oprindelses- eller afsendelsestredjelande, for hvilke et plantesundhedscertifikat skal kræves ved indførelse på Unionens område; opstilling af en liste over planter, planteprodukter og andre objekter og de respektive oprindelses- eller afsendelsestredjelande, for hvilke et plantesundhedscertifikat skal kræves ved indførelse i visse beskyttede zoner fra disse tredjelande; opstilling af en liste over planter, planteprodukter og andre objekter, de pågældende tredjelande og den maksimumsmængde, der kan undtages fra kravet om et plantesundhedscertifikat ved indførelse på Unionens område; og fastsættelse af de tekniske ordninger for ugyldiggørelse af elektroniske plantesundhedscertifikater.
- (77) For at sikre ensartede betingelser for gennemførelsen af denne forordning bør Kommissionen tildeles gennemførelsesbeføjelse til opstilling af en liste over planter, planteprodukter og andre objekter, for hvilke et plantepas skal kræves ved flytning inden for Unionens område; opstilling af en liste over de planter, planteprodukter og andre objekter, for hvilke et plantepas skal kræves ved indførelse i og flytning inden for visse beskyttede zoner; og angivelse af de beskyttede zone-skadegørere, planter, planteprodukter og andre objekter, for hvilke et plantepas skal kræves ved direkte levering til en slutbruger.

- (78) For at sikre ensartede betingelser for gennemførelsen af denne forordning bør Kommissionen tildeles gennemførelsesbeføjelse til fastlæggelse af plantepassets formatspecifikationer; identifikation af typer og arter af planter til plantning, for hvilke undtagelser fra angivelse af sporbarhedskode i plantepassets format ikke bør gælde; og fastsættelse af de tekniske ordninger for udstedelse af elektroniske plantepas.
- (79) For at sikre ensartede betingelser for gennemførelsen af denne forordning bør Kommissionen tildeles gennemførelsesbeføjelse til fastlæggelse af specifikke ordninger vedrørende materiale, behandling og mærkning i forbindelse med reparation af emballagemateriale af træ; fastlæggelse af formatspecifikationer for andre attesteringer end mærkning af emballagemateriale af træ; fastlæggelse af procedurer for udstedelse af præeksportcertifikater; og fastlæggelse af specifikke regler for indgivelse af anmeldelser.
- (80) De gennemførelsesbeføjelser, der tildeles Kommissionen, bør udøves i overensstemmelse med Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 182/2011 ⁽¹⁾.
- (81) Kommissionen bør vedtage gennemførelsesretsakter, der finder anvendelse straks, når det er påkrævet af særligt hastende årsager i behørigt begrundede tilfælde vedrørende foranstaltninger, der skal vedtages mod specifikke EU-karantæneskadegørere eller skadegørere, der ikke er opført på listen over EU-karantæneskadegørere, vedrørende forbud mod indførelse af visse planter, planteprodukter og andre objekter på Unionens område eller i en beskyttet zone og vedrørende indførelse af særlige krav og midlertidige foranstaltninger for en sådan indførelse for så vidt angår planter, planteprodukter og andre objekter, der sandsynligvis vil udgøre nyligt identificerede skadegørerrisici eller andre formodede plantesundhedsmæssige risici.
- (82) I Rådets direktiv 74/647/EØF ⁽²⁾ og 2006/91/EF ⁽³⁾ fastsættes foranstaltninger til bekæmpelse af nelliikeviklere og San José skjoldlusen. Efter ikrafttrædelsen af disse direktiver er de pågældende skadegørere blevet spredt til hele Unionens område, hvorfor indeslutningsforanstaltningerne deri ikke længere kan anvendes. Disse direktiver bør derfor ophæves.
- (83) Rådets direktiv 69/464/EØF ⁽⁴⁾, 93/85/EØF ⁽⁵⁾, 98/57/EF ⁽⁶⁾ og 2007/33/EF ⁽⁷⁾ bør ophæves, eftersom der bør vedtages nye foranstaltninger vedrørende de deri omhandlede skadegørere i overensstemmelse med denne forordning. I betragtning af den tid og de ressourcer, der er nødvendige for at vedtage de nye foranstaltninger, bør disse retsakter ophæves med virkning fra den 1. januar 2022.
- (84) Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 652/2014 ⁽⁸⁾ fastsætter, at tilskud til foranstaltninger mod skadegørere skal vedrøre visse skadegørere, der er opført i bilagene til direktiv 2000/29/EF, og visse skadegørere, der ikke er opført i disse bilag, men som er omfattet af midlertidige EU-foranstaltninger. I tillæg til bestemmelserne i nævnte forordning indfører nærværende forordning en kategori af prioriterede skadegørere, og det er afgørende, at visse foranstaltninger truffet af medlemsstaterne for så vidt angår navnlig prioriterede skadegørere bør være berettigede til EU-tilskud, herunder godtgørelse til professionelle operatører for værdien af de planter, planteprodukter og andre objekter, der destrueres i henhold til udryddelsesforanstaltningerne i denne forordning. Forordning (EU) nr. 652/2014 bør derfor ændres.

⁽¹⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 182/2011 af 16. februar 2011 om de generelle regler og principper for, hvordan medlemsstaterne skal kontrollere Kommissionens udøvelse af gennemførelsesbeføjelser (EUT L 55 af 28.2.2011, s. 13).

⁽²⁾ Rådets direktiv 74/647/EØF af 9. december 1974 om bekæmpelse af nelliikeviklere (EFT L 352 af 28.12.1974, s. 41).

⁽³⁾ Rådets direktiv 2006/91/EF af 7. november 2006 om bekæmpelse af San José skjoldlusen (EUT L 312 af 11.11.2006, s. 42).

⁽⁴⁾ Rådets direktiv 69/464/EØF af 8. december 1969 om bekæmpelse af kartoffelbrok (EFT L 323 af 24.12.1969, s. 1).

⁽⁵⁾ Rådets direktiv 93/85/EØF af 4. oktober 1993 om bekæmpelse af kartofflens ringbakteriose (EFT L 259 af 18.10.1993, s. 1).

⁽⁶⁾ Rådets direktiv 98/57/EF af 20. juli 1998 om bekæmpelse af *Ralstonia solanacearum* (Smith) Yabuuchi et al. (EFT L 235 af 21.8.1998, s. 1).

⁽⁷⁾ Rådets direktiv 2007/33/EF af 11. juni 2007 om bekæmpelse af kartoffelcystenematoder og om ophævelse af direktiv 69/465/EØF (EUT L 156 af 16.6.2007, s. 12).

⁽⁸⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 652/2014 af 15. maj 2014 om bestemmelser vedrørende forvaltning af udgifter i tilknytning til fødevarekæden, dyresundhed og dyrevelfærd samt til plantesundhed og planteforøringsmateriale, om ændring af Rådets direktiv 98/56/EF, 2000/29/EF og 2008/90/EF, Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 178/2002, (EF) nr. 882/2004 og (EF) nr. 396/2005 og Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2009/128/EF og Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1107/2009 og om ophævelse af Rådets afgørelse 66/399/EØF, afgørelse 76/894/EØF og beslutning 2009/470/EF (EUT L 189 af 27.6.2014, s. 1).

- (85) Der bør også foretages tekniske ændringer af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 228/2013 ⁽¹⁾ og (EU) nr. 1143/2014 ⁽²⁾.
- (86) Målene for denne ordning, nemlig at sikre en harmoniseret tilgang til beskyttelsesforanstaltninger mod planteskadegørere, kan ikke i tilstrækkelig grad opfyldes af medlemsstaterne, men kan på grund af virkningerne, kompleksiteten og den grænseoverskridende og internationale karakter, bedre nås på EU-plan; Unionen kan derfor vedtage foranstaltninger i overensstemmelse med nærhedsprincippet, jf. artikel 5 i traktaten om Den Europæiske Union. I overensstemmelse med proportionalitetsprincippet, jf. nævnte artikel, går denne forordning ikke videre, end hvad der er nødvendigt for at nå dette mål.
- (87) For små og mellemstore virksomheder (SMV'er) medfører denne forordning ikke urimelige administrative byrder eller økonomiske virkninger. I denne forordning, som er baseret på høring af de berørte parter, er der om muligt blevet taget hensyn til den særlige situation for SMV'er. En eventuel generel undtagelse for mikrovirksomheder, som udgør flertallet af virksomhederne, er ikke blevet overvejet i betragtning af det offentlige politikmål om at beskytte planter sundhed.
- (88) Denne forordning overholder IPPC og aftalen om anvendelse af sundheds- og plantesundhedsforanstaltninger og retningslinjerne i henhold til disse.
- (89) I overensstemmelse med princippet om »intelligent« regulering bør gennemførelsen af denne forordning koordineres med gennemførelsen af forordning (EU) nr. 1143/2014 for at garantere, at EU-plantesundhedslovgivningen anvendes fuldt ud og i sin helhed.
- (90) I denne forordning respekteres de grundlæggende rettigheder og de principper, som bl.a. chartret anerkender, navnlig respekt for privatliv og familieliv, ejendomsretten, beskyttelse af personoplysninger, frihed til at drive virksomhed og frihed for kunst og videnskab. Denne forordning bør anvendes af medlemsstaterne i overensstemmelse med disse rettigheder og principper —

VEDTAGET DENNE FORORDNING:

KAPITEL I

Genstand, anvendelsesområde og definitioner

Artikel 1

Genstand og anvendelsesområde

1. Denne forordning fastsætter regler vedrørende plantesundhedsmæssige risici, som udgøres af enhver art, stamme eller biotype af patogener, dyr eller parasitplanter, der er skadelige for planter eller planteprodukter (»skadegørere«), og foranstaltninger til at begrænse disse risici til et acceptabelt niveau.
2. Når der er dokumentation for, at andre ikkeparasitære planter end dem, der er reguleret i henhold til artikel 4, stk. 1, i forordning (EU) nr. 1143/2014, udgør plantesundhedsrisici med alvorlige økonomiske, sociale og miljømæssige konsekvenser for Unionens område, kan disse ikkeparasitære planter betragtes som skadegørere i henhold til denne forordning.
3. I denne forordning skal omtale af tredjelande læses som omtale af tredjelande, Ceuta, Melilla og de områder, der er omhandlet i artikel 355, stk. 1, i TEUF, bortset fra Madeira og Azorerne.

I denne forordning skal omtale af Unionens område læses som omtale af Unionens område uden Ceuta, Melilla og de områder, der er omhandlet i artikel 355, stk. 1, i TEUF, bortset fra Madeira og Azorerne.

⁽¹⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 228/2013 af 13. marts 2013 om særlige foranstaltninger på landbrugsområdet i Unionens fjernområder og om ophævelse af Rådets forordning (EF) nr. 247/2006 (EUT L 78 af 20.3.2013, s. 23).

⁽²⁾ Europa-Parlamentets Rådets forordning (EU) nr. 1143/2014 af 22. oktober 2014 om forebyggelse og håndtering af introduktion og spredning af invasive ikkehjemmehørende arter (EUT L 317 af 4.11.2014, s. 35).

Artikel 2

Definitioner

I denne forordning forstås ved:

- 1) »planter«: levende planter og følgende levende plantedele:
 - a) frø i botanisk forstand, bortset fra sådanne, som ikke er bestemt til brug som såsæd
 - b) frugter i botanisk forstand
 - c) grøntsager
 - d) rod- og stængelknolde, løg, jordstængler, rødder, grundstammer og stoloner
 - e) skud, stængler og udløbere
 - f) afskårne blomster
 - g) grene med eller uden løv
 - h) fældede træer med løv
 - i) blade, løv
 - j) plantevævskulturer, herunder cellekulturer, kimplasma, meristemer, kimæriske kloner og materiale produceret ved mikroformering
 - k) levende pollen og sporer
 - l) knopper, okuleringsmateriale, stiklinger, podekviste og podninger
- 2) »planteprodukter«: produkter af uforarbejdet materiale af vegetabilsk oprindelse og de forarbejdede produkter, der i kraft af deres natur eller deres forarbejdning kan udgøre en risiko for spredning af karantæneskadegørere.

Medmindre andet angives i de i henhold til artikel 28, 30 og 41 vedtagne gennemførelsesretsakter, betragtes træ kun som et »planteprodukt«, hvis det opfylder mindst en af følgende betingelser:

 - a) Det har helt eller delvis bevaret sin naturlige runde form med eller uden bark.
 - b) Det har ikke bevaret sin naturlige runde form som følge af savning, skæring eller kløvning.
 - c) Det har form af flis, spåner, savsmuld, træaffald, høvlspåner eller skrot af træ og har ikke undergået en behandling, som indebærer anvendelse af lim, varme eller tryk eller en kombination heraf til at producere pellets, briketter, krydsfiner eller spånplader.
 - d) Det anvendes eller er bestemt til anvendelse som emballagemateriale, uanset om det faktisk anvendes til transport af varer
- 3) »plantning«: enhver aktivitet, hvorved planter placeres i et vækstmedium, eller podning eller lignende aktiviteter med henblik på at sikre efterfølgende vækst, reproduktion eller formering heraf
- 4) »planter til plantning«: planter, som er bestemt til at forblive plantet, blive plantet eller blive genplantet
- 5) »andet objekt«: materiale eller objekt, bortset fra planter eller planteprodukter, med hvilket der kan indslæbes eller spredes skadegørere, herunder jord eller vækstmedier
- 6) »kompetent myndighed«: den eller de centrale myndigheder i en medlemsstat eller, hvis det er relevant, et tredjeland med ansvar for tilrettelæggelsen af offentlige kontrolforanstaltninger eller af andre offentlige aktiviteter, eller enhver anden myndighed, som er blevet tillagt dette ansvar, i henhold til EU-lovgivning om offentlig kontrol
- 7) »parti«: et antal enheder af samme vare, som er kendetegnet ved ensartethed med hensyn til sammensætning, oprindelse og andre relevante elementer, og som indgår i en sending
- 8) »handelsenhed«: den mindste kommercielle eller anden brugbare enhed, der er anvendelig i det relevante afsætningsled, og som kan være en delmængde af eller et helt parti

- 9) »professionel operatør«: enhver offentligretlig eller privatretlig person, der er erhvervsmæssigt involveret i og juridisk ansvarlig for en eller flere af følgende aktiviteter vedrørende planter, planteprodukter og andre objekter:
- a) plantning
 - b) avl
 - c) produktion, herunder dyrkning, opformering og vedligeholdelse
 - d) indførelse på og flytning inden for og ud af Unionens område
 - e) markedsføring
 - f) opbevaring, indsamling, forsendelse og forarbejdning
- 10) »registreret operatør«: en professionel operatør, der er registreret i overensstemmelse med artikel 65
- 11) »godkendt operatør«: en registreret operatør, som af den kompetente myndighed er godkendt til at udstede plantepas i overensstemmelse med artikel 89, foretage mærkning i overensstemmelse med artikel 98 eller udstede attester i overensstemmelse med artikel 99
- 12) »slutbruger«: enhver person, der ikke handler som led i sin handelsmæssige eller erhvervsmæssige virksomhed, og som erhverver planter eller planteprodukter til egen brug
- 13) »test«: en officiel ikkevisuel undersøgelse med henblik på at konstatere, om skadegørere forekommer, eller identificere skadegørere
- 14) »behandling«: en officiel eller uofficiel procedure, hvorved skadegørere dræbes, inaktiveres eller fjernes, eller hvorved skadegørere steriliseres, eller hvorved planter eller planteprodukter devitaliseres
- 15) »incidens«: andelen eller antallet af enheder, hvori en skadegører forekommer i en prøve eller sending, på en mark eller i en anden defineret population
- 16) »etablering«: fastholdelse af en skadegørers forekomst i et område i en overskuelig fremtid efter dens indtrængen
- 17) »udryddelse«: anvendelse af plantesundhedsforanstaltninger for at eliminere en skadegører fra et område
- 18) »inddæmning«: anvendelse af plantesundhedsforanstaltninger i og omkring et angrebet område for at hindre spredning af en skadegører
- 19) »karantænestation«: enhver officiel station, hvor skadegørere, planter, planteprodukter eller andre objekter holdes i karantæne
- 20) »indeslutningsfacilitet«: enhver facilitet, bortset fra karantænestationer, hvor skadegørere, planter, planteprodukter eller andre objekter opbevares under indesluttende forhold
- 21) »sporbarhedskode«: en bogstav-, tal- eller bogstav- og talkode, der identificerer en sending, et parti eller en handelsenhed, og som anvendes til sporbarhedsformål, herunder koder, der henviser til et parti, et hold, en serie, en produktionsdato eller dokumenter fra professionelle operatører
- 22) »plantesundhedsforanstaltning«: en offentlig foranstaltning, der har til formål at forebygge introduktion eller spredning af karantæneskadegørere eller at begrænse de økonomiske konsekvenser af regulerede ikkekarantæneskadegørere.

KAPITEL II

Karantæneskadegørere

Afdeling 1

Karantæneskadegørere

Artikel 3

Definition af karantæneskadegørere

En skadegører er en »karantæneskadegører« i forhold til et afgrænset område, hvis den opfylder alle følgende betingelser:

- a) Dens identitet er fastslået, jf. bilag I, afsnit 1, punkt 1.

- b) Den forekommer ikke i området, jf. bilag I, afsnit 1, punkt 2, litra a), eller, hvis den forekommer, er ikke vidt udbredt i det pågældende område, jf. bilag I, afsnit 1, punkt 2, litra b) og c).
- c) Den kan trænge ind, etablere sig og sprede sig i området eller, hvis den forekommer i området, men ikke er vidt udbredt, kan trænge ind, etablere sig og sprede sig i de dele af det pågældende område, hvor den ikke forekommer, jf. bilag I, afsnit 1, punkt 3.
- d) Dens indtrængen, etablering og spredning vil som omhandlet i bilag I, afsnit 1, punkt 4, have uacceptable økonomiske, miljømæssige eller sociale konsekvenser for det pågældende område eller, hvis den forekommer, men ikke er vidt udbredt, for de dele af området, hvor den ikke forekommer.
- e) Der findes gennemførlige og effektive foranstaltninger til at hindre indtrængen, etablering eller spredning af den pågældende skadegører i dette område og afbøde de risici og konsekvenser, der er forbundet med den.

Afdeling 2

EU-karantæneskadegørere

Artikel 4

Definition af EU-karantæneskadegørere

En karantæneskadegører er en »EU-karantæneskadegører«, hvis det afgrænsede område som omhandlet i den indledende tekst i artikel 3 er Unionens område, og hvis det er opført på den i artikel 5, stk. 2, omhandlede liste.

Artikel 5

Forbud mod indslæbning, flytning, opbevaring, opformering og frigivelse af EU-karantæneskadegørere

1. En EU-karantæneskadegører må ikke indslæbes, flyttes inden for eller opbevares, opformeres eller frigives på Unionens område.

2. Kommissionen opstiller ved en gennemførelsesretsakt en liste over skadegørere, der opfylder de betingelser, der er opregnet i artikel 3 for så vidt angår Unionens område (»liste over EU-karantæneskadegørere«).

Denne liste over EU-karantæneskadegørere skal omfatte de skadegørere, der er opført i del A i bilag I til direktiv 2000/29/EF og del A, kapitel I, i bilag II til dette direktiv.

Skadegørere, som er hjemmehørende eller etableret i en del af Unionens område, enten naturligt eller som følge af indslæbning fra områder uden for Unionens område, betegnes i listen over EU-karantæneskadegørere som skadegørere, der vides at forekomme på Unionens område.

Skadegørere, der ikke er hjemmehørende eller etableret i nogen del af Unionens område, betegnes i listen over EU-karantæneskadegørere som skadegørere, der ikke vides at forekomme på Unionens område.

3. Hvis en vurdering viser, at en skadegører, der ikke er opført på listen over EU-karantæneskadegørere, opfylder de betingelser, der er opregnet i artikel 3 for så vidt angår Unionens område, eller at en skadegører, der er opført på listen over EU-karantæneskadegørere, ikke længere opfylder en eller flere af disse betingelser, ændrer Kommissionen ved en gennemførelsesretsakt den i stk. 2 omhandlede gennemførelsesretsakt ved at opføre den pågældende skadegører på eller fjerne den fra nævnte liste.

Kommissionen gør denne vurdering tilgængelig for medlemsstaterne.

Kommissionen kan ved hjælp af gennemførelsesretsakter erstatte den gennemførelsesretsakt, der er omhandlet i denne artikels stk. 2, med henblik på at konsolidere ændringer.

4. De gennemførelsesretsakter, der er omhandlet i stk. 2 og 3, vedtages efter undersøgelsesproceduren i artikel 107, stk. 2.

Artikel 6

Prioriterede skadegørere

1. EU-karantæneskadegørere er »prioriterede skadegørere«, hvis de opfylder alle følgende betingelser:
 - a) De opfylder for så vidt angår Unionens område en af betingelserne i bilag I, afsnit 1, punkt 2.
 - b) Deres potentielle økonomiske, miljømæssige eller sociale konsekvenser er de mest alvorlige for Unionens område, jf. afsnit 2 i bilag I.
 - c) De er opført på listen i overensstemmelse med stk. 2 i denne artikel.
2. Kommissionen bemyndiges til at vedtage delegerede retsakter i henhold til artikel 105 for at supplere denne forordning ved at opstille en liste over prioriterede skadegørere (»liste over prioriterede skadegørere«).

Hvis resultaterne af en vurdering viser, at en EU-karantæneskadegører opfylder betingelserne omhandlet i stk. 1 i denne artikel, eller at en skadegører ikke længere opfylder en eller flere af disse betingelser, bemyndiges Kommissionen til at vedtage delegerede retsakter i henhold til artikel 105 om ændring af listen omhandlet i første afsnit ved at opføre den pågældende skadegører på listen eller fjerne den herfra.

Kommissionen gør straks denne vurdering tilgængelig for medlemsstaterne.

Når det i forbindelse med en alvorlig skadegørerrisiko er påkrævet af særlig hastende årsager, finder proceduren i artikel 106 anvendelse på delegerede retsakter vedtaget i henhold til denne artikel.

Artikel 7

Ændring af afsnit 1 i bilag I

Kommissionen tillægges beføjelse til at vedtage delegerede retsakter i overensstemmelse med artikel 105 vedrørende ændring af afsnit 1 i bilag I med henblik på at tilpasse disse kriterier til udviklingen i videnskabelig og teknisk viden og relevante internationale standarder.

Artikel 8

EU-karantæneskadegørere, der anvendes til officielle testmæssige, videnskabelige eller uddannelsesmæssige formål, forsøg, planteforædling eller avl

1. Uanset artikel 5, stk. 1, kan medlemsstaterne efter anmodning midlertidig tillade indførsel i, flytning inden for samt opbevaring og opformering på deres område af EU-karantæneskadegørere eller skadegørere, der er omfattet af foranstaltninger vedtaget i henhold til artikel 30, stk. 1, til officielle testmæssige, videnskabelige eller uddannelsesmæssige formål, forsøg, planteforædling eller avl.

En sådan tilladelse til den pågældende aktivitet gives kun, hvis der er pålagt passende restriktioner for at sikre, at indførsel, flytning, opbevaring, opformering eller anvendelse af den pågældende skadegører ikke fører til etablering eller spredning heraf på Unionens område, idet der tages hensyn til skadegørerens identitet, biologi og spredningsmåde, den påtænkte aktivitet, samspillet med miljøet og andre relevante faktorer i forbindelse med den risiko, som den pågældende skadegører udgør.

2. En tilladelse, som gives i henhold til stk. 1, skal omfatte følgende betingelser:
 - a) Skadegøreren skal opbevares på et sted og under forhold, som:
 - i) anses for hensigtsmæssige af de kompetente myndigheder, og som
 - ii) er nævnt i tilladelsen.
 - b) Den aktivitet, hvori skadegøreren indgår, skal udføres på en karantænestation eller indeslutningsfacilitet, der er udpeget af den kompetente myndighed i henhold til artikel 60, og som er nævnt i tilladelsen.

- c) Den aktivitet, hvori skadegøreren indgår, skal udføres af personale,
 - i) som af den kompetente myndighed anses for at have passende videnskabelige og tekniske kompetencer, og
 - ii) som er omhandlet i tilladelsen.
- d) Skadegøreren skal være ledsaget af tilladelsen ved indførsel, flytning inden for eller opbevaring eller opformering på Unionens område.

3. En tilladelse, som gives i henhold til stk. 1, skal være begrænset med hensyn til det omfang, hvori skadegøreren må indføres, flyttes, opbevares, opformeres eller anvendes, og til den varighed, der er passende for den pågældende aktivitet. Tilladelsen må ikke overstige den udpegede karantænestations eller indeslutningsfacilitets kapacitet.

Tilladelsen skal omfatte de restriktioner, der er nødvendige for i tilstrækkelig grad at eliminere risikoen for etablering og spredning af den pågældende EU-karantæneskadegører eller skadegører, der er omfattet af foranstaltningerne i henhold til artikel 30, stk. 1.

4. Den kompetente myndighed fører tilsyn med, at betingelserne i stk. 2 og de begrænsninger og restriktioner, der er omhandlet i stk. 3, overholdes, og træffer de nødvendige foranstaltninger i tilfælde af manglende overholdelse. Disse foranstaltninger kan om nødvendigt være inddragelse af tilladelsen omhandlet i stk. 1.

5. Kommissionen bemyndiges til at vedtage delegerede retsakter i henhold til artikel 105 for at supplere denne forordning med udførlige regler for:

- a) udveksling af oplysninger mellem medlemsstaterne og Kommissionen vedrørende indførsel i, flytning inden for og opbevaring, opformering og anvendelse på Unionens område af de pågældende skadegørere
- b) proceduren og betingelserne for at give den i stk. 1 omhandlede tilladelse og
- c) tilsyn med overholdelse af bestemmelserne og de foranstaltninger, der skal træffes i tilfælde af manglende overholdelse, jf. stk. 4.

Artikel 9

Anmeldelse af overhængende farer

1. Hvis en medlemsstat har dokumentation for, at der er overhængende fare for indtrængen af en EU-karantæneskadegører til Unionens område eller en del heraf, hvor den endnu ikke forekommer, giver medlemsstaten straks Kommissionen og de øvrige medlemsstater skriftlig anmeldelse herom.

2. Stk. 1 finder også anvendelse på skadegørere, som ikke er opført på listen over EU-karantæneskadegørere, hvis:

- a) den pågældende skadegører er omfattet af foranstaltninger vedtaget i henhold til artikel 30, stk. 1, eller hvis
- b) den pågældende medlemsstat mener, at skadegøreren kan opfylde betingelserne for optagelse på listen over EU-karantæneskadegørere.

3. Professionelle operatører skal straks underrette de kompetente myndigheder om enhver dokumentation, som de måtte have vedrørende en overhængende fare, jf. stk. 1, i forbindelse med EU-karantæneskadegørere eller skadegørere, jf. stk. 2.

Artikel 10

Officiel bekræftelse fra en kompetent myndighed af forekomst af en EU-karantæneskadegører

Hvis en kompetent myndighed har mistanke om eller har modtaget oplysninger om forekomst af en EU-karantæneskadegører eller en skadegører, der er omfattet af foranstaltninger vedtaget i henhold til artikel 30, stk. 1, på en del af medlemsstatens område, hvor den pågældende skadegørers forekomst ikke tidligere var kendt, eller i en sending af planter, planteprodukter eller andre objekter, der indføres eller skal indføres på eller flyttes inden for Unionens område, træffer den straks de nødvendige foranstaltninger for at bekræfte, at den pågældende skadegører forekommer eller ikke forekommer («officiel bekræftelse»).

Denne officielle bekræftelse baseres på diagnoseresultater fra et officielt laboratorium, som er udpeget af den kompetente myndighed i overensstemmelse med betingelser og krav fastlagt i EU-lovgivningen om offentlig kontrol.

Mens der ventes på officiel bekræftelse af forekomst af skadegøreren, skal den pågældende medlemsstat, når det er relevant, træffe plantesundhedsforanstaltninger for at eliminere risikoen for spredning af skadegøreren.

Den mistanke eller dokumentation, der er omhandlet i stk. 1 i denne artikel, kan bygge på enhver oplysning, der modtages i medfør af artikel 14 og 15, eller enhver anden kilde.

Artikel 11

Medlemsstaters anmeldelse af EU-karantæneskadegørere til Kommissionen og de øvrige medlemsstater

En medlemsstat underretter Kommissionen og de øvrige medlemsstater tilfælde, hvor dens kompetente myndighed officielt bekræfter en af følgende situationer:

- a) forekomsten på sit område af en EU-karantæneskadegører, hvis forekomst ikke var kendt der
- b) forekomsten af en EU-karantæneskadegører i en del af medlemsstatens område, hvor den tidligere ikke forekom
- c) forekomsten på sit område af en EU-karantæneskadegører i en sending af planter, planteprodukter eller andre objekter, der er indført eller skal indføres på eller flyttes inden for Unionens område.

Anmeldelser i henhold til stk. 1 indgives af den berørte medlemsstats centrale myndighed som omhandlet i EU-lovgivningen om offentlig kontrol gennem det elektroniske anmeldelsessystem, jf. artikel 103.

Artikel 12

Oplysninger om EU-karantæneskadegørere til professionelle operatører fra de kompetente myndigheder

1. Hvis en af situationerne i artikel 11 er officielt bekræftet, sørger den kompetente myndighed for, at professionelle operatører, hvis planter, planteprodukter eller andre objekter kan være berørt, øjeblikkeligt underrettes om forekomsten af den pågældende EU-karantæneskadegører.
2. Kommissionen opstiller og ajourfører en offentligt tilgængelig liste over alle anmeldelser, den har modtaget over nye skadegørere i tredjelande, der kan udgøre en risiko for plantesundheden på Unionens område.

Denne liste kan være del af det elektroniske system omhandlet i artikel 103.

Artikel 13

Oplysninger om prioriterede skadegørere til offentligheden fra de kompetente myndigheder

Hvis en af situationerne i artikel 11, stk. 1, litra a) eller b), er officielt bekræftet for så vidt angår en prioriteret skadegører, underretter den kompetente myndighed offentligheden om de foranstaltninger, der er truffet eller påtænkes truffet, og om foranstaltninger, der om nødvendigt skal træffes af relevante kategorier af professionelle operatører eller andre personer.

Artikel 14

Foranstaltninger, der skal træffes øjeblikkeligt af professionelle operatører

1. Hvis en professionel operatør har mistanke om eller får kendskab til, at en EU-karantæneskadegører eller en skadegører, der er omfattet af foranstaltninger vedtaget i henhold til artikel 30, stk. 1, forekommer på planter, planteprodukter eller andre objekter, som denne har kontrol med, skal operatøren straks underrette den kompetente myndighed herom, således at den kompetente myndighed kan træffe foranstaltninger i henhold til artikel 10. Den professionelle operatør skal også om nødvendigt straks træffe forholdsregler for at hindre etablering og spredning af den pågældende skadegører.
2. Den kompetente myndighed kan beslutte, at den i stk. 1 omhandlede anmeldelse ikke er påkrævet, hvis en specifik skadegører vides at forekomme i et område. I sådanne tilfælde underretter den de pågældende professionelle operatører om denne beslutning.

3. Hvis en professionel operatør modtager en officiel bekræftelse af forekomst af EU-karantæneskadegørere på planter, planteprodukter eller andre objekter, som denne har kontrol med, skal operatøren høre den kompetente myndighed om, hvilke foranstaltninger der skal træffes, og derefter træffe de relevante foranstaltninger, jf. stk. 4-7.

4. Den professionelle operatør skal straks træffe de nødvendige foranstaltninger til at hindre spredning af den pågældende skadegører. Hvis den kompetente myndighed har givet instrukser vedrørende foranstaltningerne, skal den professionelle operatør handle i overensstemmelse hermed.

5. Hvis den kompetente myndighed pålægger det, skal den professionelle operatør træffe de nødvendige foranstaltninger til at eliminere skadegøreren fra de pågældende planter, planteprodukter eller andre objekter og fra sine anlæg, arealer, jord, vand eller andre angrebne elementer, som denne har kontrol med.

6. Medmindre den professionelle operatør har modtaget andre instrukser fra den kompetente myndighed, skal den pågældende straks trække de planter, planteprodukter og andre objekter, som denne har kontrol med, og hvorpå skadegøreren kan forekomme, tilbage fra markedet.

Hvis disse planter, planteprodukter eller andre objekter ikke længere er under den professionelle operatørs kontrol, skal den professionelle operatør, medmindre denne har modtaget andre instrukser fra den kompetente myndighed, straks:

- a) underrette de personer i handelskæden, til hvem disse planter, planteprodukter og andre objekter er blevet leveret, om forekomsten af skadegøreren
- b) give disse personer retningslinjer for de nødvendige foranstaltninger, der skal træffes under forsendelsen af de pågældende planter, planteprodukter eller andre objekter for at begrænse risikoen for den pågældende skadegørers spredning eller flugt
- c) tilbagekalde disse planter, planteprodukter eller andre objekter.

7. Når stk. 1, 3, 4, 5 eller 6 i denne artikel finder anvendelse, skal den professionelle operatør efter anmodning meddele den pågældende kompetente myndighed alle oplysninger, der er relevante for offentligheden. Uden at det berører artikel 13, underretter denne myndighed hurtigst muligt offentligheden, hvis der skal træffes foranstaltninger med hensyn til planter, planteprodukter eller andre objekter, hvorpå den pågældende skadegører kan forekomme.

Artikel 15

Foranstaltninger, der skal træffes af andre personer end professionelle operatører

1. Hvis en person, der ikke er professionel operatør, får kendskab til forekomst af en EU-karantæneskadegører eller har begrundet mistanke om en sådan forekomst, skal den pågældende straks underrette den kompetente myndighed. Hvis anmeldelsen ikke er skriftlig, skal den kompetente myndighed officielt registrere den. På den kompetente myndigheds anmodning skal den pågældende person give myndigheden de oplysninger om den pågældende forekomst, som vedkommende er i besiddelse af.

2. Den kompetente myndighed kan beslutte, at den i stk. 1 omhandlede anmeldelse ikke er påkrævet, hvis en specifik skadegører vides at forekomme i et område.

3. Den person, som har afgivet den i stk. 1 omhandlede anmeldelse, skal høre den kompetente myndighed om, hvilke foranstaltninger der skal træffes, og skal i overensstemmelse med den kompetente myndigheds instrukser træffe de nødvendige foranstaltninger til at hindre spredning af den pågældende skadegører og fjerne den fra de berørte planter, planteprodukter eller andre objekter og i givet fald fra sine anlæg.

Artikel 16

Undtagelser fra anmeldelsesforpligtelser

De i artikel 14 og 15 omhandlede anmeldelsesforpligtelser finder ikke anvendelse i følgende tilfælde:

- a) forekomst af EU-karantæneskadegørere er konstateret i den angrebne zone i et afgrænset område, der er etableret med henblik på inddæmning af den pågældende skadegører, jf. artikel 18, stk. 2
- b) forekomst af EU-karantæneskadegørere er konstateret i den angrebne zone i et afgrænset område, som er omfattet af udryddelsesforanstaltninger i mindst otte år, i løbet af disse første otte år.

Artikel 17

Udryddelse af EU-karantæneskadegørere

1. Hvor en af de situationer, der er omhandlet i artikel 11, stk. 1, litra a) og b), er officielt bekræftet, træffer den kompetente myndighed omgående alle nødvendige plantesundhedsforanstaltninger for at udrydde den relevante EU-karantæneskadegører fra det pågældende område. Disse foranstaltninger skal træffes i overensstemmelse med bilag II.

Udryddelsesforpligtelsen finder ikke anvendelse, såfremt andet er fastsat i en gennemførelsesretsakt, som vedrører den pågældende skadegører, og som er vedtaget i henhold til artikel 28, stk. 2.

2. Den kompetente myndighed undersøger straks kilden til forekomst af den pågældende EU-karantæneskadegører, navnlig hvis denne forekomst kan være forbundet med flytning af planter, planteprodukter eller andre objekter, og muligheden for, at skadegøreren er blevet spredt til flere planter, planteprodukter eller andre objekter som følge af sådan flytning.

3. Hvis de i stk. 1 omhandlede foranstaltninger vedrører indførelse på eller flytning inden for Unionens område af planter, planteprodukter og andre objekter, underretter den berørte medlemsstat straks Kommissionen og de øvrige medlemsstater om disse foranstaltninger.

4. Foranstaltningerne i stk. 1 træffes og undersøgelserne i stk. 2 foretages, hvad enten skadegøreren forekommer i offentlige eller private anlæg.

Artikel 18

Etablering af afgrænsede områder

1. Hvor en af de situationer, der er omhandlet i artikel 11, stk. 1, litra a) og b), er officielt bekræftet, etablerer den kompetente myndighed omgående et eller flere områder, hvor udryddelsesforanstaltningerne, omhandlet i artikel 17, stk. 1, skal træffes (»afgrænset område«).

Det afgrænsede område består af en angrebet zone, og en stødpudezone.

2. Den angrebne zone skal omfatte, alt efter hvad der er relevant:

- a) alle planter, der vides at være angrebet af den pågældende skadegører
- b) alle planter, der udviser tegn eller symptomer på muligt angreb af denne skadegører
- c) alle andre planter, der kan have været eller kan blive kontamineret eller angrebet af denne skadegører, herunder planter, der kan være angrebet på grund af deres modtagelighed over for skadegøreren og tætte placering på de angrebne planter eller fælles produktionssted, hvis det kendes, sammen med angrebne planter eller planter, der stammer fra disse
- d) arealer, jord, vandløb eller andre elementer, der er angrebet eller kan være angrebet af den pågældende skadegører.

3. Stødpudezonen skal grænse op til den angrebne zone og omgive denne.

Dens udstrækning skal være hensigtsmæssig i forhold til risikoen for, at den pågældende skadegører spredes naturligt uden for den angrebne zone eller som følge af menneskelige aktiviteter i den angrebne zone og dens omgivelser, og fastlægges i overensstemmelse med de principper, der er fastlagt i afsnit 2 i bilag II.

Hvis risikoen for spredning af skadegøreren uden for den angrebne zone er fjernet eller reduceret til et acceptabelt niveau ved hjælp af naturlige eller kunstige barrierer, kræves en stødpudezone dog ikke etableret.

4. Uanset stk. 1 kan den kompetente myndighed, dersom den ved en foreløbig undersøgelse på grundlag af arten af skadegøreren, de pågældende planter, planteprodukter eller andre objekter og stedet, hvor skadegøreren blev konstateret, konkluderer, at skadegøreren umiddelbart kan elimineres, beslutte ikke at etablere et afgrænset område.

I så fald foretager den en undersøgelse for at afgøre, hvorvidt eventuelle yderligere planter eller planteprodukter er blevet angrebet. På grundlag af denne undersøgelse vurderer den kompetente myndighed, om der er behov for at etablere et afgrænset område.

5. Hvis et afgrænset område i henhold til stk. 2 og 3 skal udvides til en anden medlemsstats område, kontakter den medlemsstat, hvor den pågældende skadegører blev konstateret, straks den medlemsstat, til hvis område det afgrænsede område skal udvides, således at denne medlemsstat kan træffe alle nødvendige foranstaltninger som omhandlet i stk. 1-4.

6. Senest den 30. april hvert år underretter medlemsstaterne Kommissionen og de øvrige medlemsstater om antallet og placeringen af de etablerede afgrænsede områder, de pågældende skadegørere og de respektive foranstaltninger, der er truffet i det foregående kalenderår.

Dette stykke finder anvendelse med forbehold af en eventuel forpligtelse til at anmelde afgrænsede områder, der er fastsat i de i artikel 104 omhandlede gennemførelsesretsakter.

Artikel 19

Undersøgelser og ændringer af afgrænsede områder og ophævelse af restriktioner

1. De kompetente myndigheder foretager mindst hvert år på passende tidspunkter en undersøgelse af de enkelte afgrænsede områder for så vidt angår udviklingen i forekomsten af den pågældende skadegører.

Disse undersøgelser skal foretages i overensstemmelse med artikel 22, stk. 2.

2. Hvis en kompetent myndighed konstaterer, at den pågældende skadegører forekommer i stødpudezonen, hvad enten det sker på grundlag af en undersøgelse som omhandlet i stk. 1 eller ej, meddeler den pågældende medlemsstat straks dette til Kommissionen og de øvrige medlemsstater.

3. De kompetente myndigheder ændrer afgrænsningen af de angrebne zoner, stødpudezoner og afgrænsede områder, hvis det er relevant, på baggrund af de i stk. 1 omhandlede undersøgelsesresultater.

4. De kompetente myndigheder kan ophæve et afgrænset område og bringe de respektive udryddelsesforanstaltninger til ophør, såfremt det pågældende områdes status som skadegørerfrit er blevet bekræftet. Det vil være tilfældet, når de følgende to betingelser er opfyldt:

a) den i stk. 1 omhandlede undersøgelse viser, at området er konstateret frit for den pågældende skadegører

b) forekomst af den pågældende skadegører er ikke konstateret i det afgrænsede område i en tilstrækkelig lang periode.

5. Når der træffes beslutning om de i stk. 3 omhandlede ændringer eller ophævelse af det afgrænsede område som omhandlet i stk. 4, tager den pågældende kompetente myndighed som minimum hensyn til følgende faktorer:

a) den pågældende skadegørers og vektors biologi

b) forekomsten af værtsplanter

c) de økologiske forhold og

d) sandsynligheden for, at udryddelsesforanstaltningerne er lykkedes.

6. Uanset denne artikels stk. 1 er det ikke nødvendigt at foretage årlige undersøgelser i afgrænsede områders angrebne zone, når de er etableret på grund af:

a) skadegørere, der er omfattet af udryddelsesforanstaltninger, der kræver mindst otte år

b) skadegørere, der er omfattet af de i artikel 28, stk. 2, omhandlede inddæmningsforanstaltninger.

7. Kommissionen bemyndiges til at vedtage delegerede retsakter i henhold til artikel 105 med henblik på at supplere denne forordning ved at præcisere de skadegørere, der er omhandlet i denne artikels stk. 6, litra a), og i artikel 16, litra b), yderligere og at fastsætte betingelser for anvendelsen af disse undtagelser.

*Artikel 20***Rapporter om foranstaltninger truffet i henhold til artikel 17, 18 og 19**

1. Når en medlemsstat træffer foranstaltninger i henhold til artikel 17, 18 og 19 i et område, der støder op til grænsen til en anden medlemsstat, skal der forelægges en rapport for denne anden medlemsstat.
2. Hvis Kommissionen eller en anden medlemsstat anmoder om det, forelægger en medlemsstat en rapport om særlige foranstaltninger truffet i henhold til artikel 17, 18 og 19.

*Artikel 21***Ændring af bilag II**

Kommissionen tillægges beføjelse til at vedtage delegerede retsakter i overensstemmelse med artikel 105 om ændring af bilag II med henblik på at tilpasse det til udviklingen i videnskabelig og teknisk viden eller relevante internationale standarder.

*Artikel 22***Undersøgelser om EU-karantæneskadegørere og skadegørere, der midlertidigt kan betegnes som EU-karantæneskadegørere**

1. Medlemsstaterne foretager risikobaserede undersøgelser i specifikke perioder, hvor de som minimum kontrollerer:
 - a) forekomst af EU-karantæneskadegørere og
 - b) tegn eller symptomer på skadegørere, der er omfattet af foranstaltningerne i artikel 29 eller foranstaltninger, der er vedtaget i henhold til artikel 30, stk. 1.

Undersøgelserne skal finde sted i alle områder, hvor den pågældende skadegørers forekomst ikke var kendt.

Det er ikke nødvendigt at foretage sådanne undersøgelser for skadegørere, hvorom det utvetydigt er konkluderet, at de ikke kan etablere eller sprede sig i den pågældende medlemsstat på grund af de økologiske forhold eller fravær af værtsarten.

2. Udformningen af de undersøgelser, der er omhandlet i stk. 1, baseres på risikoen for, at skadegøreren forekommer i det område, der er dækket af den enkelt undersøgelse. Undersøgelserne skal som et minimum bestå af visuelle undersøgelser foretaget af den kompetente myndighed og, hvis det er relevant, indsamling af prøver og gennemførelse af test. Undersøgelserne foretages på alle hensigtsmæssige steder og omfatter om nødvendigt anlæg, køretøjer, maskiner og emballage anvendt af professionelle operatører og andre personer. De skal baseres på solide videnskabelige og tekniske principper og foretages på passende tidspunkter med hensyn til muligheden for at påvise den pågældende skadegører.

I disse undersøgelser skal der tages hensyn til videnskabeligt og teknisk materiale og alle andre relevante oplysninger vedrørende forekomst af den pågældende skadegører.

3. Senest den 30. april hvert år indberetter medlemsstaterne resultaterne af de undersøgelser, der er omhandlet i stk. 1, fra det foregående kalenderår til Kommissionen og de øvrige medlemsstater. Disse rapporter omfatter oplysninger om, hvor undersøgelserne blev foretaget, tidspunktet for undersøgelserne, skadegørerne, de pågældende planter, planteprodukter eller andre objekter, antallet af inspektioner, prøveudtagninger og forekomsten for hver berørt skadegører.

Ved hjælp af gennemførelsesretsakter kan Kommissionen fastlægge formatet for disse rapporter samt vejledning til at udfylde det. Disse gennemførelsesretsakter vedtages efter undersøgelsesproceduren i artikel 107, stk. 2.

*Artikel 23***Flerårige undersøgelsesprogrammer og indsamling af oplysninger**

1. Medlemsstaterne udarbejder flerårige undersøgelsesprogrammer med fastlæggelse af indholdet af de undersøgelser, der skal foretages i henhold til artikel 22. Programmerne skal omfatte indsamling og registrering af det videnskabelige og tekniske materiale og andre oplysninger som omhandlet i artikel 22, stk. 2, andet afsnit.

De flerårige undersøgelsesprogrammer skal indeholde følgende elementer i overensstemmelse med artikel 22, stk. 2:

- a) det specifikke mål for hver enkelt undersøgelse
- b) undersøgelsens omfang for så vidt angår det berørte område og omhandlede tidsperiode samt de skadegørere, planter og varer, som undersøgelsen vedrører
- c) undersøgelsesmetoder og kvalitetsstyring, herunder en beskrivelse af procedurerne for visuel undersøgelse, prøveudtagning og test og den tilhørende tekniske dokumentation
- d) tidspunkterne for og hyppigheden og antallet af planlagte visuelle undersøgelser, prøver og test og
- e) metoder til registrering og rapportering af de indsamlede oplysninger.

De flerårige undersøgelsesprogrammer skal omfatte en periode på fem til syv år.

2. Efter anmodning underretter medlemsstaterne Kommissionen og de øvrige medlemsstater om deres flerårige undersøgelsesprogrammer, når de er udarbejdet.

3. Kommissionen kan vedtage gennemførelsesretsakter om fastlæggelse af formatet for flerårige undersøgelsesprogrammer og de praktiske ordninger for anvendelse af elementerne i stk. 1 på de specifikke skadegørersider.

Disse gennemførelsesretsakter vedtages efter undersøgelsesproceduren i artikel 107, stk. 2.

Artikel 24

Undersøgelser af prioriterede skadegørere

1. For hver enkelt prioriteret skadegører foretager medlemsstaterne en gang om året en undersøgelse, jf. artikel 22, stk. 1 og 2. Disse undersøgelser skal omfatte et tilstrækkeligt stort antal visuelle undersøgelser, prøveudtagninger og test i forhold til hver enkelt prioriteret skadegører for med en høj grad af vished at sikre, at disse skadegørere opdages i tide, så vidt som det er muligt i forhold til den pågældende skadegørers biologi eller de økologiske forhold.

Det er ikke nødvendigt at foretage sådanne undersøgelser for skadegørere, hvorom det utvetydigt er konkluderet, at de ikke kan etablere eller sprede sig i den pågældende medlemsstat på grund af de økologiske forhold eller fravær af værtsarten.

2. Senest den 30. april hvert år indberetter medlemsstaterne resultaterne af de undersøgelser, der er omhandlet i stk. 1, fra det foregående kalenderår til Kommissionen og de øvrige medlemsstater.

Artikel 25

Beredskabsplaner for prioriterede skadegørere

1. De enkelte medlemsstater udarbejder og ajourfører for hver enkelt prioriteret skadegører, som er i stand til at trænge ind og etablere sig på deres område eller en del heraf, en særskilt plan med information om beslutningsprocesser, procedurer og protokoller, der skal følges, og det minimum af ressourcer, der skal stilles til rådighed, samt procedurer med henblik på at stille yderligere ressourcer til rådighed med henblik på tilfælde, hvor den skadegørers forekomst er officielt bekræftet, eller der er mistanke om dens forekomst (»beredskabsplan«).

Medlemsstaterne konsulterer på et passende tidspunkt alle relevante aktører i forbindelse med udarbejdelsen og ajourføringen af beredskabsplaner.

Det er ikke nødvendigt at udarbejde beredskabsplaner for skadegørere, hvorom det utvetydigt er konkluderet, at de ikke kan etablere eller sprede sig i den pågældende medlemsstat på grund af de økologiske forhold eller fravær af deres værtsarter.

2. Hver beredskabsplan skal omfatte følgende:

- a) roller og ansvarsfordeling mellem de organer, der skal deltage i planens gennemførelse i tilfælde af en officielt bekræftet forekomst eller mistanke om forekomst af den pågældende prioriterede skadegører, såvel som kommandovejen og procedurer for koordinering af de foranstaltninger, der skal træffes af de kompetente myndigheder, andre offentlige myndigheder, involverede delegerede organer eller fysiske personer, laboratorier og professionelle operatører, herunder koordinering med nabomedlemsstater og tilgrænsende tredjelande, hvis det er relevant
- b) adgang for de kompetente myndigheder til anlæg tilhørende professionelle operatører, andre relevante operatører og fysiske personer

- c) adgang for de kompetente myndigheder, hvis det er nødvendigt, til laboratorier, udstyr, personale, ekstern ekspertise og ressourcer, som er nødvendige for en hurtig og effektiv udryddelse eller, hvis det er relevant, inddæmning af den pågældende prioriterede skadegører
- d) foranstaltninger, der skal træffes vedrørende underretning af Kommissionen, de øvrige medlemsstater, de berørte professionelle operatører og offentligheden om forekomst af den pågældende prioriterede skadegører og de foranstaltninger, der er truffet mod den, såfremt forekomst af den pågældende skadegører er officielt bekræftet, eller der er mistanke herom
- e) ordninger for registrering af forekomst af den pågældende prioriterede skadegører
- f) de foreliggende vurderinger, jf. artikel 6, stk. 2, og enhver vurdering foretaget af medlemsstaten af den risiko, som den pågældende prioriterede skadegører udgør for dens område
- g) de risikostyringsforanstaltninger, der skal træffes for den pågældende prioriterede skadegører i overensstemmelse med afsnit 1 i bilag II, og de procedurer, der skal følges
- h) principper for geografisk afgrænsning af afgrænsede områder
- i) protokoller, der beskriver metoder til visuel undersøgelse, prøveudtagning og laboratorietestning, og
- j) principper for uddannelse af personalet ved de kompetente myndigheder og, hvis det er relevant, ved de i litra a) omhandlede organer, offentlige myndigheder, laboratorier, professionelle operatører og andre personer.

Indholdet af første afsnit, litra d)-j), udformes, hvis det findes passende, som instruktionsvejledninger.

3. Beredskabsplanerne kan kombineres for flere prioriterede skadegørere med lignende biologi og værtsarter. I så fald består beredskabsplanen af en generel del, der omfatter alle planens prioriterede skadegørere, og specifikke dele for hver enkelt af de pågældende prioriterede skadegørere.

4. Senest fire år efter datoen for udarbejdelse af listen over prioriterede skadegørere udarbejder medlemsstaterne en beredskabsplan for de prioriterede skadegørere på denne liste.

Senest et år efter den dato, hvor en eventuel yderligere skadegører optages på listen over prioriterede skadegørere, udarbejder medlemsstaterne en beredskabsplan for denne prioriterede skadegører.

Medlemsstaterne revurderer og opdaterer regelmæssigt deres beredskabsplaner, i det omfang det er relevant.

5. Medlemsstaterne sender efter anmodning deres beredskabsplaner til Kommissionen og de øvrige medlemsstater og informerer alle relevante professionelle operatører gennem offentliggørelse på internettet.

Artikel 26

Simuleringsøvelser vedrørende prioriterede skadegørere

1. Medlemsstaterne gennemfører simuleringsøvelser vedrørende gennemførelse af beredskabsplanerne i intervaller, som fastsættes i henhold til den eller de pågældende prioriterede skadegøreres biologi og de risici, som skadegøreren eller skadegørerne udgør.

Disse øvelser skal gennemføres for alle berørte prioriterede skadegørere inden for en rimelig tidsfrist og med inddragelse af de relevante aktører.

Det er ikke nødvendigt at gennemføre disse øvelser, hvis den pågældende medlemsstat for nylig allerede har truffet foranstaltninger til udryddelse af den relevante skadegører.

2. Simuleringsøvelser vedrørende prioriterede skadegørere, hvis forekomst i en medlemsstat kan få konsekvenser for nabomedlemsstater, kan gennemføres i fællesskab af disse medlemsstater på grundlag af deres respektive beredskabsplaner.

Medlemsstaterne kan, hvis det findes passende, gennemføre disse simuleringsøvelser sammen med tilgrænsende tredjelande.

3. Medlemsstaterne forelægger efter anmodning en rapport om resultaterne af hver simuleringsøvelse for Kommissionen og de øvrige medlemsstater.

Artikel 27

Handlingsplaner for prioriterede skadegørere

1. Hvis forekomsten af en prioriteret skadegører på en medlemsstats område i henhold til artikel 10 er officielt bekræftet, vedtager den kompetente myndighed straks en plan (»handlingsplanen») over foranstaltninger til udryddelse af skadegøreren, jf. artikel 17, 18 og 19, eller dens inddæmning, jf. artikel 28, stk. 2, såvel som en tidsplan for gennemførelse af disse foranstaltninger.

Handlingsplanen skal indeholde en beskrivelse af udformningen og tilrettelæggelsen af de undersøgelser, der skal foretages, og fastlægge antallet af visuelle undersøgelser, prøveudtagninger og laboratorietest, som skal udføres, samt hvilken metode der skal anvendes til disse undersøgelser, prøveudtagninger og test.

Handlingsplanen skal baseres på den relevante beredskabsplan, og omgående meddeles af den kompetente myndighed til de berørte professionelle operatører.

2. Den enkelte medlemsstat forelægger efter anmodning Kommissionen og de øvrige medlemsstater sin vedtagne handlingsplan.

Artikel 28

EU-foranstaltninger for specifikke EU-karantæneskadegørere

1. Kommissionen kan ved hjælp af gennemførelsesretsakter fastsætte foranstaltninger mod specifikke EU-karantæneskadegørere. Disse foranstaltninger skal for hver enkelt af de pågældende skadegørere gennemføre en eller flere af følgende bestemmelser:

- a) artikel 10 vedrørende foranstaltninger i tilfælde af de kompetente myndigheders mistanke og officielle bekræftelse af forekomst af den pågældende EU-karantæneskadegører
- b) artikel 14 vedrørende foranstaltninger, der skal træffes øjeblikkeligt af professionelle operatører
- c) artikel 15 vedrørende foranstaltninger, der skal træffes af andre personer end professionelle operatører
- d) artikel 17 vedrørende udryddelse af EU-karantæneskadegørere
- e) artikel 18 vedrørende etablering af afgrænsede områder
- f) artikel 19 vedrørende undersøgelser, ændringer af afgrænsede områder og ophævelse af restriktioner
- g) artikel 22 vedrørende undersøgelser om EU-karantæneskadegørere og skadegørere, der midlertidigt kan betegnes som EU-karantæneskadegørere
- h) artikel 24 vedrørende undersøgelser om prioriterede skadegørere for så vidt angår antallet af visuelle undersøgelser, prøveudtagninger og test for bestemte prioriterede skadegørere
- i) artikel 25 vedrørende beredskabsplaner for prioriterede skadegørere
- j) artikel 26 vedrørende simuleringsovelser vedrørende prioriterede skadegørere
- k) artikel 27 vedrørende handlingsplaner for prioriterede skadegørere.

Disse gennemførelsesretsakter vedtages efter undersøgelsesproceduren i artikel 107, stk. 2.

2. Hvis det uanset artikel 17 på grundlag af de undersøgelser, der er omhandlet i artikel 19, eller anden dokumentation konkluderes, at udryddelse af den pågældende EU-karantæneskadegører ikke er mulig for så vidt angår et afgrænset område, vedtager Kommissionen gennemførelsesretsakter, jf. denne artikels stk. 1, som fastsætter foranstaltninger med henblik på inddæmning.

Med henblik på at nå til denne konklusion træffer Kommissionen straks de nødvendige foranstaltninger efter den pågældende medlemsstats eller enhver anden kildes forelæggelse af den relevante dokumentation.

3. Hvis Kommissionen konkluderer, at forebyggende foranstaltninger i områder uden for afgrænsede områder er nødvendige for at beskytte den del af Unionens område, hvor den pågældende EU-karantæneskadegører ikke forekommer, kan den vedtage gennemførelsesretsakter, jf. stk. 1, der fastsætter sådanne foranstaltninger.
4. De foranstaltninger, der er omhandlet i stk. 1, 2 og 3, skal træffes i overensstemmelse med bilag II, idet der tages hensyn til de specifikke risici, der er forbundet med de pågældende EU-karantæneskadegørere, de specifikke økologiske forhold og risici for de pågældende medlemsstater samt behovet for at gennemføre de nødvendige risikobegrænsende foranstaltninger på en ensartet måde i Unionen.
5. Så længe Kommissionen ikke har vedtaget nogen foranstaltning, kan medlemsstaterne opretholde enhver foranstaltning, som de har truffet.
6. I behørigt begrundede særligt hastende tilfælde, som vedrører alvorlige skadegørrisici, vedtager Kommissionen umiddelbart gældende gennemførelsesretsakter efter proceduren i artikel 107, stk. 3. Disse retsakter vedtages i overensstemmelse med bilag II, idet der tages hensyn til de specifikke risici, der er forbundet med de pågældende EU-karantæneskadegørere, de specifikke økologiske forhold og risici for de pågældende medlemsstater samt behovet for at gennemføre de nødvendige risikobegrænsende foranstaltninger på en ensartet måde i Unionen.
7. Medlemsstaterne underretter via det elektroniske anmeldelsessystem, jf. artikel 103, Kommissionen og de øvrige medlemsstater om ethvert tilfælde, hvor foranstaltninger vedtaget i henhold til denne artikel ikke overholdes, hvilket udgør en risiko for spredning af EU-karantæneskadegørere.

Artikel 29

Medlemsstaternes foranstaltninger mod skadegørere, der ikke er opført på listen over EU-karantæneskadegørere

1. Hvis forekomst på en medlemsstats område af en skadegører, som ikke er opført på listen over EU-karantæneskadegørere, er officielt bekræftet, og medlemsstaten mener, at den pågældende skadegører kan opfylde betingelserne for optagelse på listen over EU-karantæneskadegørere, vurderer medlemsstaten straks, om denne skadegører opfylder kriterierne i afsnit 3, underafsnit 1, i bilag I. Hvis medlemsstaten konkluderer, at disse kriterier er opfyldt, træffer den øjeblikkeligt udryddelsesforanstaltninger i overensstemmelse med bilag II. Artikel 17-20 finder anvendelse.

Hvis det på baggrund af de i artikel 19 omhandlede undersøgelser eller anden dokumentation konkluderes, at det ikke er muligt at udrydde en skadegører i et givet afgrænset område, finder artikel 28, stk. 2, tilsvarende anvendelse.

Hvis forekomst af en skadegører, der opfylder kriterierne i første afsnit, er officielt bekræftet i en sending af planter, planteprodukter eller andre objekter, der indføres på eller flyttes inden for Unionens område, træffer medlemsstaten de nødvendige foranstaltninger for at hindre indtrængen, etablering og spredning af den pågældende skadegører på Unionens område.

Hvis en medlemsstat har mistanke om forekomst på sit område af en skadegører, der opfylder kriterierne i første afsnit, finder artikel 10 tilsvarende anvendelse.

Mens der ventes på en officiel bekræftelse af forekomsten af den pågældende skadegører, skal medlemsstaten, hvis det er relevant, træffe plantesundhedsforanstaltninger for at begrænse risikoen for spredning af skadegøreren.

2. Efter at have truffet de foranstaltninger, der er omhandlet i stk. 1, vurderer medlemsstaten, om den pågældende skadegører opfylder kriterierne for karantæneskadegørere som omhandlet i afsnit 1 i bilag I.

3. Den pågældende medlemsstat underretter Kommissionen og de øvrige medlemsstater om forekomsten af den skadegører, der er omhandlet i stk. 1. Den underretter endvidere Kommissionen og de øvrige medlemsstater om den i nævnte stykke omhandlede vurdering, de trufne foranstaltninger og den dokumentation, som ligger til grund for disse foranstaltninger.

Medlemsstaten meddeler Kommissionen resultaterne af den vurdering, der er omhandlet i stk. 2, senest to år efter den officielle bekræftelse af skadegøreren forekomst.

Anmeldelser om forekomst af skadegøreren skal indgives via det elektroniske anmeldelsessystem omhandlet i artikel 103.

*Artikel 30***Unionens foranstaltninger mod skadegørere, der ikke er opført på listen over EU-karantæneskadegørere**

1. Hvis Kommissionen modtager en anmeldelse som omhandlet i artikel 29, stk. 3, første afsnit, eller har andre oplysninger om forekomst på eller overhængende fare for indtrængen af en skadegører, som ikke er opført på listen over EU-karantæneskadegørere, til Unionens område eller spredning herindenfor, og Kommissionen mener, at denne skadegører kan opfylde betingelserne for optagelse på denne liste, vurderer den straks, om skadegøreren opfylder kriterierne i afsnit 3, underafsnit 2, i bilag I for så vidt angår Unionens område.

Hvis Kommissionen konkluderer, at kriterierne er opfyldt, vedtager den straks ved hjælp af gennemførelsesretsakter foranstaltninger for en begrænset periode for så vidt angår de risici, der er forbundet med den pågældende skadegører. Disse gennemførelsesretsakter vedtages efter undersøgelsesproceduren i artikel 107, stk. 2.

Hvis det er relevant, skal foranstaltningerne for hver enkelt af de pågældende skadegørere gennemføre en eller flere af bestemmelserne omhandlet i artikel 28, stk. 1, første afsnit, litra a)-g).

2. Efter vedtagelsen af de foranstaltninger, der er omhandlet i stk. 1, vurderer Kommissionen, om den pågældende skadegører for så vidt angår Unionens område opfylder kriterierne for karantæneskadegørere omhandlet i afsnit 1 i bilag I.

3. Hvis det på grundlag af de undersøgelser, der er omhandlet i artikel 19 og 22, eller anden dokumentation konkluderes, at udryddelse af den pågældende skadegører i et afgrænset område ikke er mulig, kan de gennemførelsesretsakter, der er omhandlet i stk. 1, andet afsnit i denne artikel, omfatte foranstaltninger med henblik på inddæmning af denne skadegører.

4. Hvis det konkluderes, at forebyggende foranstaltninger i områder uden for afgrænsede områder er nødvendige for at beskytte den del af Unionens område, hvor den pågældende skadegører ikke forekommer, kan de i stk. 1 omhandlede gennemførelsesretsakter fastsætte sådanne foranstaltninger.

5. De foranstaltninger, der er omhandlet i stk. 1, 3 og 4, vedtages i overensstemmelse med bilag II, idet der tages hensyn til de særlige risici, der er forbundet med de pågældende skadegørere, og behovet for at gennemføre de nødvendige risikobegrænsende foranstaltninger på en ensartet måde i Unionen.

6. Så længe Kommissionen ikke har vedtaget foranstaltninger, kan medlemsstaterne opretholde de foranstaltninger, som de har truffet i henhold til artikel 29.

7. I behørigt begrundede særligt hastende tilfælde, som vedrører alvorlige skadegørerrisici, vedtager Kommissionen umiddelbart gældende gennemførelsesretsakter efter proceduren i artikel 107, stk. 3. Disse retsakter vedtages i overensstemmelse med bilag II, idet der tages hensyn til de særlige risici, der er forbundet med de pågældende skadegørere, og behovet for at gennemføre de nødvendige risikobegrænsende foranstaltninger på en ensartet måde i Unionen.

8. Medlemsstaterne underretter via det elektroniske anmeldelsessystem, jf. artikel 103, til Kommissionen og de øvrige medlemsstater ethvert tilfælde, hvor foranstaltninger vedtaget i henhold til denne artikel ikke overholdes, hvilket udgør en risiko for spredning af de i denne artikels stk. 1 omhandlede skadegørere.

*Artikel 31***Medlemsstaternes indførelse af strengere krav**

1. Medlemsstaterne kan på deres område anvende strengere foranstaltninger end dem, der er vedtaget i henhold til artikel 28, stk. 1, 2 og 3, og artikel 30, stk. 1, 3 og 4, hvis det er begrundet i målet om plantesundhedsbeskyttelse og er i overensstemmelse med principperne i afsnit 2 i bilag II.

De strengere foranstaltninger må ikke påføre eller resultere i forbud mod eller restriktioner for indførelse på eller flytning inden for og gennem Unionens område af planter, planteprodukter og andre objekter ud over dem i artikel 40-58 og 71-102.

2. Medlemsstaterne underretter straks Kommissionen og de øvrige medlemsstater om foranstaltninger, der er truffet i overensstemmelse med stk. 1.

Medlemsstaterne forelægger efter anmodning Kommissionen og de øvrige medlemsstater en årlig rapport om foranstaltninger, der er truffet i overensstemmelse med stk. 1.

Afdeling 3

Beskyttet zone-karantæneskadegørere

Artikel 32

Anerkendelse af beskyttede zoner

1. Hvis en karantæneskadegører forekommer på Unionens område, men ikke forekommer på en medlemsstat område eller en del deraf og ikke er en EU-karantæneskadegører, kan Kommissionen efter anmodning fra den pågældende medlemsstat i henhold til stk. 4 anerkende denne medlemsstats område eller en del deraf som en beskyttet zone i overensstemmelse med stk. 3 for så vidt angår karantæneskadegører (»beskyttet zone-karantæneskadegører«).

2. En beskyttet zone-karantæneskadegører må ikke introduceres i, flyttes inden for eller opbevares, opformeres eller frigives i den pågældende beskyttede zone.

Artikel 8 finder tilsvarende anvendelse på introduktion i, flytning inden for, opbevaring og opformering inden for beskyttede zoner af beskyttet zone-karantæneskadegørere.

3. Kommissionen fastsætter ved hjælp af en gennemførelsesretsakt en liste over beskyttede zoner og de respektive beskyttede zone-karantæneskadegørere. Denne liste skal omfatte de beskyttede zoner, der er anerkendt i henhold til artikel 2, stk. 1, litra h), første afsnit, i direktiv 2000/29/EF, de respektive skadegørere, som er anført i del B i bilag I og del B i bilag II til direktiv 2000/29/EF, samt koder, der er specifikt tildelt disse skadegørere.

Kommissionen kan ved hjælp af gennemførelsesretsakter om ændring af den gennemførelsesretsakt, der er omhandlet i første afsnit, anerkende yderligere beskyttede zoner, såfremt betingelserne i denne artikels stk. 1 er opfyldt.

Kommissionen kan ved hjælp af gennemførelsesretsakter erstatte den gennemførelsesretsakt, der er omhandlet i denne artikels første afsnit med henblik på at konsolidere ændringer.

De gennemførelsesretsakter, der er omhandlet i dette stykke, vedtages efter undersøgelsesproceduren i artikel 107, stk. 2.

4. Sammen med den anmodning, der er omhandlet i stk. 1, indgiver den berørte medlemsstat:

- a) en beskrivelse af grænserne for den foreslåede beskyttede zone, herunder kort
- b) undersøgelsesresultater, der viser, at den pågældende karantæneskadegører i mindst tre år forud for anmodningen ikke forekom i det pågældende område og
- c) bevis for, at den pågældende karantæneskadegører opfylder de betingelser, der er fastsat i artikel 3, i forhold til den foreslåede beskyttede zone.

5. De undersøgelser, der er omhandlet i stk. 4, litra b), skal foretages på hensigtsmæssige tidspunkter og være af passende intensitet for så vidt angår muligheden for at påvise forekomst af den pågældende karantæneskadegører. De skal være baseret på solide videnskabelige og tekniske principper og tage hensyn til de relevante internationale standarder.

Kommissionen bemyndiges til at vedtage delegerede retsakter i henhold til artikel 105 for at supplere denne forordning med nærmere regler for disse undersøgelser. Disse retsakter vedtages i overensstemmelse med den udviklingen i den videnskabelige og tekniske viden og de relevante internationale standarder.

6. Kommissionen kan anerkende midlertidige beskyttede zoner. I denne forbindelse finder betingelserne fastsat i stk. 1 og 4 og stk. 5, første afsnit, tilsvarende anvendelse. Uanset kravet i stk. 4, litra b), skal en undersøgelse være foretaget i løbet af en periode på mindst et år forud for anmodningen.

Anerkendelse af en midlertidig beskyttet zone må ikke vare længere end tre år efter anerkendelsestidspunktet og udløber automatisk efter tre år.

7. Medlemsstaterne underretter Kommissionen og de øvrige medlemsstater og informerer, via offentliggørelse på den kompetente myndigheds officielle websted, de professionelle operatører om grænserne for de beskyttede zoner på deres område, herunder ved hjælp af kort.

*Artikel 33***Generelle forpligtelser vedrørende beskyttede zoner**

1. Med hensyn til en beskyttet zone finder de forpligtelser, der er fastlagt i artikel 9 til 19, tilsvarende anvendelse på respektive beskyttede zone-karantæneskadegørere:

2. Planter, planteprodukter eller andre objekter med oprindelse i et afgrænset område, som er etableret i en beskyttet zone for den pågældende beskyttede zone-karantæneskadegører, må ikke flyttes fra dette afgrænsede område til den resterende del af denne beskyttede zone eller til en anden beskyttet zone, der er etableret for denne beskyttede zone-karantæneskadegører.

Uanset første afsnit må planter, planteprodukter eller andre objekter kun flyttes ud af dette afgrænsede område gennem og ud af den pågældende beskyttede zone, hvis de emballeres og flyttes på en sådan måde, at der ikke er risiko for spredning af den pågældende beskyttede zone-karantæneskadegører inden for den beskyttede zone.

3. Afgrænsede områder, der er etableret i en beskyttet zone, og udryddelsesforanstaltninger, der træffes i disse områder i henhold til artikel 17, 18 og 19, skal straks meddeles Kommissionen og de øvrige medlemsstater.

*Artikel 34***Undersøgelser af beskyttet zone-karantæneskadegørere**

1. De kompetente myndigheder foretager årlige undersøgelser af hver beskyttet zone for så vidt angår forekomst af den pågældende beskyttede zone-karantæneskadegører. Artikel 22, stk. 2, finder tilsvarende anvendelse på disse undersøgelser.

Kommissionen bemyndiges til at vedtage delegerede retsakter i henhold til artikel 105 for at supplere denne forordning med detaljerede regler for udarbejdelsen og indholdet af disse undersøgelser.

2. Senest den 30. april hvert år indgiver medlemsstaterne resultaterne af de undersøgelser, jf. stk. 1, der er foretaget det foregående kalenderår, til Kommissionen og de øvrige medlemsstater.

*Artikel 35***Ændring af udstrækningen og ophævelse af anerkendelsen af beskyttede zoner**

1. Kommissionen kan ændre udstrækningen af en beskyttet zone efter anmodning fra den medlemsstat, hvis område er berørt.

Hvis ændringen vedrører udvidelse af en beskyttet zone, finder artikel 32 tilsvarende anvendelse.

2. Efter anmodning fra den medlemsstat, der er omhandlet i stk. 1, ophæver Kommissionen anerkendelsen af en beskyttet zone eller reducerer dens udstrækning.

3. Kommissionen ophæver anerkendelsen af en beskyttet zone, hvis undersøgelserne omhandlet i artikel 34 ikke er foretaget i overensstemmelse med nævnte artikel.

4. Kommissionen ophæver anerkendelsen af en beskyttet zone, hvis det er konstateret, at den pågældende beskyttede zone-karantæneskadegører forekommer i den pågældende zone, og en af følgende betingelser er opfyldt:

- a) der er ikke blevet etableret et afgrænset område i henhold til artikel 33, stk. 1, senest tre måneder efter den officielle bekræftelse af forekomsten af denne skadegører
- b) de udryddelsesforanstaltninger, der er truffet i et afgrænset område i henhold til artikel 33, stk. 1, er ikke lykkedes senest 24 måneder efter den officielle bekræftelse af forekomsten af denne skadegører, eller inden for en periode, der er længere end 24 måneder, hvis skadegørersens biologi gør det berettiget, og denne periode er fastsat i den gennemførelsesretsakt, der er vedtaget i henhold til artikel 32, stk. 3
- c) de oplysninger, som er tilgængelige for Kommissionen, viser, at der med hensyn til anvendelsen af de i artikel 17, 18 og 19 fastsatte foranstaltninger, jf. artikel 33, stk. 1, er udvist grov forsømmelighed i forhold til forekomsten af denne skadegører i den pågældende beskyttede zone.

5. Kommissionen ophæver anerkendelsen af en beskyttet zone eller begrænser dens udstrækning i henhold til stk. 2, 3 eller 4 ved hjælp af gennemførelsesretsakter om ændring af den gennemførelsesretsakt, som er omhandlet i artikel 32, stk. 3. Den nævnte gennemførelsesretsakt vedtages efter undersøgelsesproceduren i artikel 107, stk. 2.

KAPITEL III

EU-regulerede ikkekarantæneskadegørere

Artikel 36

Definition af EU-regulerede ikkekarantæne skadegørere

En skadegører er en »EU-reguleret ikkekarantæneskadegører«, hvis den opfylder alle følgende betingelser og er opført på listen omhandlet i artikel 37:

- a) Dens identitet er fastslået i overensstemmelse med afsnit 4, punkt 1, i bilag I.
- b) Den forekommer på Unionens område.
- c) Den er ikke en EU-karantæneskadegører eller en skadegører, der er omfattet af foranstaltninger vedtaget i henhold til artikel 30, stk. 1.
- d) Den overføres hovedsagelig via bestemte planter til plantning i overensstemmelse med afsnit 4, punkt 2, i bilag I.
- e) Dens forekomst på de pågældende planter til plantning har uacceptable økonomiske konsekvenser for så vidt angår den påtænkte anvendelse af disse planter til plantning i overensstemmelse med afsnit 4, punkt 3, i bilag I.
- f) Der findes gennemførlige og effektive foranstaltninger til forebyggelse af skadegørerens forekomst på de pågældende planter til plantning.

Artikel 37

Forbud mod indslæbning og flytning af EU-regulerede ikkekarantæneskadegørere på planter til plantning

1. Professionelle operatører må ikke indslæbe en EU-reguleret ikkekarantæneskadegører i eller flytte denne skadegører inden for Unionens område på de planter til plantning, hvormed den overføres, jf. den i stk. 2 omhandlede liste.

Forbuddet i første afsnit gælder ikke i følgende tilfælde:

- a) flytning af planter til plantning inden for eller mellem den pågældende professionelle operatørs anlæg
 - b) flytning af planter til plantning, der er nødvendig med henblik på desinfektion.
2. Kommissionen opstiller ved hjælp af en gennemførelsesretsakt en liste over EU-regulerede ikkekarantæneskadegørere og de specifikke planter til plantning, som er omhandlet i artikel 36, litra d), hvis det er relevant med de i denne artikels stk. 7 omhandlede kategorier og de i denne artikels stk. 8 omhandlede tærskelværdier.
3. Den i stk. 2 omhandlede liste skal omfatte de skadegørere og respektive planter til plantning, som er anført i bestemmelserne i:
- a) del A, kapitel II, i bilag II til direktiv 2000/29/EF
 - b) punkt 3 og 6 i bilag I og punkt 3 i bilag II til direktiv 66/402/EØF
 - c) bilag I til direktiv 68/193/EØF
 - d) de retsakter, der er vedtaget i henhold til artikel 5, stk. 5, i Rådets direktiv 98/56/EF ⁽¹⁾
 - e) bilag II til direktiv 2002/55/EF
 - f) bilag I og punkt B i bilag II til direktiv 2002/56/EF samt de retsakter, der er vedtaget i henhold til artikel 18, litra c), i nævnte direktiv
 - g) punkt 4 i bilag I og punkt 5 i bilag II til direktiv 2002/57/EF

⁽¹⁾ Rådets direktiv 98/56/EF af 20. juli 1998 om afsætning af prydplanteformeringsmateriale (EFT L 226 af 13.8.1998, s. 16).

h) de retsakter, der er vedtaget i henhold til artikel 4 i direktiv 2008/72/EF

i) de retsakter, der er vedtaget i henhold til artikel 4 i direktiv 2008/90/EF.

Skadegørere, der er opført i bilag I og i afsnit I i del A og i del B i bilag II til direktiv 2000/29/EF, og som er opført som en EU-karantæneskadegører i henhold til denne forordnings artikel 5, stk. 2, såvel som skadegørere, der er omfattet af de foranstaltninger, der vedtages efter denne forordnings artikel 30, stk. 1, medtages ikke på denne liste.

4. Kommissionen fastlægger ved hjælp af en gennemførelsesretsakt, hvis det er relevant, foranstaltninger for at hindre forekomst af EU-regulerede ikkekarantæneskadegørere på de pågældende planter til plantning som omhandlet i denne forordnings artikel 36, litra f). Disse foranstaltninger skal, hvis det er relevant, vedrøre indførelse i og flytning inden for Unionen af disse planter. Foranstaltningerne vedtages efter de principper, der er fastsat i afsnit 2 i bilag II til denne forordning. Disse foranstaltninger finder anvendelse, uden at det berører foranstaltningerne vedtaget i henhold til direktiv 66/401/EØF, 66/402/EØF, 68/193/EØF og 98/56/EF, Rådets direktiv 1999/105/EF⁽¹⁾, og direktiv 2002/54/EF, 2002/55/EF, 2002/56/EF, 2002/57/EF, 2008/72/EF og 2008/90/EF.

5. Kommissionen ændrer ved hjælp af gennemførelsesretsakter de gennemførelsesretsakter, der er omhandlet i denne artikels stk. 2 og 4, hvis resultaterne af en vurdering viser, at:

- a) en skadegører, der ikke er opført i den gennemførelsesretsakt, der er omhandlet i denne artikels stk. 2, opfylder de betingelser, der er omhandlet i artikel 36
- b) en skadegører, der er opført i den gennemførelsesretsakt, der er omhandlet i denne artikels stk. 2, ikke længere opfylder en eller flere af de betingelser, der er omhandlet i artikel 36
- c) der er behov for ændringer af den pågældende liste for så vidt angår de i denne artikels stk. 7 omhandlede kategorier eller de i denne artikels stk. 8 omhandlede tærskelværdier, eller
- d) der er behov for ændringer af de foranstaltninger, der er vedtaget i henhold til denne artikels stk. 4.

Kommissionen gør straks denne vurdering tilgængelig for medlemsstaterne.

Kommissionen kan ved hjælp af gennemførelsesretsakter erstatte de gennemførelsesretsakter, der er omhandlet i denne artikels stk. 2 og 4 med henblik på at konsolidere ændringer.

6. De gennemførelsesretsakter, der er omhandlet i stk. 2, 4 og 5, vedtages efter undersøgelsesproceduren i artikel 107, stk. 2.

7. Hvis betingelsen i artikel 36, litra e), kun er opfyldt for en eller flere kategorier af kerneplanter, basismateriale eller certificeret materiale, frø eller læggekartofler, standard- eller CAC-materiale eller -frø, som er omhandlet i direktiv 66/401/EØF, 66/402/EØF, 68/193/EØF, 2002/54/EF, 2002/55/EF, 2002/56/EF, 2002/57/EF, 2008/72/EF og 2008/90/EF, skal den i denne artikels stk. 2 omhandlede liste fastsætte disse kategorier med angivelse af, at forbuddet mod indslæbning og flytning, jf. stk. 1, kun gælder for disse kategorier.

8. Hvis betingelsen i artikel 36, litra e), kun er opfyldt, når den pågældende skadegører forekommer med en incidens på over en bestemt tærskelværdi, der er højere end nul, skal den i denne artikels stk. 2 omhandlede liste fastsætte denne tærskelværdi med angivelse af, at forbuddet mod indslæbning og flytning, jf. stk. 1, kun gælder over denne tærskelværdi.

Der fastsættes kun en sådan tærskelværdi, hvis følgende litraer begge er opfyldt:

- a) Det er muligt for professionelle operatører at sikre, at incidensen af denne EU-regulerede ikkekarantæneskadegører på de pågældende planter til plantning ikke overstiger denne tærskelværdi.
- b) Det er muligt at verificere, om denne tærskelværdi overskrides i partier af de pågældende planter til plantning.

Principperne for risikostyring i forbindelse med skadegørere, jf. afsnit 2 i bilag II, finder anvendelse.

9. Artikel 31 finder tilsvarende anvendelse på de foranstaltninger, som skal træffes af medlemsstaterne vedrørende regulerede ikkekarantæneskadegørere og de respektive planter til plantning.

⁽¹⁾ Rådets direktiv 1999/105/EF af 22. december 1999 om markedsføring af forstligt formeringsmateriale (EFT L 11 af 15.1.2000, s. 17).

Artikel 38

Ændring af afsnit 4 i bilag I

Kommissionen tillægges beføjelse til at vedtage delegerede retsakter i overensstemmelse med artikel 105 om ændring af afsnit 4 i bilag I, med henblik på at tilpasse det til udviklingen i videnskabelig og teknisk viden og de relevante internationale standarder.

Artikel 39

EU-regulerede ikkekarantæneskadegørere, der anvendes til videnskabelige eller uddannelsesmæssige formål, forsøg, planteforædling, avl eller udstillinger

Det forbud, der er fastsat i artikel 37, finder ikke anvendelse på EU-regulerede ikkekarantæneskadegørere, der forekommer på planter til plantning, som anvendes til videnskabelige eller uddannelsesmæssige formål, forsøg, planteforædling, avl eller udstillinger.

KAPITEL IV

Foranstaltninger vedrørende planter, planteprodukter og andre objekter

Afdeling 1

Foranstaltninger vedrørende hele Unionens område

Artikel 40

Forbud mod indførelse af planter, planteprodukter og andre objekter på Unionens område

1. Visse planter, planteprodukter og andre objekter må ikke indføres på Unionens område, hvis de stammer fra alle eller visse tredjelande eller områder i tredjelande.
2. Kommissionen vedtager ved hjælp af gennemførelsesretsakter en liste, der omfatter planter, planteprodukter og andre objekter omhandlet i stk. 1, som det er forbudt at indføre på Unionens område, samt tredjelande, grupper af tredjelande eller specifikke områder i tredjelande, som forbuddet finder anvendelse på.

Den første gennemførelsesretsakt skal omfatte planter, planteprodukter og andre objekter samt deres oprindelsesland som opført på listen i del A i bilag III til direktiv 2000/29/EF.

Disse gennemførelsesretsakter vedtages efter undersøgelsesproceduren i denne forordnings artikel 107, stk. 2.

På den liste, der opstilles i gennemførelsesretsakterne, identificeres planter, planteprodukter og andre objekter også ved deres respektive kode i den kombinerede nomenklatur, som er fastlagt ved Rådets forordning (EØF) nr. 2658/87 ⁽¹⁾ («KN-kode»), hvis en sådan kode findes. Der henvises desuden til andre koder, der er fastsat i EU-lovgivningen, hvis de yderligere specificerer den gældende KN-kode for bestemte planter, planteprodukter eller andre objekter.

3. Hvis planter, planteprodukter eller andre objekter, der har oprindelse i eller afsendes fra et tredjeland, udgør en uacceptabel skadegørerrisiko, fordi de formodes at være vært for EU-karantæneskadegørere, og denne skadegørerrisiko ikke kan reduceres til et acceptabelt niveau ved hjælp af en eller flere af de foranstaltninger, der er fastsat i afsnit 1, punkt 2 og 3, i bilag II, ændrer Kommissionen i overensstemmelse hermed den gennemførelsesretsakt, der er omhandlet i stk. 2, med henblik på medtagelse af disse planter, planteprodukter eller andre objekter og de berørte tredjelande, grupper af tredjelande eller specifikke områder i tredjelande.

Hvis planter, planteprodukter eller andre objekter, som er omfattet af gennemførelsesretsakten, ikke udgør en uacceptabel skadegørerrisiko eller indebærer en sådan risiko, som imidlertid kan reduceres til et acceptabelt niveau ved hjælp af en eller flere af de foranstaltninger, der er fastsat i afsnit 1, punkt 2 og 3, i bilag II, ændrer Kommissionen gennemførelsesretsakten i overensstemmelse hermed.

⁽¹⁾ Rådets forordning (EØF) nr. 2658/87 af 23. juli 1987 om told- og statistiknomenklaturen og den fælles toldtarif (EFT L 256 af 7.9.1987, s. 1).

Det vurderes i overensstemmelse med de principper, der er fastsat i afsnit 2 i bilag II, hvis det er relevant i forhold til et eller flere bestemte tredjelande, i hvilket omfang denne skadegørerrisiko er acceptabel.

Disse ændringer vedtages efter undersøgelsesproceduren i artikel 107, stk. 2.

I behørigt begrundede særligt hastende tilfælde, som vedrører alvorlige skadegørerrisici, vedtager Kommissionen disse ændringer ved hjælp af umiddelbart gældende gennemførelsesretsakter efter proceduren i artikel 107, stk. 3.

4. Medlemsstaterne underretter via det elektroniske anmeldelsessystem omhandlet i artikel 103 Kommissionen og de øvrige medlemsstater, hvis planter, planteprodukter eller andre objekter er blevet indført på Unionens område i strid med stk. 1.

Denne anmeldelse skal også angive det tredjeland, hvorfra de pågældende planter, planteprodukter eller andre objekter er blevet indført på Unionens område.

Artikel 41

Planter, planteprodukter og andre objekter, som er omfattet af særlige eller ækvivalente krav

1. Visse planter, planteprodukter eller andre objekter må kun indføres på eller flyttes inden for Unionens område, hvis særlige eller ækvivalente krav er opfyldt. Disse planter, planteprodukter eller andre objekter kan stamme fra tredjelande eller fra Unionens område.

2. Kommissionen vedtager ved hjælp af gennemførelsesretsakter en liste, der omfatter de planter, planteprodukter og andre objekter og særlige krav svarende til dem, som er omhandlet i stk. 1. Denne liste omfatter i givet fald det berørte tredjeland, gruppen af tredjelande eller specifikke områder i de berørte tredjelande.

De første af disse gennemførelsesretsakter skal omfatte de planter, planteprodukter og andre objekter, de særlige krav og i givet fald deres oprindelsestredjeland som opført på listen i del A i bilag IV til direktiv 2000/29/EF.

Disse gennemførelsesretsakter vedtages efter undersøgelsesproceduren i denne forordnings artikel 107, stk. 2.

På den liste, der opstilles i disse gennemførelsesretsakter, identificeres disse planter, planteprodukter og andre objekter også ved deres respektive KN-kode, hvis en sådan kode findes. Andre koder, der er fastsat i EU-lovgivningen, nævnes desuden, hvis de yderligere specificerer den gældende KN-kode for bestemte planter, planteprodukter eller andre objekter.

3. Hvis planter, planteprodukter eller andre objekter udgør en uacceptabel skadegørerrisiko, fordi de formodes at være vært for EU-karantæneskadegørere, og denne risiko kan reduceres til et acceptabelt niveau ved hjælp af en eller flere af de foranstaltninger, der er fastsat i afsnit 1, punkt 2 og 3, i bilag II, ændrer Kommissionen den gennemførelsesretsakt, der er omhandlet i stk. 2, med henblik på medtagelse af disse planter, planteprodukter eller andre objekter og de foranstaltninger, der skal anvendes herpå, i retsakt. Disse foranstaltninger og de i stk. 2 omhandlede krav er »særlige krav«.

De foranstaltninger, der er omhandlet i første afsnit, kan tage form af specifikke krav vedtaget i overensstemmelse med artikel 44, stk. 1, til indførelse på Unionens område af bestemte planter, planteprodukter eller andre objekter, som er ækvivalente med de særlige krav til indførelse på og flytning inden for Unionens område af disse planter, planteprodukter eller andre objekter (»ækvivalente krav«).

Hvis planter, planteprodukter eller andre objekter, som er omfattet af denne gennemførelsesretsakt, ikke udgør en uacceptabel skadegørerrisiko eller indebærer en sådan risiko, som imidlertid ikke kan reduceres til et acceptabelt niveau ved hjælp af de særlige krav, ændrer Kommissionen gennemførelsesretsakten i overensstemmelse hermed ved at fjerne de pågældende planter, planteprodukter eller andre objekter fra listen eller ved at medtage dem på den liste, der er omhandlet i artikel 40, stk. 2.

Det vurderes, i hvilket omfang denne skadegørerrisiko er acceptabel, og der skal vedtages foranstaltninger til mindskelse af denne risiko til et acceptabelt niveau i overensstemmelse med de principper, der er fastsat i afsnit 2 i bilag II, hvis det er relevant for så vidt angår et eller flere bestemte tredjelande eller dele heraf.

Disse ændringer vedtages efter undersøgelsesproceduren i artikel 107, stk. 2.

I behørigt begrundede særligt hastende tilfælde, der vedrører alvorlige skadegørerrisici, vedtager Kommissionen umiddelbart gældende gennemførelsesretsakter efter proceduren i artikel 107, stk. 3.

4. I det tilfælde, at planter, planteprodukter eller andre objekter er blevet indført på eller flyttet inden for Unionens område i strid med bestemmelserne i stk. 1, vedtager medlemsstaterne de nødvendige foranstaltninger, jf. EU-lovgivningen om offentlig kontrol, og underretter Kommissionen og de øvrige medlemsstater via det elektroniske anmeldelsessystem, jf. artikel 103.

Denne anmeldelse skal i givet fald også angive det tredjeland, hvorfra de pågældende planter, planteprodukter eller andre objekter er blevet indført på Unionens område.

Artikel 42

Restriktioner på grundlag af en foreløbig vurdering for indførelse af højriskoplanter, -planteprodukter og andre objekter på Unionens område

1. Planter, planteprodukter eller andre objekter med oprindelse i et tredjeland, der ikke er listeopført i henhold til artikel 40 eller ikke i tilstrækkelig grad er omfattet af de krav, der er omhandlet i artikel 41 eller ikke er underlagt de midlertidige foranstaltninger i artikel 49, og som ifølge en foreløbig vurdering udgør en uacceptabel skadegørerrisiko for Unionens område, er »højriskoplanter«, »højriskoplanteprodukter« eller »andre højriskoobjekter« (»højriskoplanter, -planteprodukter eller andre -objekter«).

Denne foreløbige vurdering skal tage hensyn til de kriterier, der er fastsat i bilag III, som er relevante for de pågældende planter, planteprodukter eller andre objekter.

2. Højriskoplanter, -planteprodukter eller andre -objekter, der er listeopført i den i stk. 3 omhandlede gennemførelsesretsakt, må ikke indføres på Unionens område fra de oprindelsestredjelande, grupper af oprindelsestredjelande og specifikke områder i oprindelsestredjelande, som listen finder anvendelse på.

3. Kommissionen vedtager gennemførelsesretsakter, der på passende taksonomisk niveau midlertidigt listeopfører de højriskoplanter, -planteprodukter eller andre -objekter, der er omhandlet i stk. 1, i afventning af risikovurderingen i stk. 4, og, hvis det er relevant, og de berørte tredjelande, grupper af tredjelande eller specifikke områder i tredjelande.

Den første af disse gennemførelsesretsakter vedtages senest den 14. december 2018.

På den liste, der opstilles i disse gennemførelsesretsakter, identificeres disse planter, planteprodukter og andre objekter i givet fald også ved deres respektive KN-kode, hvis en sådan kode findes. Andre koder, der er fastsat i EU-lovgivningen, nævnes desuden, hvis de yderligere specificerer den gældende KN-kode for bestemte planter, planteprodukter eller andre objekter.

4. Hvis det på grundlag af en risikovurdering konkluderes, at de planter, planteprodukter eller andre objekter med oprindelse i det tredjeland, de grupper af tredjelande eller de specifikke områder i det berørte tredjeland, der er omhandlet i stk. 2, på det taksonomiske niveau som listeopført i de gennemførelsesretsakter, der er omhandlet i stk. 3, eller under dette niveau ikke udgør en uacceptabel risiko på grund af sandsynlighed for at være vært for en EU-karantæneskadegører, vedtager Kommissionen en gennemførelsesretsakt, der fjerner de pågældende planter, planteprodukter eller andre objekter fra den liste, der er omhandlet i nævnte stykke, for de pågældende tredjelande.

Hvis det på grundlag af en risikovurdering konkluderes, at de planter, planteprodukter eller andre objekter med oprindelse i det pågældende tredjeland, de grupper af tredjelande eller de specifikke områder i det berørte tredjeland, der er omhandlet i stk. 2, udgør en uacceptabel risiko, fordi de formodes at være vært for en EU-karantæneskadegører, og denne skadegørerrisiko ikke kan reduceres til et acceptabelt niveau ved hjælp af en eller flere af de foranstaltninger, der er fastsat i afsnit 1, punkt 2 og 3, i bilag II, vedtager Kommissionen en gennemførelsesretsakt, der fjerner de pågældende planter, planteprodukter eller andre objekter og de pågældende tredjelande fra den i stk. 2 omhandlede liste og tilføjer dem på den liste, der er omhandlet i artikel 40.

Hvis det på grundlag af en risikovurdering konkluderes, at de planter, planteprodukter eller andre objekter med oprindelse i det pågældende tredjeland, de grupper af tredjelands eller de specifikke områder i det berørte tredjeland, der er omhandlet i stk. 2, udgør en uacceptabel risiko, men at denne risiko kan reduceres til et acceptabelt niveau ved hjælp af en eller flere af de foranstaltninger, der er fastsat i afsnit 1, punkt 2 og 3, i bilag II, vedtager Kommissionen en gennemførelsesretsakt, der fjerner de pågældende planter, planteprodukter eller andre objekter og det pågældende tredjeland, de grupper af tredjelands eller de specifikke områder i det berørte tredjeland fra den i stk. 2 omhandlede liste og tilføjer dem på den liste, der er omhandlet i artikel 41.

5. Hvis der konstateres efterspørgsel efter import af planter, planteprodukter eller andre objekter, der er listeopført i den i stk. 3 omhandlede gennemførelsesretsakt, foretages den risikovurdering, der er omhandlet i stk. 4, inden for et passende og rimeligt tidsrum.

Denne vurdering kan, hvor det er relevant, afgrænses til planter, planteprodukter eller andre objekter fra et bestemt oprindelses- eller afsendelsestredjeland eller en gruppe af oprindelses- eller afsendelsestredjelands.

6. Kommissionen kan ved hjælp af en gennemførelsesretsakt fastsætte særlige regler om den procedure, der skal følges for at foretage den risikovurdering, som er omhandlet i stk. 4.

7. De gennemførelsesretsakter, der er omhandlet i stk. 3, 4 og 6, vedtages efter undersøgelsesproceduren i artikel 107, stk. 2.

Artikel 43

Særlige importbetingelser for indførelse af emballagemateriale af træ på Unionens område

1. Emballagemateriale af træ må, hvad enten det faktisk anvendes til transport af objekter af enhver art eller ej, kun indføres på Unionens område, hvis det opfylder alle følgende krav:

- a) Det har været genstand for en eller flere af de godkendte behandlinger og opfylder de gældende krav, som er fastsat i bilag 1 til den internationale standard for plantesundhedsforanstaltninger nr. 15 Regulation of Wood Packaging Material in International Trade (»ISPM15«)
- b) Det er forsynet med det mærke, der er omhandlet i bilag 2 til ISPM15, der attesterer, at det har været genstand for den behandling, der er omhandlet i litra a).

Dette stykke finder ikke anvendelse på emballagemateriale af træ, der er omfattet af undtagelserne i ISPM15.

2. Kommissionen tillægges beføjelse til at vedtage delegerede retsakter i overensstemmelse med artikel 105 med henblik på at ændre de krav, der er fastsat i stk. 1 i denne artikel, for at tage hensyn til udviklingen inden for internationale standarder, navnlig ISPM15.

Disse delegerede retsakter kan også fastsætte, at emballagemateriale af træ, der ikke er omfattet af undtagelserne i ISPM15 er undtaget fra kravene i stk. 1 i denne artikel eller er underlagt mindre strenge krav.

Artikel 44

Fastsættelse af ækvivalente krav

1. Kommissionen fastsætter ækvivalente krav ved hjælp af gennemførelsesretsakter efter anmodning fra et bestemt tredjeland, hvis følgende betingelser begge er opfyldt:

- a) Det pågældende tredjeland sikrer gennem offentligt kontrolleret anvendelse af en eller flere specificerede foranstaltninger et plantesundhedsmæssigt beskyttelsesniveau, der er ækvivalent med de særlige krav til flytning inden for Unionens område af de berørte planter, planteprodukter og andre objekter.
- b) Det pågældende tredjeland påviser over for Kommissionen, at de specificerede foranstaltninger, der er omhandlet i litra a), sikrer det plantesundhedsmæssige beskyttelsesniveau, der er omhandlet i nævnte litra.

Disse gennemførelsesretsakter vedtages efter undersøgelsesproceduren i artikel 107, stk. 2.

2. Hvis det er relevant, foretager Kommissionen undersøgelser i det pågældende tredjeland for at verificere, om de betingelser, der er omhandlet i stk. 1, første afsnit, litra a) og b), er overholdt. Disse undersøgelser skal opfylde kravene for Kommissionens undersøgelser som omhandlet i EU-lovgivningen om offentlig kontrol.

Artikel 45

Information til rejsende og posttjenestekunder

1. Medlemsstaterne, søhavne, lufthavne og internationale transportoperatører stiller oplysninger til rådighed for passagerer om forbud omhandlet i artikel 40, stk. 2, krav omhandlet i artikel 41, stk. 2, og artikel 42, stk. 3, og den undtagelse, der er omhandlet i artikel 75, stk. 2, for så vidt angår indførelse af planter, planteprodukter og andre objekter på Unionens område.

De formidler disse oplysninger ved hjælp af plakater og brochurer og, hvor det er relevant, på deres websted.

Posttjenester og professionelle operatører, der er involveret i salg via fjernsalgsaftaler, skal stille information om planter, planteprodukter og andre objekter, jf. første afsnit, til rådighed for deres kunder i det mindste på internettet.

Kommissionen kan ved hjælp af en gennemførelsesretsakt fastsætte ordninger for forevisning og anvendelse af disse plakater og brochurer. Denne gennemførelsesretsakt vedtages efter undersøgelsesproceduren i artikel 107, stk. 2.

2. Medlemsstaterne forelægger efter anmodning Kommissionen en rapport, der sammenfatter de oplysninger, der er givet i henhold til denne artikel.

Artikel 46

Undtagelser fra forbud og krav vedrørende grænseområder

1. Uanset artikel 40, stk. 1, artikel 41, stk. 1, og artikel 42, stk. 2, kan medlemsstaterne tillade indførsel på Unionens område af planter, planteprodukter og de andre objekter, der opfylder alle følgende betingelser:

- a) De dyrkes eller produceres i områder i tredjelande i nærheden af deres landegrænser til medlemsstater (»tredjelandes grænseområder«).
- b) De indføres på områder i medlemsstater, som støder direkte op til den pågældende grænse (»medlemsstaters grænseområder«).
- c) De skal i disse medlemsstaters grænseområder forarbejdes på en sådan måde, at enhver skadegørerrisiko fjernes.
- d) De må ikke udgøre nogen risiko for spredning af EU-karantæneskadegørere eller skadegørere, der er omfattet af foranstaltninger, som er vedtaget i medfør af artikel 30, stk. 1, på grund af flytning inden for grænseområdet.

Disse planter, planteprodukter og andre objekter må kun flyttes til og inden for medlemsstatens grænseområder og kun under den kompetente myndigheds kontrol.

2. Kommissionen bemyndiges til at vedtage delegerede retsakter i henhold til artikel 105 for at supplere denne forordning ved at fastsætte følgende:

- a) den maksimale udstrækning af tredjelandes grænseområder og medlemsstaters grænseområder, sådan som det findes passende for de enkelte specifikke planter, planteprodukter og andre objekter
- b) den maksimale afstand, som de pågældende planter, planteprodukter og andre objekter må flyttes inden for tredjelandes grænseområder og medlemsstaters grænseområder
- c) procedurer for tilladelse til indførelse i og flytning inden for medlemsstaternes grænseområder af planter, planteprodukter og andre objekter som omhandlet i stk. 1 i denne artikel.

Områdernes udstrækning skal sikre, at indførelse på og flytning inden for Unionens område af de pågældende planter, planteprodukter og andre objekter ikke udgør en skadegørerrisiko for Unionens område eller dele heraf.

3. Kommissionen kan ved hjælp af gennemførelsesretsakter fastsætte særlige betingelser eller foranstaltninger vedrørende indførelse i medlemsstaternes grænseområder af bestemte planter, planteprodukter og andre objekter og udpege specifikke tredjelande, som er omfattet af denne artikel.

Disse retsakter vedtages i overensstemmelse med bilag II og, hvis det er relevant, under hensyntagen til udviklingen i den videnskabelige og tekniske viden og internationale standarder.

Disse gennemførelsesretsakter vedtages efter undersøgelsesproceduren i artikel 107, stk. 2.

4. Medlemsstaterne underretter via det elektroniske anmeldelsessystem omhandlet i artikel 103 Kommissionen og de øvrige medlemsstater, hvis planter, planteprodukter eller andre objekter er blevet indført i eller flyttet inden for medlemsstatsgrænseområder eller tredjelandes grænseområder i strid med stk. 1, 2 og 3 i denne artikel.

Denne anmeldelse skal også omfatte det tredjeland, hvorfra disse planter, planteprodukter eller andre objekter er blevet indført i det pågældende grænseområde.

Artikel 47

Krav vedrørende plantesundhedsrelevant transit

1. Uanset artikel 40, stk. 1, artikel 41, stk. 1, artikel 42, stk. 2, artikel 72, stk. 1, og artikel 73 kan planter, planteprodukter og andre objekter indføres på og passere gennem Unionens område til et tredjeland i form af enten transit eller omladning (»plantesundhedsrelevant transit«), hvis de opfylder begge følgende betingelser:

- a) De ledsages af en erklæring underskrevet af den professionelle operatør, som har kontrol med de pågældende planter, planteprodukter og andre objekter, med angivelse af, at disse planter, planteprodukter eller andre objekter er underlagt plantesundhedsrelevant transit
- b) de er pakket og flyttes på en sådan måde, at der ikke er risiko for spredning af EU-karantæneskadegørere under indførelsen på og passagen gennem Unionens område.

2. De kompetente myndigheder forbyder plantesundhedsrelevant transit, hvis de pågældende planter, planteprodukter eller andre objekter ikke overholder, eller der er rimeligt belæg for, at de ikke vil overholde stk. 1.

Artikel 48

Planter, planteprodukter og andre objekter, der anvendes til officielle testmæssige, videnskabelige eller uddannelsesmæssige formål, forsøg, planteforædling eller avl

1. Uanset artikel 40, stk. 1, artikel 41, stk. 1, og artikel 42, stk. 2, kan medlemsstaterne efter anmodning midlertidigt tillade indførelse på og flytning inden for deres område af planter, planteprodukter og andre objekter, der anvendes til officielle testmæssige, videnskabelige eller uddannelsesmæssige formål, forsøg, planteforædling eller avl.

En sådan tilladelse til den pågældende aktivitet gives kun, hvis der er pålagt passende restriktioner for at sikre, at forekomst af de pågældende planter, planteprodukter eller andre objekter ikke medfører en uacceptabel risiko for spredning af en EU-karantæneskadegører eller en skadegører, der er omfattet af foranstaltninger vedtaget i henhold til artikel 30, stk. 1, idet der tages hensyn til de pågældende skadegøreres identitet, biologi og spredningsmåde, den påtænkte aktivitet, samspillet med miljøet og andre relevante faktorer i forbindelse med den skadegørerrisiko, som disse planter, planteprodukter eller andre objekter udgør.

2. En tilladelse, der gives i henhold til stk. 1, skal omfatte følgende betingelser:

- a) De pågældende planter, planteprodukter eller andre objekter opbevares på et sted og under forhold, som anses for hensigtsmæssige af de kompetente myndigheder, og som er nævnt i tilladelsen.

- b) Den aktivitet, hvori disse planter, planteprodukter eller andre objekter indgår, skal foregå på en karantænestation eller en indeslutningsfacilitet, der er udpeget i henhold til artikel 60 af den kompetente myndighed, og som er nævnt i tilladelsen.
 - c) Den aktivitet, hvori disse planter, planteprodukter eller andre objekter indgår, skal udføres af personale, hvis videnskabelige og tekniske kompetence er godkendt af den kompetente myndighed, og som er nævnt i tilladelsen.
 - d) Disse planter, planteprodukter eller andre objekter skal ledsages af tilladelsen ved indførelse på eller flytning inden for Unionens område.
3. Tilladelsen omhandlet i stk. 1 skal være begrænset til det omfang og den varighed, der er passende for den pågældende aktivitet, og må ikke overstige den udpegede karantænestations eller indeslutningsfacilitets kapacitet.

Den skal omfatte de restriktioner, der er nødvendige for i tilstrækkelig grad at eliminere risikoen for spredning af de relevante EU-karantæneskadegørere eller skadegørere, der er omfattet af foranstaltninger vedtaget i henhold til artikel 30, stk. 1.

4. Den kompetente myndighed fører tilsyn med, at betingelserne i stk. 2 og de begrænsninger og restriktioner, der er omhandlet i stk. 3, overholdes, og træffer de nødvendige foranstaltninger i tilfælde af, at disse betingelser, begrænsninger eller restriktioner ikke overholdes.

Disse foranstaltninger kan om nødvendigt være inddragelse af tilladelsen omhandlet i stk. 1.

5. Kommissionen bemyndiges til at vedtage delegerede retsakter i henhold til artikel 105 for at supplere denne forordning med udførlige regler for:

- a) udveksling af oplysninger mellem medlemsstaterne og Kommissionen vedrørende indførelse på og flytning inden for Unionens område af de pågældende planter, planteprodukter og andre objekter
- b) procedurer og betingelser for at give den i stk. 1 i denne artikel omhandlede tilladelse
- c) krav til tilsyn med overholdelse af bestemmelserne og de foranstaltninger, der skal træffes i tilfælde af manglende overholdelse, jf. stk. 4 i denne artikel.

Artikel 49

Midlertidige foranstaltninger vedrørende planter, planteprodukter og andre objekter, der sandsynligvis vil udgøre nyligt identificerede skadegørerrisici eller andre formodede plantesundhedsmæssige risici

1. Kommissionen kan ved hjælp af gennemførelsesretsakter vedtage midlertidige foranstaltninger vedrørende indførelse på og flytning inden for Unionens område af planter, planteprodukter og andre objekter fra tredjelande, hvis følgende betingelser er opfyldt:

- a) Planterne, planteprodukterne eller de andre objekter vil sandsynligvis udgøre nyligt identificerede skadegørerrisici, som ikke er tilstrækkeligt omfattet af EU-foranstaltninger og ikke er forbundet eller endnu ikke kan forbindes med de EU-karantæneskadegørere eller skadegørere, der er omfattet af foranstaltninger vedtaget i henhold til artikel 30, stk. 1.
- b) Der er utilstrækkelige plantesundhedsmæssige erfaringer, såsom med hensyn til nye plantearter eller overførselsveje, hvad angår handel med de pågældende planter, planteprodukter eller andre objekter med oprindelse i eller afsendt fra de pågældende tredjelande.
- c) Der er ikke foretaget en vurdering af de nyligt identificerede skadegørerrisici for Unionens område for så vidt angår disse planter, planteprodukter eller andre objekter fra de pågældende tredjelande.

Disse gennemførelsesretsakter vedtages efter undersøgelsesproceduren i artikel 107, stk. 2.

2. De midlertidige foranstaltninger, der er omhandlet i stk. 1, vedtages under hensyntagen til afsnit 2 i bilag II og bilag IV.

De skal omfatte en eller flere af følgende forholdsregler, som måtte være nødvendige i det pågældende tilfælde:

- a) systematiske og intensive inspektioner og prøveudtagning på indførelsesstedet af hvert parti af planter, planteprodukter og andre objekter, der indføres på Unionens område, og testning af prøver
- b) en karantæneperiode på en karantænestation eller indeslutningsfacilitet, jf. artikel 60, til bekræftelse af, at der ikke er nogen nyligt identificeret skadegørrisiko i forbindelse med de pågældende planter, planteprodukter eller andre objekter
- c) et forbud mod indførelse af disse planter, planteprodukter eller andre objekter på Unionens område.

I tilfælde omfattet af andet afsnit, litra a) og b), kan den gennemførelsesretsakt, der er omhandlet i stk. 1, også fastsætte særlige foranstaltninger, der skal træffes inden indførelsen på Unionens område af disse planter, planteprodukter eller andre objekter.

3. De midlertidige foranstaltninger, der er omhandlet i stk. 1, skal gælde for en passende og rimelig tid i afventning af karakterisering af skadegørere, der kan være forbundet med de pågældende planter, planteprodukter eller andre objekter fra de pågældende tredjelande, og fuld vurdering af de risici, som disse skadegørere udgør, i overensstemmelse med afsnit 1 i bilag I.

4. I behørigt begrundede særligt hastende tilfælde, som vedrører alvorlige, nyligt identificerede skadegørrisici, vedtager Kommissionen umiddelbart gældende gennemførelsesretsakter efter proceduren i artikel 107, stk. 3. Disse retsakter vedtages i overensstemmelse med principperne i afsnit 2 i bilag II.

5. Uanset de foranstaltninger, der er vedtaget i henhold til stk. 1 i denne artikel, finder artikel 48 anvendelse på indførelse på og flytning inden for Unionens område af planter, planteprodukter og andre objekter, der anvendes til officielle testmæssige, videnskabelige eller uddannelsesmæssige formål, forsøg, planteforædling eller avl.

6. Senest den 30. april hvert år forelægger medlemsstaterne en rapport for Kommissionen og de øvrige medlemsstater om anvendelsen af de foranstaltninger, der er omhandlet i stk. 2, andet afsnit, litra a) eller b), i løbet af det foregående kalenderår.

Medlemsstaterne underretter Kommissionen og de øvrige medlemsstater, når der efter anvendelse af de foranstaltninger, der er omhandlet i stk. 2, andet afsnit, litra a) eller b), er konstateret forekomst af skadegørere, der kan indebære nyligt identificerede skadegørrisici.

Medlemsstaterne underretter via det elektroniske anmeldelsessystem, som er omhandlet i artikel 103, Kommissionen og de øvrige medlemsstater om ethvert tilfælde, hvor indførelse af planter, planteprodukter eller andre objekter på Unionens område afvises, eller det forbydes at flytte disse inden for Unionens område, fordi der ifølge den pågældende medlemsstat var tale om en overtrædelse af forbuddet omhandlet i stk. 2, andet afsnit, litra c). En sådan anmeldelse skal i givet fald omfatte foranstaltninger, som er truffet af medlemsstaten vedrørende de pågældende planter, planteprodukter eller andre objekter, som omhandlet i EU-lovgivningen om offentlig kontrol.

Det tredjeland, hvorfra disse planter, planteprodukter eller andre objekter er afsendt med henblik på indførelse på Unionens område, underrettes i givet fald ligeledes.

Artikel 50

Rapport fra Kommissionen om håndhævelsen og effektiviteten af foranstaltninger vedrørende indførsel til Unionens område

Senest den 14. december 2021 forelægger Kommissionen Europa-Parlamentet og Rådet en rapport om håndhævelsen og effektiviteten af foranstaltninger vedrørende indførsel til Unionens område, herunder en cost-benefit-analyse, og forelægger, hvor det er relevant, et lovgivningsforslag.

Artikel 51

Ændring af bilag III og IV

Kommissionen bemyndiges til at vedtage delegerede retsakter i henhold til artikel 105 om ændring af bilag III og IV for at tilpasse dem til udviklingen i den videnskabelige og tekniske viden og relevante internationale standarder.

Artikel 52

Midlertidige foranstaltninger i medlemsstaterne vedrørende overhængende fare

1. Hvis en medlemsstat finder, at indførelse på eller flytning inden for dens område af planter, planteprodukter eller andre objekter fra visse tredjelande eller visse andre medlemsstater udgør en uacceptabel skadegørerrisiko vedrørende indtrængen i og etablering og spredning på dens område af en EU-karantæneskadegører eller en skadegører, der vurderes at opfylde betingelserne for optagelse på listen over EU-karantæneskadegørere, og at denne risiko ikke er tilstrækkeligt begrænset af de foranstaltninger, der er omhandlet i artikel 17, stk. 1 og 2, artikel 18, stk. 1, artikel 19, stk. 1, artikel 28, stk. 1 og 2, artikel 29, stk. 1, artikel 30, stk. 1 og 3, artikel 40, stk. 2 og 3, artikel 41, stk. 2 og 3, artikel 42, stk. 3, artikel 49, stk. 1, og artikel 53, underretter den skriftligt Kommissionen og de øvrige medlemsstater om de EU-foranstaltninger, som den ønsker bliver truffet, sammen med en teknisk eller videnskabelig begrundelse for disse foranstaltninger.

2. Hvis medlemsstaten finder, at EU-foranstaltningerne omhandlet i stk. 1 ikke træffes eller ikke kan træffes i tilstrækkelig god tid til at begrænse risikoen omhandlet i dette stykke, kan den træffe midlertidige foranstaltninger for at beskytte sit område mod den overhængende fare. Disse midlertidige foranstaltninger og den tekniske begrundelse herfor meddeles straks Kommissionen og de øvrige medlemsstater.

3. Hvis Kommissionen modtager en meddelelse som omhandlet i stk. 1, vurderer den straks, om den i stk. 1 omhandlede risiko er tilstrækkeligt begrænset af de foranstaltninger, der er omhandlet i artikel 17, stk. 1 og 2, artikel 18, stk. 1, artikel 19, stk. 1, artikel 28, stk. 1 og 2, artikel 29, stk. 1, artikel 30, stk. 1 og 3, artikel 40, stk. 2 og 3, artikel 41, stk. 2 og 3, artikel 42, stk. 3, artikel 49, stk. 1, og artikel 53, eller om der bør vedtages nye foranstaltninger i henhold til disse artikler.

4. Hvis Kommissionen på grundlag af den i stk. 3 omhandlede vurdering konkluderer, at risikoen omhandlet i stk. 1 ikke er tilstrækkeligt begrænset af de midlertidige foranstaltninger, der er truffet af medlemsstaten i henhold til stk. 2, eller hvis disse foranstaltninger er uforholdsmæssige eller ikke er tilstrækkeligt begrundet, kan den ved hjælp af en gennemførelsesretsakt beslutte, at foranstaltningerne skal ophæves eller ændres. Indtil Kommissionen har vedtaget en sådan gennemførelsesretsakt, kan medlemsstaten opretholde de foranstaltninger, som den har truffet.

Denne gennemførelsesretsakt vedtages efter undersøgelsesproceduren i artikel 107, stk. 2.

Afdeling 2

Foranstaltninger i forbindelse med beskyttede zoner

Artikel 53

Forbud mod indførelse af planter, planteprodukter og andre objekter i beskyttede zoner

1. Visse planter, planteprodukter eller andre objekter, som stammer fra tredjelande eller har deres oprindelse inden for Unionens område, må ikke indføres i visse beskyttede zoner.

2. Kommissionen vedtager ved hjælp af gennemførelsesretsakter en liste, der omfatter de planter, planteprodukter og andre objekter, der er omhandlet i stk. 1, og som det er forbudt at indføre i visse beskyttede zoner. Den første gennemførelsesretsakt skal omfatte de planter, planteprodukter og andre objekter og deres respektive beskyttede zoner og i givet fald deres oprindelsesland som listeopført i del B i bilag III til direktiv 2000/29/EF.

Disse gennemførelsesretsakter vedtages efter undersøgelsesproceduren i artikel 107, stk. 2.

På den liste, der opstilles i disse gennemførelsesretsakter, identificeres planterne, planteprodukterne og de andre objekter også ved deres respektive KN-kode, hvis en sådan kode findes. Der skal desuden henvises til andre koder, der er fastsat i EU-lovgivningen, hvis de yderligere specificerer den gældende KN-kode for bestemte planter, planteprodukter eller andre objekter.

3. Hvis planter, planteprodukter eller andre objekter, der kommer fra områder uden for en beskyttet zone, udgør en uacceptabel skadegørerrisiko, fordi de formodes at være vært for en beskyttet zone-karantæneskadegører, og denne risiko ikke kan reduceres til et acceptabelt niveau gennem anvendelse af en eller flere af de foranstaltninger, der er fastsat i afsnit 1, punkt 2 og 3, i bilag II, ændrer Kommissionen, hvor det er relevant, i overensstemmelse hermed den gennemførelsesretsakt, der er omhandlet i stk. 2, med henblik på optagelse af disse planter, planteprodukter eller andre objekter og den eller de pågældende beskyttede zone heri.

Hvis planter, planteprodukter eller andre objekter, som er omfattet af gennemførelsesretsakten, ikke udgør en uacceptabel skadegørerrisiko eller udgør en sådan risiko, som imidlertid kan reduceres til et acceptabelt niveau ved hjælp af en eller flere af de foranstaltninger, der er fastsat i afsnit 1, punkt 2 og 3, i bilag II, ændrer Kommissionen gennemførelsesretsakten i overensstemmelse hermed.

Disse ændringer vedtages efter undersøgelsesproceduren i artikel 107, stk. 2.

Det vurderes i overensstemmelse med de principper, der er fastsat i afsnit 2 i bilag II, i hvilket omfang denne skadegørerrisiko er acceptabel.

I behørigt begrundede særligt hastende tilfælde, der vedrører alvorlige skadegørerrisici, vedtager Kommissionen umiddelbart gældende gennemførelsesretsakter efter proceduren i artikel 107, stk. 3.

4. Medlemsstaterne underretter via det elektroniske anmeldelsessystem omhandlet i artikel 103 Kommissionen og de øvrige medlemsstater, når planter, planteprodukter eller andre objekter er blevet indført i eller flyttet inden for den pågældende beskyttede zone i strid med de forbud, der er vedtaget i henhold til nærværende artikel.

Medlemsstaterne eller Kommissionen underretter i givet fald det tredjeland, hvorfra disse planter, planteprodukter eller andre objekter er indført i den beskyttede zone.

Artikel 54

Planter, planteprodukter og andre objekter, som er omfattet af særlige krav vedrørende beskyttede zoner

1. Visse planter, planteprodukter eller andre objekter må kun indføres i eller flyttes inden for visse beskyttede zoner, hvis særlige krav vedrørende disse beskyttede zoner er opfyldt.

2. Kommissionen vedtager ved hjælp af gennemførelsesretsakter en liste, der omfatter disse planter, planteprodukter og andre objekter, deres respektive beskyttede zoner og de tilsvarende særlige krav vedrørende beskyttede zoner. Den første af disse gennemførelsesretsakter skal omfatte de planter, planteprodukter og andre objekter, de respektive beskyttede zoner og de særlige krav vedrørende beskyttede zoner, som er listeopført i del B i bilag IV til direktiv 2000/29/EF.

Disse gennemførelsesretsakter vedtages efter undersøgelsesproceduren i artikel 107, stk. 2.

På den liste, der opstilles i disse gennemførelsesretsakter, identificeres disse planter, planteprodukter og andre objekter også ved deres respektive KN-kode, hvis en sådan kode findes. Andre koder, der er fastsat i EU-lovgivningen, nævnes desuden, hvis de yderligere specificerer den gældende KN-kode for bestemte planter, planteprodukter eller andre objekter.

3. Hvis planter, planteprodukter eller andre objekter, der kommer fra områder uden for den pågældende beskyttede zone, udgør en uacceptabel skadegørerrisiko for denne beskyttede zone, fordi de formodes at være vært for en beskyttet zone-karantæneskadegører, og denne risiko kan reduceres til et acceptabelt niveau ved hjælp af en eller flere af de foranstaltninger, der er fastsat i afsnit 1, punkt 2 og 3, i bilag II, ændrer Kommissionen den gennemførelsesretsakt, der er omhandlet i stk. 2, med henblik på optagelse af disse planter, planteprodukter eller andre objekter og de foranstaltninger, der gælder for dem, heri. Disse foranstaltninger og de i stk. 2 omhandlede krav er »særlige krav vedrørende beskyttede zoner«.

Hvis planter, planteprodukter eller andre objekter, som er omfattet af gennemførelsesretsakten, ikke udgør en uacceptabel skadegørerrisiko for den pågældende beskyttede zone eller udgør en sådan risiko, som imidlertid ikke kan reduceres til et acceptabelt niveau gennem de særlige krav vedrørende beskyttede zoner, ændrer Kommissionen gennemførelsesretsakten i overensstemmelse hermed.

Disse ændringer vedtages efter undersøgelsesproceduren i artikel 107, stk. 2.

Det vurderes, i hvilket omfang denne skadegørerrisiko er acceptabel, og der skal vedtages foranstaltninger til mindskelse af denne risiko til et acceptabelt niveau i overensstemmelse med de principper, der er fastsat i afsnit 2 i bilag II.

I behørigt begrundede særligt hastende tilfælde, der vedrører alvorlige skadegørerrisici, vedtager Kommissionen umiddelbart gældende gennemførelsesretsakter efter proceduren i artikel 107, stk. 3.

4. Medlemsstaterne underretter via det elektroniske anmeldelsessystem omhandlet i artikel 103 Kommissionen og de øvrige medlemsstater, når planter, planteprodukter eller andre objekter er blevet indført i eller flyttet inden for den pågældende beskyttede zone i strid med de foranstaltninger, der er vedtaget i henhold til nærværende artikel.

Medlemsstaterne eller Kommissionen underretter i givet fald det tredjeland, hvorfra disse planter, planteprodukter eller andre objekter er indført på Unionens område.

Artikel 55

Information til rejsende og posttjenestekunder vedrørende beskyttede zoner

Artikel 45 finder tilsvarende anvendelse på indførelse af planter, planteprodukter og andre objekter i eller flytning inden for beskyttede zoner.

Artikel 56

Undtagelser fra forbud og krav vedrørende grænseområder for så vidt angår beskyttede zoner

Artikel 46 finder tilsvarende anvendelse på de planter, planteprodukter og andre objekter, der er listeopført i de gennemførelsesretsakter, der er omhandlet i artikel 53, stk. 2 og 3, og artikel 54, stk. 2 og 3, og som indføres fra grænseområdet i et tredjeland i de respektive beskyttede zoner, der grænser op til dette grænseområde.

Artikel 57

Krav vedrørende plantesundhedsrelevant transit for så vidt angår beskyttede zoner

Artikel 47 finder tilsvarende anvendelse på plantesundhedsrelevant transit for så vidt angår de planter, planteprodukter og andre objekter, der er listeopført i de gennemførelsesretsakter, der er omhandlet i artikel 53, stk. 2 og 3, og artikel 54, stk. 2 og 3, gennem beskyttede zoner.

Artikel 58

Planter, planteprodukter og andre objekter, der anvendes til officielle testmæssige, videnskabelige eller uddannelsesmæssige formål, forsøg, planteforædling eller avl, for så vidt angår beskyttede zoner

Uanset de forbud og krav, der er omhandlet i artikel 53, stk. 1, og artikel 54, stk. 1, finder artikel 48 tilsvarende anvendelse på indførelse i og flytning inden for beskyttede zoner af de planter, planteprodukter og andre objekter, der er listeopført i de gennemførelsesretsakter, som er omhandlet i artikel 53, stk. 2 og 3, og artikel 54, stk. 2 og 3, og som anvendes til officielle testmæssige, videnskabelige eller uddannelsesmæssige formål, forsøg, planteforædling eller avl.

Afdeling 3

Andre foranstaltninger vedrørende planter, planteprodukter og andre objekter

Artikel 59

Generelle krav til køretøjer, maskiner og emballagemateriale

1. Køretøjer, maskiner og emballagemateriale, der anvendes til planter, planteprodukter eller andre objekter som omhandlet i de gennemførelsesretsakter, der er vedtaget i henhold til artikel 28, stk. 1 og 2, artikel 30, stk. 1 og 3, artikel 40, stk. 2, artikel 41, stk. 2 og 3, artikel 42, stk. 3, og artikel 49, stk. 1, og flytning til eller inden for Unionens område eller gennem Unionens område i henhold til artikel 47, skal være frie for EU-karantæneskadegørere og fra skadegørere, der er omfattet af foranstaltninger vedtaget i henhold til artikel 30, stk. 1.

2. Stk. 1 gælder for beskyttede zoner også for så vidt angår de respektive beskyttede zone-karantæneskadegørere.

*Artikel 60***Udpegelse af karantænestationer og indeslutningsfaciliteter**

1. Med henblik på artikel 8, 48, 49 og 58 træffer medlemsstaterne under hensyntagen til den relevante skadegørerrisiko en eller flere af følgende foranstaltninger:
 - a) udpeger karantænestationer eller indeslutningsfaciliteter på deres område
 - b) tillader anvendelse af udpegede karantænestationer eller indeslutningsfaciliteter i en anden medlemsstat, forudsat at den anden medlemsstat i givet fald er enig i denne tilladelse
 - c) udpeger midlertidig professionelle operatørs eller andre personers anlæg som indeslutningsfaciliteter for skadegørere, planter, planteprodukter eller andre objekter og den relevante anvendelse heraf som anført i artikel 8, 48 og 49.
2. Medlemsstaterne sender efter anmodning en liste over udpegede karantænestationer og indeslutningsfaciliteter på deres område til Kommissionen og de øvrige medlemsstater.

*Artikel 61***Krav til karantænestationer og indeslutningsfaciliteter**

1. Karantænestationer og indeslutningsfaciliteter omhandlet i artikel 60 skal opfylde følgende krav for at hindre spredning af EU-karantæneskadegørere:
 - a) de skal sikre fysisk isolering af skadegørere, planter, planteprodukter og andre objekter, der holdes i karantæne eller under indeslutning, og sikre, at de ikke er tilgængelige eller kan fjernes fra disse stationer eller faciliteter uden samtykke fra den kompetente myndighed
 - b) de skal have systemer eller adgang til systemer til sterilisering, dekontaminering eller destruktion af angrebne planter, planteprodukter og andre objekter samt affald og udstyr inden fjernelse fra stationerne eller faciliteterne
 - c) en fastlæggelse og beskrivelse af opgaverne for disse stationer og faciliteter, de ansvarlige for udførelsen af disse opgaver og de betingelser, hvorunder de ansvarlige skal udføre disse opgaver, skal være til rådighed
 - d) de skal have et tilstrækkeligt velkvalificeret, veluddannet og erfarent personale; og
 - e) de skal have en beredskabsplan, der effektivt kan eliminere utilsigtet forekomst af EU-karantæneskadegørere og skadegørere, der er omfattet af foranstaltninger vedtaget i henhold til artikel 30, stk. 1, og hindre, at de spreder sig.
2. Kommissionen kan ved hjælp af gennemførelsesretsakter fastsætte specifikke regler for at fastlægge ensartede betingelser for anvendelsen af kravene i stk. 1 vedrørende typen af planter, planteprodukter og andre objekter og den faktiske eller potentielle risiko, herunder særlige krav for officielle testmæssige, videnskabelige eller uddannelsesmæssige formål, forsøg, planteforædling eller avl.

Disse gennemførelsesretsakter vedtages i henhold til undersøgelsesproceduren i artikel 107, stk. 2.

*Artikel 62***Drift af karantænestationer og indeslutningsfaciliteter**

1. Den ansvarlige for en karantænestation eller indeslutningsfacilitet skal kontrollere denne station eller facilitet og området i umiddelbar nærhed af stationen eller faciliteten for utilsigtet forekomst af EU-karantæneskadegørere og skadegørere, der er omfattet af foranstaltninger vedtaget i henhold til artikel 30, stk. 1.
2. Hvis en utilsigtet forekomst af en skadegører som omhandlet i stk. 1 konstateres eller mistænkes, skal den ansvarlige for karantænestationen eller indeslutningsfaciliteten træffe de nødvendige foranstaltninger på grundlag af den beredskabsplan, som er omhandlet i artikel 61, stk. 1, litra e). Forpligtelserne for professionelle operatører i artikel 14 finder tilsvarende anvendelse på den ansvarlige for karantænestationen eller indeslutningsfaciliteten.

3. Den ansvarlige for karantænestationen eller indeslutningsfaciliteten skal føre fortegnelser over:
 - a) personale
 - b) besøgende på stationen eller faciliteten
 - c) skadegørere, planter, planteprodukter og andre objekter, der føres ind og ud af stationen eller faciliteten
 - d) oprindelsesstedet for disse planter, planteprodukter og andre objekter og
 - e) bemærkninger vedrørende forekomst af skadegørere på disse planter, planteprodukter og andre objekter inde i karantænestationen eller indeslutningsfaciliteten og i dens umiddelbare nærhed.

Disse fortegnelser skal opbevares i tre år.

Artikel 63

Tilsyn med karantænestationer og indeslutningsfaciliteter og tilbagekaldelse af udpegelse

1. Den kompetente myndighed foretager regelmæssigt inspektion af karantænestationer og indeslutningsfaciliteter for at kontrollere, om de opfylder betingelserne i artikel 61 og driftsbetingelserne i artikel 62.

Hyppigheden af inspektion fastsættes af den kompetente myndighed i henhold til den skadegørerrisiko, der er forbundet med driften af karantænestationerne eller indeslutningsfaciliteterne.

2. På baggrund af den inspektion, der er omhandlet i stk. 1, kan den kompetente myndighed kræve, at den ansvarlige for karantænestationen eller indeslutningsfaciliteten gennemfører korigerende foranstaltninger med hensyn til overholdelse af artikel 61 og 62, enten straks eller inden for en nærmere angivet periode.

Hvis den kompetente myndighed konkluderer, at karantænestationen eller indeslutningsfaciliteten eller den ansvarlige herfor ikke overholder artikel 61 og 62, træffer myndigheden straks de nødvendige foranstaltninger for at sikre, at den manglende overholdelse af disse bestemmelser ikke fortsætter. Disse foranstaltninger kan omfatte tilbagekaldelse eller suspension af den i artikel 60, stk. 1, omhandlede udpegelse.

3. Hvis den kompetente myndighed har truffet foranstaltninger i medfør af stk. 2 i denne artikel, bortset fra tilbagekaldelse af den i artikel 60, stk. 1, omhandlede udpegelse, og den manglende overholdelse af bestemmelserne i artikel 61 og 62 fortsætter, tilbagekalder myndigheden straks udpegelsen.

Artikel 64

Frigivelse af planter, planteprodukter og andre objekter fra karantænestationer og indeslutningsfaciliteter

1. Planter, planteprodukter og andre objekter må kun forlade karantænestationer og indeslutningsfaciliteter efter tilladelse fra de kompetente myndigheder, hvis det er bekræftet, at de er frie for EU-karantæneskadegørere og skadegørere, der er omfattet af foranstaltninger vedtaget i henhold til artikel 30, stk. 1, eller i givet fald beskyttet zone-karantæneskadegørere.

2. Den kompetente myndighed kan tillade flytning af planter, planteprodukter og andre objekter, der er angrebet af en EU-karantæneskadegører eller en skadegører, der er omfattet af foranstaltninger vedtaget i henhold til artikel 30, stk. 1, fra en karantænestation eller indeslutningsfacilitet til en anden karantænestation eller indeslutningsfacilitet, hvis flytningen er berettiget af officielle testmæssige eller videnskabelige grunde og foregår på de betingelser, der er fastsat af den kompetente myndighed.

3. Kommissionen kan ved hjælp af gennemførelsesretsakter fastsætte specifikke regler vedrørende frigivelse af planter, planteprodukter og andre objekter fra karantænestationer og indeslutningsfaciliteter og, hvis det er relevant, krav til mærkning i forbindelse med frigivelsen eller den i stk. 2 omhandlede flytning.

Disse gennemførelsesretsakter vedtages efter undersøgelsesproceduren i artikel 107, stk. 2.

KAPITEL V

Registrering af professionelle operatører og sporbarhed

Artikel 65

Officielt register over professionelle operatører

1. Den kompetente myndighed fører og ajourfører et register over følgende professionelle operatører, som opererer på den pågældende medlemsstats område:

- a) professionelle operatører, som på eller inden for Unionens område indfører eller flytter planter, planteprodukter og andre objekter, for hvilke der kræves et plantesundhedscertifikat eller et plantepas på grundlag af gennemførelsesretsakter vedtaget i henhold til artikel 72, stk. 1, artikel 73, artikel 74, stk. 1, artikel 79, stk. 1, og artikel 80, stk. 1
- b) professionelle operatører, der er godkendt til at udstede plantepas i henhold til artikel 89
- c) professionelle operatører, der anmoder den kompetente myndighed om at udstede de i artikel 100, 101 og 102 omhandlede certifikater
- d) professionelle operatører, der er godkendt til at foretage mærkning i overensstemmelse med artikel 98, udstede attesteringer i overensstemmelse med artikel 99 med oplysninger i henhold til artikel 45 eller 55 eller indføre planter, planteprodukter eller andre objekter i grænseområder i henhold til artikel 46, stk. 1, eller artikel 56 eller udføre aktiviteter, for så vidt angår de relevante planter i afgrænsede områder, medmindre disse operatører er opført i et andet officielt register, som er tilgængeligt for de kompetente myndigheder og
- e) andre professionelle operatører end dem, der er omhandlet i dette afsnit, litra a)-d), hvis det kræves i en gennemførelsesretsakt, der er vedtaget i henhold til artikel 28, stk. 1, artikel 30, stk. 1, artikel 41, stk. 2, artikel 49, stk. 1, artikel 53, stk. 2, eller artikel 54, stk. 2.

Medlemsstaterne kan beslutte, at yderligere kategorier afavlere eller andre professionelle operatører skal registreres, hvis det er berettiget ud fra skadegørerrisikoen ved de planter, som de dyrker, eller ved enhver anden af deres aktiviteter.

2. En professionel operatør kan kun registreres én gang i en kompetent myndigheds register. Registreringen foretages i givet fald med udtrykkelig henvisning til hvert af de forskellige anlæg som omhandlet i artikel 66, stk. 2, litra d).

3. Stk. 1 i denne artikel finder ikke anvendelse på professionelle operatører, der er omfattet af et eller flere af følgende kriterier:

- a) De leverer udelukkende små mængder af planter, planteprodukter og andre objekter direkte til slutbrugere på andre måder end gennem fjernsalgsaftaler
- b) De leverer udelukkende og direkte til slutbrugere små mængder af frø undtagen frø, der er omfattet af artikel 72
- c) Deres erhvervsmæssige aktivitet vedrørende planter, planteprodukter og andre objekter er begrænset til transport heraf for andre professionelle operatører
- d) Deres erhvervsmæssige aktivitet vedrører udelukkende transport af objekter af enhver art med anvendelse af emballagemateriale af træ.

Medlemsstaterne kan beslutte, at undtagelsen i første afsnit, litra a), ikke finder anvendelse på alle eller visse avlere eller andre professionelle operatører, hvis det er berettiget ud fra skadegørerrisikoen ved de planter, som de dyrker, eller som er berørt af enhver anden af deres aktiviteter.

4. Kommissionen tillægges beføjelse til at vedtage delegerede retsakter i overensstemmelse med artikel 105 vedrørende et eller flere af følgende:

- a) at ændre denne forordning ved tilføjelse af yderligere kategorier af professionelle operatører, der skal undtages fra anvendelsen af stk. 1 i denne artikel, hvis registrering ville pålægge dem en uforholdsmæssigt stor administrativ byrde i forhold til den lave skadegørerrisiko ved deres erhvervsaktiviteter

- b) at supplere denne forordning ved fastsættelse af særlige krav til registrering af visse kategorier af professionelle operatører under hensyntagen til arten af den pågældende aktivitet eller de pågældende planter, planteprodukter eller andre objekter
- c) at supplere denne forordning ved fastsættelse af den øvre grænse for små mængder af bestemte planter, planteprodukter og andre objekter som omhandlet i stk. 3, første afsnit, litra a). Denne grænse fastsættes til, hvad der findes passende for de pågældende planter, planteprodukter og andre objekter og de respektive skadegørerrisici.

Artikel 66

Registreringsprocedure

1. Professionelle operatører, der er omfattet af anvendelsesområdet for artikel 65, stk. 1, skal indgive en ansøgning til de kompetente myndigheder om registrering.
2. Registreringsansøgningen skal omfatte følgende elementer:
 - a) den professionelle operatørs navn, adresse i registreringsmedlemsstaten og kontaktoplysninger
 - b) en erklæring om, at den professionelle operatør har til hensigt at udøve en eller flere af de aktiviteter, der er omhandlet i artikel 65, stk. 1, vedrørende planter, planteprodukter og andre objekter
 - c) en erklæring om, at den professionelle operatør, når det er relevant, har til hensigt at udføre en eller flere af følgende aktiviteter:
 - i) udstedelse af plantepas til planter, planteprodukter og andre objekter i henhold til artikel 84, stk. 1
 - ii) anbringelse af mærker på emballagemateriale af træ i henhold til artikel 96, stk. 1
 - iii) udstedelse af andre attesteringer som omhandlet i artikel 99, stk. 1
 - d) adresse på anlæg og, når det er relevant, jordlodder, som anvendes af den professionelle operatør i den pågældende medlemsstat til udøvelse af de i artikel 65, stk. 1, omhandlede aktiviteter, med henblik på registrering, og
 - e) varettyper, familier, slægter eller arter af planter og planteprodukter og, hvis det er relevant, arten af andre objekter, der er berørt af den professionelle operatørs aktiviteter som omhandlet i artikel 65, stk. 1.
3. De kompetente myndigheder registrerer straks en professionel operatør, når ansøgningen om registrering indeholder oplysningerne i stk. 2.
4. Uanset stk. 1 og 2 i denne artikel skal en kompetent myndighed registrere en professionel operatør uden indgivelse af en registreringsansøgning, hvis denne operatør er registreret i overensstemmelse med artikel 6, stk. 5, tredje afsnit, artikel 6, stk. 6, eller artikel 13c, stk. 1, litra b), i direktiv 2000/29/EF eller nationale plantesundhedsbestemmelser, og alle elementer i stk. 2 i denne artikel er til rådighed for den kompetente myndighed. Hvis det er relevant, skal den pågældende professionelle operatør indsende en ajourføring af disse elementer senest den 14. marts 2020.
5. Registrerede operatører skal, hvis det er relevant, årligt indsende en ajourføring vedrørende enhver ændring af oplysningerne i stk. 2, litra d) og e), og erklæringerne i stk. 2, litra b) og c). Denne indsendelse skal finde sted senest den 30. april hvert år med hensyn til ajourføring af oplysninger for det foregående år.

En ansøgning om ajourføring af de i stk. 2, litra a), omhandlede oplysninger skal indsendes senest 30 dage efter ændringen af oplysningerne.

6. Hvis den kompetente myndighed får kendskab til, at en registreret operatør ikke længere udøver de aktiviteter, der er omhandlet i artikel 65, stk. 1, eller at elementerne i den ansøgning, som en registreret operatør har indgivet i overensstemmelse med denne artikels stk. 2, ikke længere er korrekte, anmoder myndigheden den pågældende operatør om at korrigere disse elementer straks eller inden for en nærmere angiven frist.

Hvis den registrerede operatør ikke korrigerer disse elementer inden for den frist, der er fastsat af den kompetente myndighed, ændrer eller tilbagekalder den kompetente myndighed efter omstændighederne registreringen af den pågældende operatør.

*Artikel 67***Registrets indhold**

Registret skal indeholde de elementer, der er anført i artikel 66, stk. 2, litra a), b), d) og e), og følgende oplysninger:

- a) det officielle registreringsnummer, som skal omfatte ISO-landekoden på to bogstaver, der er angivet i standard ISO 3166-1-alpha-2 ⁽¹⁾, for den medlemsstat, hvor den enkelte professionelle operatør er registreret
- b) når det er relevant, en angivelse af, hvilke af de aktiviteter, der er omhandlet i artikel 66, stk. 2, litra c), den enkelte professionelle operatør er godkendt til at udøve, og, hvis det er relevant, de specifikke pågældende planter, planteprodukter eller andre objekter.

*Artikel 68***Adgang til oplysninger i officielle registre**

1. En medlemsstat, som fører et register, stiller efter begrundet anmodning de oplysninger, som det indeholder, til rådighed for de øvrige medlemsstater og Kommissionen til deres eget brug.
2. En medlemsstat, som fører et register, stiller efter begrundet anmodning de oplysninger, der er omhandlet i artikel 66, stk. 2, litra a) og b), og artikel 67, litra b), om en bestemt registreret operatør til rådighed for enhver professionel operatør, der er etableret i Unionen, til dennes eget brug.
3. Denne artikel finder anvendelse med forbehold af nationale regler og EU-regler om fortrolighed, adgang til oplysninger og beskyttelse af private oplysninger.

*Artikel 69***Sporbarhed**

1. En professionel operatør, der modtager planter, planteprodukter eller andre objekter, som er omfattet af krav eller betingelser i henhold til artikel 28, stk. 1, første afsnit, litra a)-d), artikel 28, stk. 2 og 3, artikel 30, stk. 1, 3 og 4, artikel 37, stk. 2, artikel 41, stk. 2 og 3, artikel 46, stk. 1 og 3, artikel 48, stk. 1 og 2, artikel 49, stk. 1, artikel 54, stk. 2 og 3, artikel 56, 57 og 58 og artikel 79, stk. 1, skal føre fortegnelser, der gør det muligt for operatøren for hver handelsenhed af planter, planteprodukter og andre objekter, der modtages, at identificere de professionelle operatører, der har leveret produkterne.
2. En professionel operatør, der leverer planter, planteprodukter eller andre objekter, som er omfattet af krav eller betingelser i henhold til artikel 28, stk. 1, første afsnit, litra a)-d), artikel 28, stk. 2 og 3, artikel 30, stk. 1, 3 og 4, artikel 37, stk. 2, artikel 41, stk. 2 og 3, artikel 46, stk. 1 og 3, artikel 47, stk. 1, artikel 48, stk. 1 og 2, artikel 49, stk. 1, artikel 54, stk. 2 og 3, artikel 56, 57 og 58 og artikel 79, stk. 1, skal føre fortegnelser, således at den pågældende operatør for hver handelsenhed af planter, planteprodukter og andre objekter, der er leveret, kan identificere de professionelle operatører, som produkterne er leveret til.
3. Hvis en godkendt operatør udsteder et plantepas i henhold til artikel 84, stk. 1, og hvis den kompetente myndighed udsteder et plantepas i henhold til artikel 84, stk. 2, til en registreret operatør, skal denne operatør med henblik på at sikre sporbarhed i henhold til stk. 1 og 2 i denne artikel sikre registrering af følgende oplysninger med hensyn til dette plantepas:
 - a) hvis det er relevant, den professionelle operatør, som leverede den pågældende handelsenhed
 - b) den professionelle operatør, som den pågældende handelsenhed blev leveret til, og
 - c) relevante oplysninger om plantepasset.
4. De professionelle operatører skal opbevare de fortegnelser, der er omhandlet i stk. 1, 2 og 3, i mindst tre år efter den dato, hvor de pågældende planter, planteprodukter eller andre objekter blev leveret til eller af dem.
5. Kommissionen kan ved hjælp af gennemførelsesretsakter fastsætte følgende elementer:
 - a) en kortere eller længere minimumsperiode end den, der er omhandlet i stk. 4 med hensyn til specifikke planter, når det berettiges af længden af disse planters dyrkningsperiode og

⁽¹⁾ ISO 3166-1:2006, Koder til betegnelse af lande og landsdele — del 1: Landekoder. Den Internationale Standardiseringsorganisation, Genève.

- b) kravene til tilgængeligheden af de fortegnelser, der skal føres af de professionelle operatører, der er omhandlet i stk. 1 og 2.

Disse gennemførelsesretsakter vedtages efter undersøgelsesproceduren i artikel 107, stk. 2.

6. De professionelle operatører, der er omhandlet i stk. 4, fremsender efter anmodning oplysningerne i de fortegnelser, der er omhandlet i stk. 1, 2, og 3, til den kompetente myndighed.

7. Denne artikel finder ikke anvendelse på de professionelle operatører, der er omhandlet i artikel 65, stk. 3, første afsnit, litra c) og d).

Artikel 70

Flytning af planter, planteprodukter og andre objekter inden for og mellem en professionel operatørs anlæg

1. De professionelle operatører, der modtager eller leverer planter, planteprodukter eller andre objekter, jf. artikel 69, stk. 1 og 2, skal anvende sporingssystemer eller -procedurer til identificering af flytning af disse planter, planteprodukter og andre objekter inden for og mellem deres egne anlæg.

Første afsnit finder ikke anvendelse på de professionelle operatører, der er omhandlet i artikel 65, stk. 3, første afsnit, litra c) og d).

2. Oplysninger identificeret af de systemer eller procedurer, som er omhandlet i stk. 1, og som vedrører flytning af planter, planteprodukter og andre objekter inden for og mellem disse anlæg tilhørende de professionelle operatører, der er omhandlet i nævnte stykke, skal efter anmodning stilles til rådighed for den kompetente myndighed.

KAPITEL VI

Certificering af planter, planteprodukter og andre objekter

Afdeling 1

Plantesundhedscertifikater, som kræves ved indførelse af planter, planteprodukter og andre objekter på Unionens område

Artikel 71

Plantesundhedscertifikat til brug ved indførelse på Unionens område

1. Et plantesundhedscertifikat til brug ved indførelse af planter, planteprodukter og andre objekter på Unionens område er et dokument udstedt af et tredjeland, som opfylder betingelserne i artikel 76, indeholder de elementer, der er omhandlet i del A i bilag V, eller, hvis det er relevant, del B i bilag V, og certificerer, at de pågældende planter, planteprodukter eller andre objekter opfylder følgende krav:

- a) De er frie for EU-karantæneskadegørere og skadegørere, der er omfattet af foranstaltninger vedtaget i henhold til artikel 30, stk. 1.
- b) De overholder bestemmelserne i artikel 37, stk. 1, vedrørende forekomst af EU-regulerede ikkekarantæneskadegørere på planter til plantning.
- c) De opfylder de krav, der er omhandlet i artikel 41, stk. 2 og 3, eller, hvis det er relevant, i artikel 54, stk. 2 og 3.
- d) De overholder i givet fald de regler, der er vedtaget efter bestemmelserne vedtaget i henhold til artikel 28, stk. 1, første afsnit, litra d), artikel 28, stk. 2, og artikel 30, stk. 1.

2. Det angives på plantesundhedscertifikatet i rubrikken »Tillægserklæring«, hvilket særligt krav der er opfyldt, når den pågældende gennemførelsesretsakt, der er vedtaget i henhold til artikel 28, stk. 1 og 2, artikel 30, stk. 1 og 3, artikel 37, stk. 2, artikel 41, stk. 2 og 3, og artikel 54, stk. 2 og 3, tillader flere forskellige muligheder for sådanne krav. Denne angivelse skal indeholde den fulde ordlyd af det relevante krav.

3. Det skal i givet fald fremgå af plantesundhedscertifikatet, at de pågældende planter, planteprodukter eller andre objekter opfylder plantesundhedsmæssige foranstaltninger, der anerkendes som ækvivalente, jf. artikel 44, med kravene i den gennemførelsesretsakt, der er vedtaget i henhold til artikel 41, stk. 3.

4. Kommissionen tillægges beføjelse til at vedtage delegerede retsakter i overensstemmelse med artikel 105 om ændring af del A og B i bilag V for at tilpasse dem til udviklingen i de relevante internationale standarder.

Artikel 72

Planter, planteprodukter og andre objekter, som kræver plantesundhedscertifikat

1. Kommissionen opstiller ved hjælp af en gennemførelsesretsakt en liste over planter, planteprodukter og andre objekter og de respektive oprindelses- eller afsendelsestredjelande, for hvilke et plantesundhedscertifikat kræves ved indførelse på Unionens område.

På listen opføres:

- a) alle planter til plantning, bortset fra frø
- b) de planter, planteprodukter og andre objekter, der er listeopført i del B, punkt I, i bilag V til direktiv 2000/29/EF
- c) de planter, planteprodukter og andre objekter, for hvilke der er vedtaget krav i henhold til artikel 28, stk. 1, første afsnit, litra d), og artikel 30, stk. 1, vedrørende indførelse på Unionens område
- d) de frø eller, når det er relevant, de læggekartofler, der er listeopført i de gennemførelsesretsakter, der er omhandlet i artikel 37, stk. 2, i denne forordning, og som er omfattet af ækvivalensafgørelser vedtaget i henhold til direktiv 66/401/EØF, 66/402/EØF, 98/56/EF, 1999/105/EF, 2002/54/EF, 2002/55/EF, 2002/56/EF og 2002/57/EF
- e) de planter, planteprodukter og andre objekter, der er listeopført i de gennemførelsesretsakter, der er omhandlet i artikel 41, stk. 2 og 3, og
- f) de planter, planteprodukter og andre objekter, der er omfattet af artikel 49, stk. 2, andet afsnit, litra a) og b).

Første afsnit, litra a)-e), finder ikke anvendelse, og et plantesundhedscertifikat kræves ikke, når den gennemførelsesretsakt, der er vedtaget i henhold til artikel 28, stk. 1, første afsnit, litra d), artikel 30, stk. 1, eller artikel 41, stk. 2 og 3, kræver dokumentation for overensstemmelse i form af et officielt mærke som omhandlet i artikel 96, stk. 1, eller en anden officiel attestering som omhandlet i artikel 99, stk. 1.

På den liste, der opstilles i denne gennemførelsesretsakt, identificeres planter, planteprodukter og andre objekter også ved deres respektive KN-kode, hvis en sådan kode findes. Der skal desuden henvises til andre koder, der er fastsat i EU-lovgivningen, hvis de yderligere specificerer den gældende KN-kode for bestemte planter, planteprodukter eller andre objekter.

2. Kommissionen ændrer ved hjælp af en gennemførelsesretsakt den gennemførelsesretsakt, der er omhandlet i stk. 1, i følgende tilfælde:

- a) hvis planter, planteprodukter eller andre objekter, som er angivet i retsaken, ikke opfylder stk. 1, første afsnit, litra c), d) eller e)
- b) hvis planter, planteprodukter eller andre objekter, som ikke er angivet i retsaken, opfylder stk. 1, første afsnit, litra c), d) eller e).

3. Ud over i de tilfælde, der er omhandlet i stk. 2, kan Kommissionen ved hjælp af en gennemførelsesretsakt ændre den gennemførelsesretsakt, der er omhandlet i stk. 1, i overensstemmelse med principperne i afsnit 2 i bilag II, hvis der er risiko for, at planter, planteprodukter eller andre objekter, som ikke er angivet i den pågældende retsakt, er vært for en EU-karantæneskadegører eller en skadegører, der er omfattet af foranstaltninger vedtaget i henhold til artikel 30, stk. 1, eller hvis denne risiko ikke længere findes for planter, planteprodukter eller andre objekter angivet i denne retsakt.

4. De i stk. 1, 2 og 3 omhandlede gennemførelsesretsakter vedtages efter undersøgelsesproceduren i artikel 107, stk. 2.

5. Uanset stk. 1, 2 og 3 kræves der ikke plantesundhedscertifikat for planter, planteprodukter og andre objekter, som er omfattet af artikel 46, artikel 47, artikel 48 og artikel 75, stk. 1.

Artikel 73

Andre planter, som kræver plantesundhedscertifikat

Kommissionen fastsætter ved hjælp af gennemførelsesretsakter, at et plantesundhedscertifikat kræves ved indførelse på Unionens område af andre planter end de planter, der er opført på listen omhandlet i artikel 72, stk. 1.

Disse gennemførelsesretsakter skal dog fastsætte, at et plantesundhedscertifikat ikke kræves for disse planter, hvis en vurdering på grundlag af dokumentation om skadegørerrisici og erfaringer med handel påviser, at et sådant certifikat ikke er nødvendigt. Denne vurdering skal tage hensyn til de kriterier, der er fastsat i bilag VI. Vurderingen kan, hvis det er relevant, udelukkende vedrøre planter fra et bestemt oprindelses- eller afsendelsestredjeland eller en gruppe af oprindelses- eller afsendelsestredjelande.

På den liste, der opstilles i disse gennemførelsesretsakter, identificeres planterne også ved deres respektive KN-kode, hvis en sådan kode findes.

Der henvises desuden til andre koder, der er fastsat i EU-lovgivningen, hvis de yderligere specificerer den gældende KN-kode for en bestemt plante, et bestemt planteprodukt eller et bestemt andet objekt.

Disse gennemførelsesretsakter vedtages efter undersøgelsesproceduren i artikel 107, stk. 2. Den første af disse retsakter vedtages senest den 14. december 2018.

Artikel 74

Planter, planteprodukter og andre objekter, som kræver plantesundhedscertifikat ved indførelse i en beskyttet zone

1. Plantesundhedscertifikater kræves foruden de tilfælde, der er omhandlet i artikel 72, stk. 1, 2 og 3, for indførelse af visse planter, planteprodukter og andre objekter i visse beskyttede zoner fra visse oprindelses- eller forsendelsestredjelande.

Kommissionen opstiller ved hjælp af en gennemførelsesretsakt en liste over disse planter, planteprodukter og andre objekter og de respektive oprindelses- eller forsendelsestredjelande, der er omhandlet i første afsnit.

På listen opføres:

- a) i den første af disse gennemførelsesretsakter, de planter, planteprodukter og andre objekter, der er listeopført i del B, punkt II, i bilag V til direktiv 2000/29/EF
- b) de planter, planteprodukter og andre objekter, der er listeopført i gennemførelsesretsakterne omhandlet i artikel 54, stk. 2 eller 3, i denne forordning.

På den liste, der opstilles i disse gennemførelsesretsakter, identificeres planter, planteprodukter og andre objekter også ved deres respektive KN-kode, hvis en sådan kode findes. Der henvises desuden til andre koder, der er fastsat i EU-lovgivningen, hvis de yderligere specificerer den gældende KN-kode for bestemte planter, planteprodukter eller andre objekter.

Et plantesundhedscertifikat kræves ikke for planter, planteprodukter og andre objekter på denne liste, når en gennemførelsesretsakt, der er vedtaget i henhold til artikel 54, stk. 2 og 3, kræver dokumentation for overensstemmelse i form af et officielt mærke som omhandlet i artikel 96, stk. 1, eller en anden officiel attestering som omhandlet i artikel 99, stk. 1.

2. Kommissionen ændrer ved hjælp af gennemførelsesretsakter den gennemførelsesretsakt, der er omhandlet i stk. 1, i følgende tilfælde:

- a) hvis planter, planteprodukter eller andre objekter, som er angivet i retsaken, ikke opfylder stk. 1, tredje afsnit, litra b)
- b) hvis planter, planteprodukter eller andre objekter, som ikke er angivet i retsaken, opfylder stk. 1, tredje afsnit, litra b).

3. Ud over i de tilfælde, der er omhandlet i stk. 2, kan Kommissionen ved hjælp af gennemførelsesretsakter ændre den gennemførelsesretsakt, der er omhandlet i stk. 1, i overensstemmelse med principperne i afsnit 2 i bilag II, hvis der er risiko for, at planter, planteprodukter eller andre objekter, som ikke er angivet i den pågældende retsakt, er vært for den pågældende beskyttede zone-karantæneskadegører, eller hvis denne risiko ikke længere findes for planter, planteprodukter eller andre objekter angivet i denne retsakt.

4. De gennemførelsesretsakter, der er omhandlet i stk. 1, 2 og 3, vedtages efter undersøgelsesproceduren i artikel 107, stk. 2.

5. Uanset stk. 1, 2 og 3 kræves der ikke plantesundhedscertifikat for planter, planteprodukter og andre objekter, som er omfattet af artikel 56, artikel 57, artikel 58 og artikel 75, stk. 1.

Artikel 75

Undtagelser for rejsendes bagage

1. Små mængder af bestemte planter, bortset fra planter til plantning, og af planteprodukter og andre objekter fra et tredjeland kan undtages fra det krav om et plantesundhedscertifikat, der er fastsat i overensstemmelse med artikel 72, stk. 1, artikel 73, eller artikel 74, stk. 1, hvis de opfylder samtlige nedenstående betingelser:

- a) De indføres på Unionens område i rejsendes personlige bagage.
- b) De må ikke anvendes til erhvervsmæssige eller kommercielle formål.
- c) De er listeopført i en gennemførelsesretsakt omhandlet i stk. 2 i denne artikel.

2. Kommissionen opstiller ved hjælp af gennemførelsesretsakter en liste over planter, planteprodukter og andre objekter, jf. stk. 1, og de pågældende tredjelands og fastsætter maksimumsmængden, efter behov, af de pågældende planter, planteprodukter og andre objekter, der skal være omfattet af undtagelsen i nævnte stykke, og, hvis det er relevant, en eller flere af de risikostyringsforanstaltninger, der er fastsat i afsnit 1 i bilag II.

Der træffes afgørelse om denne liste og fastlæggelsen af den pågældende maksimumsmængde og, hvis det er relevant, risikostyringsforanstaltningerne på grundlag af skadegørrisikoen ved små mængder af disse planter, planteprodukter og andre objekter efter de kriterier, der er fastsat i afsnit 2 i bilag II.

Gennemførelsesretsakten vedtages efter undersøgelsesproceduren i artikel 107, stk. 2.

Artikel 76

Krav til et plantesundhedscertifikat

1. Uden at forpligtelserne i den internationale plantebeskyttelseskonvention (IPPC) tilsidesættes, og under hensyntagen til de relevante internationale standarder må den kompetente myndighed kun acceptere et plantesundhedscertifikat, som ledsager planter, planteprodukter eller andre objekter, der skal indføres fra et tredjeland, hvis indholdet af certifikatet er i overensstemmelse med del A i bilag V. Hvis disse planter, planteprodukter eller andre objekter skal indføres fra et tredjeland, hvorfra de ikke stammer, må den kompetente myndighed kun acceptere plantesundhedscertifikater, der er i overensstemmelse med enten del A eller del B i bilag V.

Den må ikke acceptere et plantesundhedscertifikat, hvis den tillægserklæring, der er omhandlet i artikel 71, stk. 2, i givet fald ikke forefindes eller ikke er korrekt, og hvis den erklæring, der er omhandlet i artikel 71, stk. 3, i givet fald ikke forefindes.

Den kompetente myndighed må ikke acceptere et plantesundhedscertifikat til brug ved reeksport, hvis det pågældende plantesundhedscertifikat ikke ledsages af det oprindelige plantesundhedscertifikat til brug ved eksport eller en bekræftet kopi af det oprindelige plantesundhedscertifikat til brug ved eksport.

2. Den kompetente myndighed må kun acceptere et plantesundhedscertifikat, hvis det opfylder følgende krav:

- a) det er udstedt på mindst ét af de officielle EU-sprog
- b) det er rettet til den nationale plantesundhedsmyndighed i en medlemsstat og
- c) det er udstedt højst 14 dage inden den dato, på hvilken planterne, planteprodukterne eller de andre objekter, som det omfatter, har forladt det tredjeland, hvori det blev udstedt.

3. Hvis et tredjeland er kontraherende part i IPPC, må den kompetente myndighed kun acceptere plantesundhedscertifikater, der er udstedt af den officielle nationale plantesundhedsmyndighed i det pågældende tredjeland eller, under dennes ansvar, af en embedsmand, der er teknisk kvalificeret og behørigt bemyndiget af den pågældende officielle nationale plantesundhedsmyndighed.

4. Hvis et tredjeland ikke er kontraherende part i IPPC, må den kompetente myndighed kun acceptere plantesundhedscertifikater, der er udstedt af de myndigheder, som er kompetente i henhold til de nationale regler i det pågældende tredjeland, og som er meddelt Kommissionen. Kommissionen underretter medlemsstaterne og operatørerne om de meddelelser, der er modtaget, via det elektroniske anmeldelsessystem omhandlet i artikel 103.

Kommissionen bemyndiges til at vedtage delegerede retsakter i henhold til artikel 105, der supplerer betingelserne for accept, jf. dette stykkes første afsnit, for at sikre pålideligheden af disse certifikater.

5. Elektroniske plantesundhedscertifikater accepteres kun, når de leveres gennem eller i elektronisk udveksling med et IT-informationsstyringssystem for officiel kontrol på EU-niveau.

Artikel 77

Ugyldiggørelse af plantesundhedscertifikater

1. Hvis et plantesundhedscertifikat er blevet udstedt i overensstemmelse med artikel 71, stk. 1, 2 og 3, og den berørte kompetente myndighed konkluderer, at kravene i artikel 76 ikke er opfyldt, erklærer myndigheden dette plantesundhedscertifikat for ugyldigt og sikrer, at det ikke længere ledsager de pågældende planter, planteprodukter eller andre objekter. I dette tilfælde og for så vidt angår disse planter, planteprodukter eller andre objekter træffer den kompetente myndighed en af de foranstaltninger, der træffes i forbindelse med sendinger, som ikke overholder lovgivningen, og som indføres til Unionen fra tredjelande som omhandlet i EU-lovgivningen om officiel kontrol.

Ved ugyldiggørelse forsyner den respektive kompetente myndighed det pågældende certifikat på forsiden og på et iøjnefaldende sted med et trekantet rødt stempel med ordene »Certifikatet er annulleret« sammen med myndighedens navn og ugyldiggørelsesdatoen. Teksten skal affattes med store bogstaver på mindst ét af de officielle EU-sprog.

2. Medlemsstaterne underretter via det elektroniske anmeldelsessystem, som er omhandlet i artikel 103, Kommissionen og de øvrige medlemsstater, når et plantesundhedscertifikat er erklæret for ugyldigt i henhold til denne artikels stk. 1.

Det tredjeland, der havde udstedt det pågældende plantesundhedscertifikat, underrettes ligeledes af den pågældende medlemsstat.

3. Kommissionen kan ved hjælp af gennemførelsesretsakter fastsætte tekniske ordninger for ugyldiggørelse af elektroniske plantesundhedscertifikater, jf. artikel 76, stk. 5. Disse gennemførelsesretsakter vedtages efter undersøgelsesproceduren i artikel 107, stk. 2.

Afdeling 2

Plantepas til brug ved flytning af planter, planteprodukter og andre objekter inden for Unionens område

Artikel 78

Plantepas

Et plantepas er en officiel mærkeseddel til brug ved flytning af planter, planteprodukter og andre objekter inden for Unionens område og, hvor det er relevant, til og inden for beskyttede zoner, som attesterer opfyldelse af alle de krav, der er fastsat i artikel 85 og til brug ved flytning til og inden for beskyttede zoner i artikel 86, og som har det indhold og format, der er fastsat i artikel 83.

Artikel 79

Planter, planteprodukter og andre objekter, for hvilke plantepas kræves ved flytning inden for Unionens område

1. Plantepas kræves for flytning af visse planter, planteprodukter og andre objekter inden for Unionens område. Kommissionen opstiller ved hjælp af gennemførelsesretsakter en liste over disse planter, planteprodukter og andre objekter, for hvilke et plantepas kræves ved flytning inden for Unionens område.

På listen opføres:

- a) alle planter til plantning, bortset fra frø
- b) i den første af disse gennemførelsesretsakter planter, planteprodukter og andre objekter, der er opført i del A, punkt I, i bilag V til direktiv 2000/29/EF, forudsat at de ikke er omfattet af dette afsnits litra a)

- c) planter, planteprodukter og andre objekter, for hvilke der er vedtaget krav i henhold til artikel 28, stk. 1, 2 eller 3, eller artikel 30, stk. 1, 3 eller 4, vedrørende flytning inden for Unionens område
 - d) frø, der er listeopført i de gennemførelsesretsakter, der er omhandlet i artikel 37, stk. 2, og
 - e) planter, planteprodukter og andre objekter, der er listeopført i de gennemførelsesretsakter, der er omhandlet i artikel 41, stk. 2 og 3, med hensyn til flytning heraf inden for Unionen, bortset fra planter til plantning, planteprodukter og andre objekter, der kræver en anden specifik mærkeseddel eller anden type attestering i medfør af nævnte artikel.
2. Kommissionen ændrer ved hjælp af en gennemførelsesretsakt den gennemførelsesretsakt, der er omhandlet i stk. 1, i følgende tilfælde:
- a) hvis en plante, et planteprodukt eller et andet objekt, som ikke er listeopført i denne retsakt, opfylder stk. 1, andet afsnit, litra c), d) eller e), eller
 - b) hvis en plante, et planteprodukt eller et andet objekt, som er listeopført i denne retsakt, ikke opfylder stk. 1, andet afsnit, litra c), d) eller e).
3. Ud over stk. 2 kan Kommissionen ved hjælp af en gennemførelsesretsakt ændre den gennemførelsesretsakt, der er omhandlet i stk. 1, i overensstemmelse med principperne i afsnit 2 i bilag II, hvis der er risiko for, at en plante, et planteprodukt eller et andet objekt, som ikke er listeopført i den pågældende retsakt, er vært for en EU-karantæne-skadegører, eller hvis denne risiko ikke længere findes for en plante, et planteprodukt eller et andet objekt, der er listeopført i denne retsakt.
4. Gennemførelsesretsakten omhandlet i stk. 1, 2 og 3 vedtages efter undersøgelsesproceduren i artikel 107, stk. 2.
5. Uanset stk. 1, 2 og 3 kræves der ikke plantepas for planter, planteprodukter eller andre objekter, som er omfattet af artikel 46, 47, 48 og 75.
6. Kommissionen skal senest den 14. december 2021 forelægge Europa-Parlamentet og Rådet en rapport om erfaringerne med at udvide plantepasordningen til at omfatte al flytning af planter med henblik på plantning inden for Unionens område, eventuelt ledsaget af et lovgivningsforslag.

Artikel 80

Planter, planteprodukter og andre objekter, for hvilke plantepas kræves ved indførelse i og flytning inden for beskyttede zoner

1. Plantepas kræves for visse planter, planteprodukter og andre objekter, der indføres i eller flyttes inden for visse beskyttede zoner.

Kommissionen opstiller ved hjælp af gennemførelsesretsakter en liste over de planter, planteprodukter og andre objekter, for hvilke et plantepas kræves ved indførelse i og flytning inden for visse beskyttede zoner.

Denne liste skal omfatte:

- a) i den første af disse gennemførelsesretsakter, planter, planteprodukter og andre objekter, der er opført i del A, punkt II, i bilag V til direktiv 2000/29/EF
 - b) andre planter, planteprodukter og andre objekter, der er listeopført i de gennemførelsesretsakter, der er omhandlet i artikel 54, stk. 3, i denne forordning.
2. Kommissionen kan ved hjælp af en gennemførelsesretsakt ændre den gennemførelsesretsakt, der er omhandlet i stk. 1, i følgende tilfælde:
- a) hvis en plante, et planteprodukt eller et andet objekt, som ikke er listeopført i denne retsakt, opfylder stk. 1, tredje afsnit, litra b), eller
 - b) hvis en plante, et planteprodukt eller et andet objekt, som er listeopført i denne retsakt, ikke opfylder stk. 1, tredje afsnit, litra b).

3. Ud over stk. 2 kan Kommissionen ved hjælp af en gennemførelsesretsakt ændre den gennemførelsesretsakt, der er omhandlet i stk. 1, i overensstemmelse med principperne fastsat i afsnit 2 i bilag II, hvis der er risiko for, at en plante, et planteprodukt eller et andet objekt, som ikke er listeopført i den pågældende retsakt, er vært for den respektive beskyttet zone-karantæneskadegører, eller hvis denne risiko ikke længere findes for en plante, et planteprodukt eller et andet objekt, der er listeopført i denne retsakt.

4. De gennemførelsesretsakter, der er omhandlet i stk. 1, 2 og 3, vedtages efter undersøgelsesproceduren i artikel 107, stk. 2.

5. Uanset stk. 1, 2 og 3 kræves der ikke plantepas for planter, planteprodukter eller andre objekter, som er omfattet af artikel 56, 57 og 58.

Artikel 81

Undtagelse for direkte levering til slutbrugere

1. Der kræves ikke plantepas ved flytning af planter, planteprodukter eller andre objekter, der leveres direkte til en slutbruger, herunder hjemmegartnere.

Denne undtagelse gælder ikke for:

- a) slutbrugere, der modtager disse planter, planteprodukter eller andre objekter gennem fjernsalgsaftaler eller
- b) slutbrugere af planter, planteprodukter eller andre objekter, for hvilke et plantepas til beskyttede zoner kræves i medfør af artikel 80.

Kommissionen kan ved hjælp af en gennemførelsesretsakt fastsætte, at kravene i andet afsnit, litra b), kun gælder bestemte beskyttet zone-skadegørere, planter, planteprodukter eller andre objekter. Disse gennemførelsesretsakter vedtages efter undersøgelsesproceduren i artikel 107, stk. 2.

2. Kommissionen tillægges beføjelse til at vedtage delegerede retsakter i overensstemmelse med artikel 105 for at supplere denne forordning ved at fastsætte tilfælde, hvor undtagelsen i nærværende artikels stk. 1 kun gælder for små mængder af bestemte planter, planteprodukter eller andre objekter. Disse delegerede retsakter skal angive disse mængder pr. periode, alt efter hvad der findes passende for de pågældende planter, planteprodukter eller andre objekter og de respektive skadegørerrisici.

Artikel 82

Undtagelser for flytning inden for og mellem en registreret operatørs anlæg

Der kræves ikke plantepas ved flytning af planter, planteprodukter og andre objekter inden for og mellem anlæg, der tilhører den samme registrerede operatør, og som ligger i nærheden af hinanden.

Medlemsstaterne kan yderligere definere, hvornår der er tale om tæt beliggenhed på deres respektive områder, og om der skal udstedes andre dokumenter til sådanne flytninger i stedet for et plantepas.

Hvis sådanne flytninger finder sted inden for to eller flere medlemsstater, forudsætter undtagelsen fra kravet om et plantepas godkendelse fra de kompetente myndigheder i de pågældende medlemsstater.

Artikel 83

Plantepassets indhold og format

1. Et plantepas skal have form af en særskilt mærkeseddel på et substrat, der er egnet til trykning af elementerne i stk. 2, forudsat at plantepasset klart kan skelnes fra andre oplysninger eller mærkesedler, som også kan være påført dette substrat.

Plantepasset skal være klart synligt og letlæseligt, og oplysningerne heri skal være uforanderlige og varige.

2. Plantepas til brug ved flytning inden for Unionens område skal indeholde de elementer, der er anført i del A i bilag VII.

Uanset del A, punkt 1, litra e), i bilag VII er en sporbarhedskode ikke påkrævet, hvis planter til plantning opfylder alle følgende betingelser:

a) De er behandlet på en sådan måde, at de er klar til salg til slutbrugere uden yderligere behandling, og der er ingen risici for spredning af EU-karantæneskadegørere eller skadegørere, der er omfattet af foranstaltninger vedtaget i henhold til artikel 30, stk. 1.

b) De tilhører ikke typer eller arter, der er listeopført i en gennemførelsesretsakt omhandlet i denne artikels stk. 3.

3. Kommissionen identificerer ved hjælp af en gennemførelsesretsakt de typer og arter af planter til plantning, for hvilke undtagelsen i stk. 2 ikke finder anvendelse. Denne gennemførelsesretsakt vedtages efter undersøgelsesproceduren i artikel 107, stk. 2.

4. Plantepas til brug ved indførelse i og flytning inden for en beskyttet zone skal indeholde de elementer, der er anført i del B i bilag VII.

5. For så vidt angår planter til plantning, der er produceret eller markedsført som kerneplanter, basismateriale eller certificeret materiale eller som præbasisfrø, basisfrø eller certificerede frø eller læggekartofler som omhandlet i henholdsvis direktiv 66/401/EØF, 66/402/EØF, 68/193/EØF, 2002/54/EF, 2002/55/EF, 2002/56/EF, 2002/57/EF og 2008/90/EF, skal plantepasset udgøre en selvstændig del af den officielle mærkeseddel, som udfærdiges i henhold til de respektive bestemmelser i de pågældende direktiver.

Når dette stykke finder anvendelse, skal plantepasset til brug ved flytning inden for Unionens område indeholde de elementer, der er anført i del C i bilag VII i denne forordning.

Når dette stykke finder anvendelse, skal plantepasset til brug ved indførelse i og flytning inden for en beskyttet zone indeholde de elementer, der er anført i del D i bilag VII i denne forordning.

6. Kommissionen tillægges beføjelse til at vedtage delegerede retsakter i overensstemmelse med artikel 105 om ændring af del A-D i bilag VII med henblik på at tilpasse de deri fastsatte elementer, hvor det er relevant, til udviklingen i den videnskabelige og tekniske viden.

7. Senest den 14. december 2017 vedtager Kommissionen ved hjælp af gennemførelsesretsakter formatspecifikationer for plantepasset til brug ved flytning inden for Unionens område og plantepasset til brug ved indførelse i og flytning inden for en beskyttet zone for så vidt angår de plantepas, som er omhandlet i stk. 2, første og andet afsnit, og stk. 5, andet og tredje afsnit. Disse gennemførelsesretsakter vedtages efter undersøgelsesproceduren i artikel 107, stk. 2.

Når arten af bestemte planter, planteprodukter eller andre objekter kræver det, kan der for plantepas fastsættes specifikke størrelsesspecifikationer for så vidt angår sådanne planter, planteprodukter eller andre objekter.

8. Et plantepas kan også udstedes i elektronisk form (»elektronisk plantepas«), forudsat at det indeholder alle elementerne i stk. 2, og at tekniske ordninger herfor er fastsat i de gennemførelsesretsakter, der er omhandlet i nærværende stykkes andet afsnit.

Kommissionen kan ved hjælp af gennemførelsesretsakter fastsætte tekniske ordninger for udstedelse af elektroniske plantepas for at sikre, at de er i overensstemmelse med bestemmelserne i denne artikel og en passende, troværdig og effektiv metode til udstedelse af sådanne plantepas. Disse gennemførelsesretsakter vedtages efter undersøgelsesproceduren i artikel 107, stk. 2.

Artikel 84

Udstedelse af plantepas foretaget af godkendte professionelle operatører og kompetente myndigheder

1. Plantepas udstedes af godkendte operatører under tilsyn af de kompetente myndigheder.

Godkendte operatører må kun udstede plantepas for de planter, planteprodukter og andre objekter, som de er ansvarlige for.

2. Uanset stk. 1 kan de kompetente myndigheder også udstede plantepas.
3. Godkendte operatører må kun udstede plantepas i de anlæg, kollektive samlelagre og forsendelsescentre, som de er ansvarlige for, og som de har oplyst om i medfør af artikel 66, stk. 2, litra d), eller, når artikel 94, stk. 1, finder anvendelse, på et andet sted, hvis den kompetente myndighed har givet tilladelse hertil.

Artikel 85

Materielle krav med henblik på plantepas til brug ved flytning inden for Unionens område

Et plantepas udstedes til brug ved flytning inden for Unionens område for planter, planteprodukter eller andre objekter, som opfylder følgende krav:

- a) De skal være frie for EU-karantæneskadegørere eller skadegørere, der er omfattet af foranstaltninger vedtaget i henhold til artikel 30, stk. 1.
- b) De skal overholde bestemmelserne i artikel 37, stk. 1, vedrørende forekomst af EU-regulerede ikkekarantæneskadegørere på planter til plantning og bestemmelserne i artikel 37, stk. 4, vedrørende foranstaltninger, der skal træffes.
- c) De skal opfylde de krav vedrørende flytning heraf inden for Unionen, der er omhandlet i artikel 41, stk. 2 og 3.
- d) De skal i givet fald overholde de regler, der er vedtaget i overensstemmelse med de relevante foranstaltninger vedtaget i henhold til artikel 17, stk. 3, artikel 28, stk. 1, første afsnit, litra a)-d), artikel 28, stk. 2, og artikel 30, stk. 1 og 3.
- e) De skal i givet fald overholde de foranstaltninger, der er vedtaget af de kompetente myndigheder med henblik på udryddelse af EU-karantæneskadegørere i henhold til artikel 17, stk. 1, eller skadegørere, der er omfattet af foranstaltninger vedtaget i henhold til artikel 30, stk. 1, og udryddelse af skadegørere, der midlertidigt kan klassificeres som EU-karantæneskadegørere i henhold til artikel 29, stk. 1.

Artikel 86

Materielle krav med henblik på plantepas til brug ved flytning til og inden for en beskyttet zone

1. Et plantepas udstedes til brug ved indførelse i og flytning inden for en beskyttet zone for planter, planteprodukter eller andre objekter, som opfylder alle krav i artikel 85 samt følgende krav:

- a) De skal være frie for den pågældende beskyttet zone-karantæneskadegørere.
- b) De skal opfylde de krav, der er omhandlet i artikel 54, stk. 2 og 3.

2. Hvis artikel 33, stk. 2, finder anvendelse, udstedes det i denne artikels stk. 1 omhandlede plantepas ikke for planter, planteprodukter eller andre objekter med oprindelse i det pågældende afgrænsede område, og som kan være vært for den pågældende beskyttede zone-skadegørere.

Artikel 87

Undersøgelser i forbindelse med plantepas

1. Et plantepas må kun udstedes for planter, planteprodukter og andre objekter, for hvilke en nøje undersøgelse i henhold til stk. 2, 3 og 4 har vist, at de opfylder kravene i artikel 85 og i givet fald artikel 86.

Planter, planteprodukter og andre objekter kan enten undersøges enkeltvis eller på grundlag af repræsentative stikprøver. Undersøgelsen skal også omfatte emballagematerialet til de pågældende planter, planteprodukter eller andre objekter.

2. Undersøgelsen skal foretages af en godkendt operatør. I følgende tilfælde skal undersøgelsen dog foretages af den kompetente myndighed:

- a) hvis denne artikels stk. 3, første afsnit, litra c), finder anvendelse for så vidt angår inspektioner, prøveudtagning og testning

- b) hvis artikel 84, stk. 2, finder anvendelse, eller
 - c) hvis en undersøgelse skal foretages i området i den umiddelbare nærhed som omhandlet i stk. 3, første afsnit, litra b), og den godkendte operatør ikke har adgang til det pågældende område.
3. Undersøgelsen skal opfylde følgende betingelser:
- a) Den skal foretages på passende tidspunkter og under hensyntagen til de relevante risici.
 - b) Den skal foretages i de anlæg, der er omhandlet i artikel 66, stk. 2, litra d). Hvis det kræves i henhold til de gennemførelsesretsakter, der er vedtaget i medfør af artikel 28, stk. 1, artikel 30, stk. 1, artikel 37, stk. 4, artikel 41, stk. 2, eller artikel 54, stk. 2, foretages der også en undersøgelse i umiddelbar nærhed af produktionsstedet for de pågældende planter, planteprodukter eller andre objekter.
 - c) Den skal mindst omfatte en visuel undersøgelse suppleret af:
 - i) inspektioner, prøveudtagning og testning udført af den kompetente myndighed i tilfælde af mistanke om forekomst af en EU-karantæneskadegører eller skadegørere, der er omfattet af foranstaltninger vedtaget i henhold til artikel 30, stk. 1, eller i tilfælde af mistanke om forekomst af en beskyttet zone-karantæneskadegører i den pågældende beskyttede zone eller
 - ii) prøveudtagning og testning i tilfælde af mistanke om forekomst af en EU-reguleret ikkekarantæneskadegører og i givet fald over de respektive tærskelværdier.
 - d) Resultaterne heraf skal registreres og lagres i mindst tre år.

Undersøgelsen skal finde sted, uden at dette berører eventuelle særlige undersøgelseskrav eller foranstaltninger vedtaget i overensstemmelse med artikel 28, stk. 1, 2 eller 3, artikel 30, stk. 1, 3 eller 4, artikel 37, stk. 4, artikel 41, stk. 2 eller 3, eller artikel 54, stk. 2 eller 3. Hvis disse undersøgelseskrav eller foranstaltninger kræver, at undersøgelsen foretages af den kompetente myndighed, foretages den pågældende undersøgelse ikke af den godkendte operatør som omhandlet i denne artikels stk. 2.

4. Kommissionen bemyndiges til at vedtage delegerede retsakter i overensstemmelse med artikel 105 for at supplere denne forordning ved at fastsætte detaljerede foranstaltninger vedrørende visuel undersøgelse, prøveudtagning og testning samt hyppigheden af og tidspunktet for de undersøgelser, der er omhandlet i denne artikels stk. 1, 2 og 3, for bestemte planter, planteprodukter og andre objekter på grundlag af de særlige skadegørrisici, som de kan indebære. Disse undersøgelser skal, hvis det er relevant, vedrøre visse planter til plantning tilhørende kerneplanter, basismateriale eller certificeret materiale, præbasisfrø, basisfrø eller certificerede frø eller læggekartofler eller standard- eller CAC-materiale eller -frø som omhandlet i henholdsvis direktiv 66/401/EØF, 66/402/EØF, 68/193/EØF, 2002/54/EF, 2002/55/EF, 2002/56/EF, 2002/57/EF, 2008/72/EF og 2008/90/EF.

Hvis Kommissionen vedtager sådanne delegerede retsakter for specifikke planter til plantning, og disse planter til plantning er underlagt certificeringsordninger i henhold til direktiv 66/401/EØF, 66/402/EØF, 68/193/EØF, 2002/54/EF, 2002/55/EF, 2002/56/EF, 2002/57/EF og 2008/90/EF, fastsætter Kommissionen krav for så vidt angår undersøgelser for forekomst af EU-karantæneskadegører eller skadegørere, der er omfattet af foranstaltninger vedtaget i henhold til artikel 30, stk. 1, i denne forordning, og EU-regulerede ikkekarantæneskadegørere samt undersøgelser for andre karakteristika for planter til plantning i henhold til de pågældende direktiver i en enkelt certificeringsordning.

I forbindelse med vedtagelsen af disse delegerede retsakter tager Kommissionen hensyn til udviklingen i den videnskabelige og tekniske viden og internationale standarder.

Artikel 88

Anbringelse af plantepas

De pågældende professionelle operatører anbringer et plantepas på handelsenheden af planter, planteprodukter og andre objekter, inden de flyttes inden for Unionens område i henhold til artikel 79 eller til eller inden for en beskyttet zone i henhold til artikel 80. Hvis sådanne planter, planteprodukter eller andre objekter flyttes i en pakke, et bundt eller en beholder, anbringes plantepasset på denne pakke, dette bundt eller denne beholder.

*Artikel 89***Godkendelse af professionelle operatører til at udstede plantepas**

1. Den kompetente myndighed udsteder en godkendelse til en professionel operatør med henblik på udstedelse af plantepas (»godkendelse til at udstede plantepas«) for bestemte familier, slægter eller arter og varetyper af planter, planteprodukter og andre objekter, hvis den pågældende professionelle operatør opfylder følgende betingelser:
 - a) Operatøren har den nødvendige viden til at foretage de undersøgelser, der er omhandlet i artikel 87 vedrørende EU-karantæneskadegørere eller skadegørere, der er omfattet af foranstaltninger vedtaget i henhold til artikel 30, stk. 1, beskyttet zone-karantæneskadegørere og EU-regulerede ikkekarantæneskadegørere, som kan påvirke de pågældende planter, planteprodukter og andre objekter, og vedrørende tegn på forekomst af disse skadegørere, symptomer forårsaget af dem samt midler til at forhindre forekomst og spredning af de pågældende skadegørere.
 - b) Operatøren har systemer og procedurer, der gør det muligt for vedkommende at opfylde sine forpligtelser vedrørende sporbarhed i overensstemmelse med artikel 69 og 70.
2. Kommissionen bemyndiges til at vedtage delegerede retsakter i overensstemmelse med artikel 105 for at supplere denne forordning ved at fastsætte kriterier, som professionelle operatører skal opfylde for at opfylde betingelserne i denne artikels stk. 1, litra a), og procedurer til at sikre, at disse kriterier opfyldes.

*Artikel 90***Forpligtelser for godkendte operatører**

1. Hvis en godkendt operatør har til hensigt at udstede et plantepas, skal vedkommende identificere og overvåge de punkter i produktionsprocessen og de faser i forbindelse med flytningen af planter, planteprodukter eller andre objekter, som er af kritisk betydning for så vidt angår overholdelse af artikel 37, stk. 1, artikel 41, stk. 1, artikel 85 og 87 samt, hvor det er relevant, artikel 33, stk. 2, artikel 54, stk. 1, og artikel 86 samt de regler, der er vedtaget i henhold til af artikel 28, stk. 1, 2 og 3, artikel 30, stk. 1, 3 og 4, og i givet fald artikel 37, stk. 4.

Den pågældende operatør skal i mindst tre år føre fortegnelser over identificering og overvågning af disse punkter og faser.
2. Den i stk. 1 omhandlede godkendte operatør skal sikre, at der, når det er nødvendigt, sørges for passende uddannelse af det personale, som er involveret i undersøgelserne omhandlet i artikel 87, for at sikre, at dette personale er i besiddelse af den nødvendige viden til at kunne foretage sådanne undersøgelser.

*Artikel 91***Risikostyringsplaner vedrørende skadegørere**

1. Godkendte operatører kan have indført risikostyringsplaner vedrørende skadegørere. Den kompetente myndighed godkender de pågældende planer, hvis de opfylder alle følgende betingelser:
 - a) De fastsætter passende foranstaltninger for de pågældende operatører, så de kan opfylde forpligtelserne i artikel 90, stk. 1.
 - b) De opfylder kravene i denne artikels stk. 2.

Godkendte operatører, der gennemfører en godkendt risikostyringsplan vedrørende skadegørere, kan underkastes mindre hyppige inspektioner.
2. Risikostyringsplaner vedrørende skadegørere skal i det omfang, det er relevant, i form af vejledninger om operative standardprocedurer mindst omfatte:
 - a) de oplysninger, der kræves i henhold til artikel 66, stk. 2, vedrørende registrering af den godkendte operatør
 - b) de oplysninger, der kræves i henhold til artikel 69, stk. 4, og artikel 70, stk. 1, om sporbarhed af planter, planteprodukter og andre objekter
 - c) en beskrivelse af den godkendte operatørs produktionsproces og dennes aktiviteter hvad angår flytning og salg af planter, planteprodukter og andre objekter

- d) en analyse af de kritiske punkter og faser omhandlet i artikel 90, stk. 1, og de foranstaltninger, der er truffet af den godkendte operatør for at begrænse de skadegørerrisici, der er forbundet med disse kritiske punkter og faser
- e) de gældende procedurer og foranstaltninger i tilfælde af mistanke om eller konstatering af karantæneskadegørere, registrering af disse tilfælde af mistanke eller konstatering og registrering af, hvilke foranstaltninger der er truffet
- f) roller og ansvar for det personale, der er involveret i de anmeldelser, der er omhandlet i artikel 14, de undersøgelser, der er omhandlet i artikel 87, stk. 1, udstedelse af plantepas i henhold til artikel 84, stk. 1, artikel 93, stk. 1 og 2, og artikel 94 samt anbringelse af plantepas i henhold til artikel 88, og
- g) uddannelse af det personale, der er omhandlet i dette stykkes litra f).

3. Hvis den kompetente myndighed får kendskab til, at den pågældende professionelle operatør ikke anvender foranstaltningerne i stk. 1, første afsnit, litra a), eller at en risikostyringsplan vedrørende skadegørere ikke længere er ajourført med kravene i stk. 1, første afsnit, litra b), træffer denne myndighed straks de foranstaltninger, der er nødvendige for at sikre, at den manglende opfyldelse af de pågældende betingelser ikke fortsætter. Disse foranstaltninger kan omfatte inddragelse af godkendelsen af den pågældende plan.

Hvis den kompetente myndighed har truffet foranstaltninger i medfør af første afsnit, bortset fra inddragelse af godkendelsen af planen, og den manglende opfyldelse fortsætter, inddrager myndigheden omgående godkendelsen.

Artikel 92

Inspektioner og inddragelse af godkendelse

1. Den kompetente myndighed foretager inspektion mindst én gang om året samt prøveudtagning og testning, hvis det er relevant, for at kontrollere, om de godkendte operatører overholder bestemmelserne i artikel 83, stk. 1, 2, 4 eller 5, artikel 87, artikel 88, artikel 89, stk. 1, artikel 90 eller artikel 93, stk. 1, 2, 3 eller 5.

2. Hvis den kompetente myndighed får kendskab til, at en godkendt operatør ikke overholder bestemmelserne omhandlet i stk. 1, eller at planter, planteprodukter eller andre objekter, for hvilke den pågældende professionelle operatør har udstedt et plantepas, ikke overholder artikel 85 eller i givet fald artikel 86, træffer denne myndighed omgående de nødvendige foranstaltninger til at sikre, at den manglende overholdelse af disse bestemmelser ikke fortsætter.

Disse foranstaltninger kan omfatte inddragelse af godkendelsen til at udstede plantepas for de pågældende planter, planteprodukter og andre objekter.

3. Hvis den kompetente myndighed har truffet foranstaltninger i medfør af stk. 2, bortset fra inddragelse af godkendelsen til at udstede plantepas for de pågældende planter, planteprodukter og andre objekter, og den manglende overholdelse af bestemmelserne i artikel 85 eller, hvis det er relevant, artikel 86 fortsætter, inddrager myndigheden omgående godkendelsen.

Artikel 93

Erstatning af plantepas

1. En godkendt operatør, som har modtaget en handelsenhed af planter, planteprodukter eller andre objekter, for hvilken der er udstedt et plantepas, eller den kompetente myndighed, der handler efter anmodning fra en professionel operatør, kan udstede et nyt plantepas for denne handelsenhed, som erstatter det oprindeligt udstedte plantepas for handelsenheden, forudsat at betingelserne i stk. 3 er opfyldt.

2. Hvis en handelsenhed af planter, planteprodukter eller andre objekter, for hvilken der er udstedt et plantepas, opdeles i to eller flere nye handelsenheder, udsteder den godkendte operatør med ansvar for disse nye handelsenheder eller den kompetente myndighed, der handler efter anmodning fra en professionel operatør, et plantepas for hver af de nye handelsenheder efter opdelingen, forudsat at betingelserne i stk. 3 er opfyldt. Disse plantepas erstatter det plantepas, der blev udstedt for den oprindelige handelsenhed.

3. Et plantepas som omhandlet i stk. 1 og 2 må kun udstedes, hvis følgende betingelser er opfyldt:

- a) Sporbarhedskravene i artikel 69, stk. 3, vedrørende planterne, planteprodukterne eller de andre objekter er opfyldt.

- b) De pågældende planter, planteprodukter eller andre objekter opfylder fortsat kravene omhandlet i artikel 85 og 86, alt efter hvad der er relevant.
 - c) Karakteristikaene for planterne, planteprodukterne eller de andre objekter har ikke ændret sig.
4. Hvis et plantepas udstedes i medfør af stk. 1 eller 2, er den undersøgelse, der er omhandlet i artikel 87, stk. 1, ikke påkrævet.
5. Efter erstatning af et plantepas i henhold til stk. 1 eller 2 skal den pågældende godkendte operatør opbevare det erstattede plantepas eller indholdet heraf i mindst tre år.

Hvis erstatningen af et plantepas i henhold til stk. 1 og 2 foretages af den kompetente myndighed, skal den professionelle operatør, på hvis anmodning det udstedes, opbevare det erstattede plantepas eller indholdet heraf i mindst i tre år.

Opbevaringen kan tage form af lagring af de oplysninger, der er indeholdt i plantepasset, i en elektronisk database, forudsat at dette omfatter oplysningerne i den sporbarhedsstregkode, det hologram, den chip eller den anden databærer, som måtte supplere sporbarhedskoden, jf. bilag VII.

Artikel 94

Plantepas som erstatning for plantesundhedscertifikater

1. Uanset artikel 87 gælder det, at når der for planter, planteprodukter eller andre objekter, som indføres på Unionens område fra et tredjeland, ved flytning inden for Unionens område kræves et plantepas i henhold til artikel 79, stk. 1, og artikel 80, stk. 1, skal passet udstedes, hvis kontrolforanstaltningerne i form af officielle kontrolforanstaltninger på grænsekontrolstedet vedrørende indførelse er gennemført på tilfredsstillende vis og har ført til den konklusion, at den pågældende plante, det pågældende planteprodukt eller andet objekt opfylder de materielle krav for udstedelse af et plantepas i henhold til artikel 85 eller i givet fald artikel 86.

Et plantesundhedscertifikat kan erstattes af et plantepas på bestemmelsesstedet for de pågældende planter, planteprodukter eller andre objekter i stedet for på indgangsstedet, når kontrol på bestemmelsesstedet er tilladt som omhandlet i EU-lovgivningen om officielle kontrolforanstaltninger.

2. Uanset stk. 1, første afsnit, kan medlemsstaterne beslutte at erstatte et plantesundhedscertifikat med en bekræftet kopi af det oprindelige plantesundhedscertifikat på EU-indgangsstedet for de pågældende planter, planteprodukter eller andre objekter.

Den bekræftede kopi af det oprindelige plantesundhedscertifikat udstedes af den kompetente myndighed og må kun ledsage de pågældende planter, planteprodukter eller andre objekter ved flytning, indtil et plantepas udstedes, og kun på den pågældende medlemsstats område.

3. Den kompetente myndighed opbevarer plantesundhedscertifikatet i mindst tre år. Opbevaringen kan tage form af lagring af de oplysninger, der er indeholdt i plantesundhedscertifikatet, i en elektronisk database.

Hvis artikel 101, stk. 2, litra a), finder anvendelse, skal plantesundhedscertifikatet erstattes af en bekræftet kopi heraf.

Artikel 95

Ugyldiggørelse og fjernelse af plantepas

1. En professionel operatør, der har kontrol med en handelsenhed af planter, planteprodukter eller andre objekter, skal ugyldiggøre plantepasset og om muligt fjerne det fra denne handelsenhed, hvis operatøren får kendskab til, at kravene i artikel 83-87, artikel 89, artikel 90, artikel 93 eller artikel 94 ikke er opfyldt.

Uden at det berører anmeldelsespligten i artikel 14, skal den pågældende professionelle operatør underrette den kompetente myndighed, under hvis kompetence operatøren driver virksomhed.

2. Hvis den professionelle operatør ikke overholder bestemmelserne i stk. 1, ugyldiggør den kompetente myndighed plantepasset og fjerner det om muligt fra den pågældende handelsenhed.

3. Når stk. 1 og 2 finder anvendelse, skal den pågældende professionelle operatør opbevare det ugyldiggjorte plantepas eller indholdet heraf i mindst tre år.

Opbevaringen kan tage form af lagring af de oplysninger, der er indeholdt i det ugyldiggjorte plantepas, i en elektronisk database, forudsat at dette omfatter oplysningerne i den sporbarhedsstregkode, det hologram, den chip eller den anden databærer, som måtte supplere sporbarhedskoden, jf. bilag VII, og en erklæring om ugyldiggørelsen.

4. Når stk. 1 og 2 finder anvendelse, skal den pågældende professionelle operatør underrette den godkendte operatør eller den kompetente myndighed, som har udstedt det ugyldiggjorte plantepas, herom.

5. Medlemsstaterne underretter via det elektroniske anmeldelsessystem, som er omhandlet i artikel 103, Kommissionen og de øvrige medlemsstater, når et plantepas er blevet fjernet og ugyldiggjort i henhold til denne artikels stk. 2.

Afdeling 3

Andre attesteringer

Artikel 96

Mærkning af emballagemateriale af træ, træ og andre objekter

1. Det mærke, som anbringes på emballagemateriale af træ, træ eller andre objekter for at attestere, at der er foretaget behandling i overensstemmelse med bilag 1 til ISPM15, skal opfylde kravene i bilag 2 til ISPM15 i alle følgende tilfælde:

- a) emballagemateriale af træ, der er indført på Unionens område fra et tredjeland som omhandlet i artikel 43
- b) emballagemateriale af træ, der er mærket på Unionens område og flyttes ud af Unionens område
- c) emballagemateriale af træ, træ eller andre objekter, der flyttes inden for Unionens område, hvis det foreskrives i en gennemførelsesretsakt, der er vedtaget i henhold til artikel 28, 30, 41 eller 54
- d) alt andet emballagemateriale af træ, træ eller alle andre objekter, der er mærket på Unionens område.

Mærket anbringes kun på emballagemateriale af træ, træ eller andre objekter, der har været genstand for en eller flere godkendte behandlinger som omhandlet i bilag 1 til ISPM15, med forbehold af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1005/2009 ⁽¹⁾, (EF) nr. 1107/2009 ⁽²⁾ og (EU) nr. 528/2012 ⁽³⁾.

På emballagemateriale af træ, træ eller andre objekter, der mærkes på Unionens område, må mærket kun anbringes af en registreret operatør, der godkendes i overensstemmelse med artikel 98.

Første afsnit, litra a) og b), finder ikke anvendelse på emballagemateriale af træ, der er omfattet af undtagelserne i ISPM15.

2. Kommissionen tillægges beføjelse til at vedtage delegerede retsakter i overensstemmelse med artikel 105 om ændring af kravene fastsat i denne artikels stk. 1 for at tilpasse dem til udviklingen i internationale standarder og navnlig til ISPM15.

Artikel 97

Reparation af emballagemateriale af træ på Unionens område

1. Emballagemateriale af træ, som er mærket med mærket omhandlet i artikel 96, må kun repareres, hvis alle følgende betingelser er opfyldt:

- a) Den person, der udfører reparationen, er en registreret operatør, der er godkendt i overensstemmelse med artikel 98.

⁽¹⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1005/2009 af 16. september 2009 om stoffer, der nedbryder ozonlaget (EUT L 286 af 31.10.2009, s. 1).

⁽²⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1107/2009 af 21. oktober 2009 om markedsføring af plantebeskyttelsesmidler og om ophævelse af Rådets direktiv 79/117/EØF og 91/414/EØF (EUT L 309 af 24.11.2009, s. 1).

⁽³⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 528/2012 af 22. maj 2012 om tilgængeliggørelse på markedet og anvendelse af biocidholdige produkter (EUT L 167 af 27.6.2012, s. 1).

b) Det anvendte materiale og den anvendte behandling er egnet til reparation.

c) Mærket anbringes om nødvendigt på ny.

2. Kommissionen kan ved hjælp af gennemførelsesretsakter fastsætte specifikke ordninger vedrørende materiale, behandling og mærkning, jf. stk. 1. Disse gennemførelsesretsakter vedtages efter undersøgelsesproceduren i artikel 107, stk. 2. Gennemførelsesretsakterne skal tage hensyn til relevante internationale standarder og navnlig ISPM15.

3. Stk. 1 og 2 finder ikke anvendelse i tilfælde, hvor en professionel operatør på en hvilken som helst måde permanent fjerner alle tidligere anbringelser af det pågældende mærke fra emballagematerialet af træ.

Artikel 98

Godkendelse af og tilsyn med registrerede operatører, der foretager mærkning af emballagemateriale af træ på Unionens område

1. En registreret operatør kan fra den kompetente myndighed efter anmodning opnå godkendelse til at anbringe det i artikel 96 omhandlede mærke og til at reparere emballagemateriale af træ i henhold til artikel 97, såfremt den registrerede operatør opfylder begge følgende betingelser:

a) Operatøren råder over den nødvendige viden til at udføre den påkrævede behandling af emballagemateriale af træ, træ og andre objekter i henhold til de retsakter, der er omhandlet i artikel 96 og 97.

b) Operatøren har egnede faciliteter og egnet udstyr til at udføre denne behandling (»behandlingsfaciliteter«).

Kommissionen bemyndiges i henhold til artikel 105 til at vedtage delegerede retsakter for at supplere denne forordning ved at præcisere godkendelseskravene, i givet fald på baggrund af udviklingen i den videnskabelige og tekniske viden og internationale standarder.

2. En registreret operatør, der anvender træ, som er behandlet i en anden operatørs facilitet, skal af den kompetente myndighed efter anmodning gives godkendelse til at anbringe det i artikel 96 omhandlede mærke og til at reparere emballagemateriale af træ i henhold til artikel 97, såfremt operatøren opfylder alle følgende betingelser vedrørende emballagemateriale af træ, der mærkes med dette mærke:

a) Operatøren anvender udelukkende træ:

i) der har været genstand for en eller flere godkendte behandlinger, jf. bilag 1 til ISPM15, og er blevet behandlet i behandlingsfaciliteter, der drives af en registreret operatør, som er godkendt i henhold til denne artikels stk. 1, eller

ii) der har været genstand for en eller flere af de godkendte behandlinger, jf. bilag 1 til ISPM15, i en behandlingsfacilitet i et tredjeland, der er godkendt af det pågældende tredjelands nationale plantesundhedsmyndighed.

b) Operatøren sikrer, at det træ, der anvendes til dette formål, kan spores tilbage til behandlingsfaciliteterne på Unionens område eller til de pågældende behandlingsfaciliteter i et tredjeland.

c) Operatøren anvender, hvor det er relevant i henhold til artikel 28, stk. 1 og 2, artikel 30, stk. 1 og 3, artikel 41, stk. 2 og 3, og artikel 54, stk. 2 og 3, udelukkende træ som omhandlet i dette afsnit, litra a), der er ledsaget af et plantepas eller et andet dokument, der garanterer, at behandlingskravene som omhandlet i bilag 1 til ISPM15 er opfyldt.

3. Den kompetente myndighed kontrollerer mindst én gang årligt de registrerede operatører, der er godkendt i henhold til stk. 1 og 2, for at verificere og sikre, at de behandler og mærker, alt efter hvad der er relevant, emballagemateriale af træ, træ og andre objekter i henhold til artikel 96, stk. 1, og artikel 97 og opfylder betingelserne i henholdsvis nærværende artikels stk. 1 og 2.

4. Hvis den kompetente myndighed får kendskab til, at en professionel operatør ikke opfylder de krav, der er omhandlet i stk. 1 eller 2, træffer denne myndighed straks de nødvendige foranstaltninger for at sikre, at den manglende overholdelse af disse bestemmelser ikke fortsætter.

Hvis den kompetente myndighed har truffet sådanne foranstaltninger, bortset fra inddragelse af den godkendelse, der er omhandlet i stk. 1 eller 2, og den manglende overholdelse af bestemmelserne fortsætter, inddrager myndigheden straks den godkendelse, der er omhandlet i stk. 1 eller 2.

Artikel 99

Andre attesteringer end mærkning af emballagemateriale af træ

1. Kommissionen tillægges beføjelse til at vedtage delegerede retsakter i overensstemmelse med artikel 105 for at supplere denne forordning ved at fastsætte de elementer, der skal indgå i specifikke officielle attesteringer for planter, planteprodukter eller andre objekter, bortset fra emballagemateriale af træ, som kræves i henhold til de gældende internationale standarder som bevis for gennemførelse af de foranstaltninger, der er vedtaget i henhold til artikel 28, stk. 1 eller 2, artikel 30, stk. 1 eller 3, artikel 41, stk. 2 eller 3, artikel 44 eller artikel 54, stk. 2 eller 3.
2. De i stk. 1 omhandlede delegerede retsakter kan også indeholde krav vedrørende et eller flere af følgende:
 - a) godkendelse af professionelle operatører til udstedelse af officielle attesteringer som omhandlet i stk. 1
 - b) tilsyn foretaget af den kompetente myndighed med de professionelle operatører, der er godkendt i henhold til dette stykkes litra a)
 - c) inddragelse af den i dette stykkes litra a) omhandlede godkendelse.
3. Kommissionen vedtager ved hjælp af gennemførelsesretsakter formatspecifikationerne for de attesteringer, der er omhandlet i denne artikels stk. 1. Disse gennemførelsesretsakter vedtages efter undersøgelsesproceduren i artikel 107, stk. 2.

Afdeling 4

Eksport af planter, planteprodukter og andre objekter fra Unionens område

Artikel 100

Plantesundhedscertifikater til brug ved eksport fra Unionen

1. Hvis der til eksport af planter, planteprodukter eller andre objekter fra Unionens område til et tredjeland kræves et plantesundhedscertifikat i henhold til det pågældende tredjelands importkrav vedrørende plantesundhed (»plantesundhedscertifikat til brug ved eksport«), udsteder den kompetente myndighed et sådant certifikat efter anmodning fra en professionel operatør, hvis alle følgende betingelser er opfyldt:
 - a) Den professionelle operatør er registreret af den pågældende kompetente myndighed i overensstemmelse med artikel 65.
 - b) Den professionelle operatør har kontrol med de planter, planteprodukter eller andre objekter, der skal eksporteres.
 - c) Det er sikret, at de pågældende planter, planteprodukter eller andre objekter opfylder det pågældende tredjelands importkrav vedrørende plantesundhed.

Den kompetente myndighed udsteder også et plantesundhedscertifikat til brug ved eksport på anmodning fra andre personer end professionelle operatører, forudsat at betingelserne i litra b) og c) i første afsnit er opfyldt.

Med henblik på dette stykke må den kompetente myndighed ikke delegere udstedelse af plantesundhedscertifikater til brug ved eksport til andre personer.

2. Med forbehold af forpligtelser i henhold til IPPC og under hensyntagen til de relevante internationale standarder udstedes plantesundhedscertifikater til brug ved eksport, når de oplysninger, der er til rådighed, gør det muligt for den kompetente myndighed at dokumentere, at de pågældende planter, planteprodukter eller andre objekter opfylder det pågældende tredjelands importkrav vedrørende plantesundhed. Disse oplysninger kan stamme fra en eller flere af følgende kilder, alt efter hvad der er relevant:
 - a) inspektioner, prøveudtagning og testning af de pågældende planter, planteprodukter eller andre objekter eller på deres produktionssted og i dets nærmeste omgivelser
 - b) officielle oplysninger om status for skadegørere på produktionsanlægget eller produktionsstedet eller i oprindelsesområdet eller -landet for de pågældende planter, planteprodukter eller andre objekter
 - c) et plantepas som omhandlet i artikel 78, der ledsager de pågældende planter, planteprodukter eller andre objekter, såfremt plantepasset attesterer resultaterne af inspektioner foretaget af den kompetente myndighed
 - d) mærkningen af emballagemateriale af træ som omhandlet i artikel 96, stk. 1, eller den attestering, der er omhandlet i artikel 99, stk. 1

- e) oplysningerne i præeksportcertifikatet omhandlet i artikel 102
 - f) officielle oplysninger i plantesundhedscertifikatet som omhandlet i artikel 71, hvis de pågældende planter, planteprodukter eller andre objekter er blevet indført på Unionens område fra et tredjeland.
3. Plantesundhedscertifikater til brug ved eksport skal være i overensstemmelse med beskrivelsen af og formatet for den model, der er fastlagt i del A i bilag VIII.
4. Kommissionen tillægges beføjelse til at vedtage delegerede retsakter i overensstemmelse med artikel 105 om ændring af de elementer, der er omhandlet i nærværende artikels stk. 2 og del A i bilag VIII, med henblik på at tilpasse dem til udviklingen i de relevante internationale standarder.
5. Elektroniske plantesundhedscertifikater til brug ved eksport skal leveres gennem eller i elektronisk udveksling med et IT-informationsstyringssystem for officielle kontrolforanstaltninger på EU-niveau.

Artikel 101

Plantesundhedscertifikater til brug ved reeksport fra Unionen

1. Til brug ved reeksport af planter, planteprodukter eller andre objekter, som stammer fra et tredjeland og er blevet indført på Unionens område fra det pågældende eller et andet tredjeland, skal der så vidt muligt udstedes et plantesundhedscertifikat til brug ved reeksport fra Unionen (»plantesundhedscertifikat til brug ved reeksport«) i stedet for et plantesundhedscertifikat til brug ved eksport.

Et plantesundhedscertifikat til brug ved reeksport udstedes af den kompetente myndighed efter anmodning fra en professionel operatør, hvis følgende betingelser er opfyldt:

- a) Den professionelle operatør er registreret af den pågældende kompetente myndighed, jf. artikel 65.
- b) Den professionelle operatør har kontrol med de planter, planteprodukter eller andre objekter, der skal reeksporteres.
- c) Det er sikret, at de pågældende planter, planteprodukter eller andre objekter opfylder det pågældende tredjelands importkrav vedrørende plantesundhed.

Den kompetente myndighed udsteder også et plantesundhedscertifikat til brug ved reeksport på anmodning af andre personer end professionelle operatører, under forudsætning af at betingelserne i litra b) og c) i andet afsnit er opfyldt.

Med henblik på dette stykke må den kompetente myndighed ikke delegere udstedelse af plantesundhedscertifikater til brug ved reeksport til andre personer.

2. Med forbehold af forpligtelser i henhold til IPPC og under hensyntagen til de relevante internationale standarder udstedes plantesundhedscertifikater til brug ved reeksport, når de oplysninger, der er til rådighed, gør det muligt at dokumentere opfyldelse af det pågældende tredjelands importkrav vedrørende plantesundhed, og at alle følgende betingelser er opfyldt:

- a) Det oprindelige plantesundhedscertifikat, der ledsager de pågældende planter, planteprodukter eller andre objekter fra oprindelsestredjelandet, eller en bekræftet kopi heraf er vedhæftet plantesundhedscertifikatet til brug ved reeksport.
- b) De pågældende planter, planteprodukter eller andre objekter er ikke blevet dyrket, produceret eller forarbejdet med henblik på at ændre deres karakter efter indførelse på Unionens område.
- c) De pågældende planter, planteprodukter eller andre objekter har ikke været udsat for risiko for angreb af eller kontaminering med karantæneskadegørere eller regulerede ikkekarantæneskadegørere, der er listeopført som sådanne af bestemmelsestredjelandet, under oplagringen i den medlemsstat, hvorfra de skal eksporteres til det pågældende tredjeland.
- d) Identiteten af de pågældende planter, planteprodukter eller andre objekter er bevaret.

3. Artikel 100, stk. 2, finder tilsvarende anvendelse.

4. Plantesundhedscertifikatet til brug ved reeksport skal være i overensstemmelse med beskrivelsen af og formatet for den model, der er fastlagt i del B i bilag VIII.

5. Kommissionen tillægges beføjelse til at vedtage delegerede retsakter i henhold til artikel 105 om ændring af del B i bilag VIII med henblik på at tilpasse den til udviklingen i de relevante internationale standarder.

6. Elektroniske plantesundhedscertifikater til brug ved reeksport skal leveres gennem eller i elektronisk udveksling med et IT-informationsstyringssystem for officielle kontrolforanstaltninger på EU-niveau.

Artikel 102

Præeksportcertifikater

1. De kompetente myndigheder i den medlemsstat, hvorfra planter, planteprodukter eller andre objekter som omhandlet i artikel 100, stk. 1, eksporteres, og de kompetente myndigheder i den medlemsstat, hvori de pågældende planter, planteprodukter eller andre objekter er dyrket, produceret, opbevaret eller forarbejdet, udveksler de nødvendige plantesundhedsmæssige oplysninger som grundlag for udstedelse af et plantesundhedscertifikat til brug ved eksport.

2. Udvekslingen af oplysninger som omhandlet i stk. 1 skal have form af et harmoniseret dokument (»præeksportcertifikat«), hvori de kompetente myndigheder i den medlemsstat, hvor planterne, planteprodukterne eller de andre objekter er dyrket, produceret, opbevaret eller forarbejdet, attesterer, at disse planter, planteprodukter eller andre objekter opfylder særlige plantesundhedsmæssige krav vedrørende et eller flere af følgende:

- a) fravær eller forekomst under en fastsat grænseværdi af bestemte skadegørere på de pågældende planter, planteprodukter eller andre objekter
- b) oprindelse af de pågældende planter, planteprodukter eller andre objekter på en specifik mark, i et specifikt produktionsanlæg, på et specifikt produktionssted eller i et specifikt område
- c) skadegørerstatus for de pågældende planters, planteprodukters eller andre objekters mark, produktionsanlæg, produktionssted eller oprindelsesområde eller -land
- d) resultater af inspektionerne, prøveudtagninger og test af de pågældende planter, planteprodukter eller andre objekter
- e) plantesundhedsprocedurer, der anvendes i forbindelse med produktion eller forarbejdning af de pågældende planter, planteprodukter eller andre objekter.

3. Et præeksportcertifikat skal på anmodning af en professionel operatør udstedes af de kompetente myndigheder i den medlemsstat, hvor planterne, planteprodukterne eller de andre objekter er dyrket, produceret, opbevaret eller forarbejdet, mens disse planter, planteprodukter eller andre objekter er i den professionelle operatørs anlæg.

4. Præeksportcertifikatet skal ledsage de pågældende planter, planteprodukter og andre objekter ved flytning inden for Unionens område, medmindre oplysningerne heri udveksles mellem de pågældende medlemsstater gennem eller i elektronisk udveksling med et IT-forvaltningssystem for officielle kontrolforanstaltninger på EU-niveau.

5. Med forbehold af kravene i stk. 3 kan et præeksportcertifikat udstedes, når planterne, planteprodukterne eller de andre objekter har forladt den pågældende professionelle operatørs anlæg, forudsat at der er foretaget inspektion og om nødvendigt prøveudtagning, der bekræfter, at disse planter, planteprodukter eller andre objekter opfylder et eller flere af de specifikke plantesundhedsmæssige krav, der er omhandlet i stk. 2.

6. Præeksportcertifikater skal indeholde de elementer og have det format, der er fastsat i del C i bilag VIII.

Kommissionen tillægges beføjelse til at vedtage delegerede retsakter i henhold til artikel 105 om ændring af del C i bilag VIII med henblik på tilpasning til udviklingen i den videnskabelige og tekniske viden og de relevante internationale standarder.

7. Kommissionen kan ved hjælp af gennemførelsesretsakter fastsætte procedurer for udstedelse af præeksportcertifikater. Disse gennemførelsesretsakter vedtages efter undersøgelsesproceduren i artikel 107, stk. 2.

KAPITEL VII

Kommissionens støtteforanstaltninger

Artikel 103

Oprettelse af et elektronisk anmeldelsessystem

Kommissionen opretter et elektronisk system for medlemsstaternes indgivelse af anmeldelser.

Systemet skal være tilsluttet og foreneligt med et IT-informationsstyringssystem for officielle kontrolforanstaltninger på EU-niveau.

Artikel 104

Oplysninger i og format og frister for anmeldelser samt anmeldelser i tilfælde af mistanke om forekomst af skadegørere

Kommissionen kan ved hjælp af gennemførelsesretsakter fastsætte nærmere regler om indgivelse af anmeldelser som omhandlet i artikel 9, stk. 1 og 2, artikel 11, artikel 17, stk. 3, artikel 18, stk. 6, artikel 19, stk. 2, artikel 28, stk. 7, artikel 29, stk. 3, første afsnit, artikel 30, stk. 8, artikel 33, stk. 1, artikel 40, stk. 4, artikel 41, stk. 4, artikel 46, stk. 4, artikel 49, stk. 6, artikel 53, stk. 4, artikel 54, stk. 4, artikel 62, stk. 1, artikel 77, stk. 2, og artikel 95, stk. 5. Disse regler skal vedrøre et eller flere af følgende elementer:

- a) oplysninger, som anmeldelser skal indeholde
- b) anmeldelsernes format og anvisning i, hvordan dette format skal udfyldes
- c) frister for indgivelse af bestemte oplysninger som omhandlet i litra a)
- d) tilfælde, hvor mistanke om forekomst af en skadegører skal anmeldes på grund af behovet for hurtig handling i lyset af dens biologi og muligheden for hurtig og omfattende spredning
- e) tilfælde af manglende overholdelse, der skal anmeldes, hvis den manglende overholdelse skaber risiko for spredning af en EU-karantæneskadegører eller en skadegører, der foreløbig kan betegnes som EU-karantæneskadegører.

Gennemførelsesretsakterne vedtages efter undersøgelsesproceduren i artikel 107, stk. 2.

KAPITEL VIII

Afsluttende bestemmelser

Artikel 105

Udøvelse af de delegerede beføjelser

1. Beføjelsen til at vedtage delegerede retsakter tillægges Kommissionen på de i denne artikel fastlagte betingelser.
2. Beføjelsen til at vedtage delegerede retsakter, jf. artikel 6, stk. 2, artikel 7, artikel 8, stk. 5, artikel 19, stk. 7, artikel 21, artikel 32, stk. 5, artikel 34, stk. 1, artikel 38, artikel 43, stk. 2, artikel 46, stk. 2, artikel 48, stk. 5, artikel 51, artikel 65, stk. 4, artikel 71, stk. 4, artikel 76, stk. 4, artikel 81, stk. 2, artikel 83, stk. 6, artikel 87, stk. 4, artikel 89, stk. 2, artikel 96, stk. 2, artikel 98, stk. 1, artikel 99, stk. 1, artikel 100, stk. 4, artikel 101, stk. 5, og artikel 102, stk. 6, tillægges Kommissionen for en periode på fem år fra den 13. december 2016. Kommissionen udarbejder en rapport vedrørende delegationen af beføjelser senest ni måneder inden udløbet af femårsperioden. Delegationen af beføjelser forlænges stiltiende for perioder af samme varighed, medmindre Europa-Parlamentet eller Rådet modsætter sig en sådan forlængelse senest tre måneder inden udløbet af hver periode.
3. Delegationen af beføjelser, jf. artikel 6, stk. 2, artikel 7, artikel 8, stk. 5, artikel 19, stk. 7, artikel 21, artikel 32, stk. 5, artikel 34, stk. 1, artikel 38, artikel 43, stk. 2, artikel 46, stk. 2, artikel 48, stk. 5, artikel 51, artikel 65, stk. 4, artikel 71, stk. 4, artikel 76, stk. 4, artikel 81, stk. 2, artikel 83, stk. 6, artikel 87, stk. 4, artikel 89, stk. 2, artikel 96, stk. 2, artikel 98, stk. 1, artikel 99, stk. 1, artikel 100, stk. 4, artikel 101, stk. 5, og artikel 102, stk. 6, kan til enhver tid tilbagekaldes af Europa-Parlamentet eller Rådet. En afgørelse om tilbagekaldelse bringer delegationen af de beføjelser, der er angivet i den pågældende afgørelse, til ophør. Den får virkning fra dagen efter offentliggørelsen af afgørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende* eller på et senere tidspunkt, der angives i afgørelsen. Den berører ikke gyldigheden af delegerede retsakter, der allerede er i kraft.

4. Inden vedtagelsen af en delegeret retsakt hører Kommissionen eksperter, som er udpeget af hver enkelt medlemsstat, i overensstemmelse med principperne i den interinstitutionelle aftale af 13. april 2016 om bedre lovgivning.

5. Så snart Kommissionen vedtager en delegeret retsakt, giver den samtidigt Europa-Parlamentet og Rådet meddelelse herom.

6. En delegeret retsakt vedtaget i henhold til artikel 6, stk. 2, artikel 7, artikel 8, stk. 5, artikel 19, stk. 7, artikel 21, artikel 32, stk. 5, artikel 34, stk. 1, artikel 38, artikel 43, stk. 2, artikel 46, stk. 2, artikel 48, stk. 5, artikel 51, artikel 65, stk. 4, artikel 71, stk. 4, artikel 76, stk. 4, artikel 81, stk. 2, artikel 83, stk. 6, artikel 87, stk. 4, artikel 89, stk. 2, artikel 96, stk. 2, artikel 98, stk. 1, artikel 99, stk. 1, artikel 100, stk. 4, artikel 101, stk. 5, og artikel 102, stk. 6, træder kun i kraft, hvis hverken Europa-Parlamentet eller Rådet har gjort indsigelse inden for en frist på to måneder fra meddelelsen af den pågældende retsakt til Europa-Parlamentet og Rådet, eller hvis Europa-Parlamentet og Rådet inden udløbet af denne frist begge har informeret Kommissionen om, at de ikke agter at gøre indsigelse. Fristen forlænges med to måneder på Europa-Parlamentets eller Rådets initiativ.

Artikel 106

Hasteprocedure

1. Delegerede retsakter vedtaget i henhold til denne artikel træder i kraft straks og anvendes, så længe der ikke er gjort indsigelse i henhold til stk. 2. I meddelelsen til Europa-Parlamentet og Rådet om den delegerede retsakt anføres der en begrundelse for anvendelse af hasteproceduren.

2. Europa-Parlamentet eller Rådet kan efter proceduren i artikel 105, stk. 6, gøre indsigelse mod en delegeret retsakt. I så fald skal Kommissionen ophæve retsakten straks efter Europa-Parlamentets eller Rådets meddelelse af afgørelsen om at gøre indsigelse.

Artikel 107

Udvalgsprocedure

1. Kommissionen bistås af Den Stående Komité for Planter, Dyr, Fødevarer og Foder, som er nedsat ved artikel 58, stk. 1, i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 178/2002 ⁽¹⁾. Denne komité er et udvalg som omhandlet i forordning (EU) nr. 182/2011.

2. Når der henvises til dette stykke, anvendes artikel 5 i forordning (EU) nr. 182/2011. Når udvalgets udtalelse indhentes ved skriftlig procedure, afsluttes proceduren uden resultat, hvis formanden for udvalget træffer beslutning herom, eller et simpelt flertal af udvalgsmedlemmerne anmoder herom inden for tidsfristen for afgivelse af udtalelsen.

3. Når der henvises til dette stykke, anvendes artikel 8 i forordning (EU) nr. 182/2011 sammenholdt med artikel 5 heri.

Artikel 108

Sanktioner

Medlemsstaterne fastsætter bestemmelser om sanktioner for overtrædelse af denne forordning og træffer alle nødvendige foranstaltninger for at sikre, at de gennemføres. Sanktionerne skal være effektive, forholdsmæssige og have afskrækkende virkning.

Medlemsstaterne giver senest den 14. december 2019 Kommissionen meddelelse om disse bestemmelser og meddeler den omgående senere ændringer af betydning for bestemmelserne.

⁽¹⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 178/2002 af 28. januar 2002 om generelle principper og krav i fødevarerlovgivningen, om oprettelse af Den Europæiske Fødevarer sikkerhedsautoritet og om procedurer vedrørende fødevarer sikkerhed (EFT L 31 af 1.2.2002, s. 1).

*Artikel 109***Ophævelse**

1. Direktiv 2000/29/EF ophæves med undtagelse af følgende bestemmelser:
 - a) artikel 1, stk. 4
 - b) artikel 2, stk. 1, den indledende tekst og litra g), i), j), k), l), m), n), p), q) og r)
 - c) artikel 11, stk. 3
 - d) artikel 12
 - e) artikel 13
 - f) artikel 13a
 - g) artikel 13b
 - h) artikel 13c
 - i) artikel 13d
 - j) artikel 21, stk. 1-5
 - k) artikel 27a
 - l) bilag VIIIa.
2. Følgende direktiver ophæves:
 - a) direktiv 69/464/EØF
 - b) direktiv 74/647/EØF
 - c) direktiv 93/85/EØF
 - d) direktiv 98/57/EF
 - e) direktiv 2006/91/EF
 - f) direktiv 2007/33/EF.
3. Henvisninger til de retsakter, der ophæves i henhold til stk. 1 og 2, gælder som henvisninger til denne forordning og læses efter sammenligningstabellen i bilag IX hertil.

*Artikel 110***Ændring af forordning (EU) nr. 228/2013**

I artikel 24, stk. 2, i forordning (EU) nr. 228/2013 tilføjes følgende afsnit:

»EU-finansiering af programmer for bekæmpelse af skadegørere i Unionens fjernområder gennemføres i overensstemmelse med Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 652/2014 (*).

(*) Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 652/2014 af 15. maj 2014 om bestemmelser vedrørende forvaltning af udgifter i tilknytning til fødevarekæden, dyresundhed og dyrevelfærd samt til plantesundhed og planteformeringsmateriale, om ændring af Rådets direktiv 98/56/EF, 2000/29/EF og 2008/90/EF, Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 178/2002, (EF) nr. 882/2004 og (EF) nr. 396/2005 og Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2009/128/EF og Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1107/2009 og om ophævelse af Rådets afgørelse 66/399/EØF, afgørelse 76/894/EØF og beslutning 2009/470/EF (EUT L 189 af 27.6.2014, s. 1).«

*Artikel 111***Ændring af forordning (EU) nr. 652/2014**

I forordning (EU) nr. 652/2014 foretages følgende ændringer:

- 1) Artikel 1, litra e), affattes således:
 - »e) om beskyttelsesforanstaltninger mod planteskadegørere«.

2) I artikel 5, stk. 2, tilføjes følgende litra:

»c) programmer for bekæmpelse af skadegørere i Unionens yderste periferi, jf. artikel 25.«

3) Artikel 16, stk. 1, litra a), b) og c), affattes således:

- »a) foranstaltninger til udryddelse af en skadegører fra et angrebet område, som træffes af de kompetente myndigheder i henhold til artikel 17, stk. 1, artikel 28, stk. 1, artikel 29, stk. 1, eller artikel 30, stk. 1, i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2016/2031 (*)
- b) foranstaltninger til inddæmning af en prioriteret skadegører, som er opført på listen i henhold til artikel 6, stk. 2, i forordning (EU) 2016/2031, mod hvilken der er truffet EU-inddæmningsforanstaltninger i henhold til artikel 28, stk. 2, i nævnte forordning i et angrebet område, hvor den pågældende prioriterede skadegører ikke kan udryddes, for så vidt disse foranstaltninger er afgørende nødvendige for at beskytte Unionens område mod yderligere spredning af denne skadegører. Foranstaltningerne skal vedrøre udryddelse af denne skadegører i stødpudezonen omkring det angrebne område, hvis forekomst heraf er påvist i den pågældende stødpudezone, og
- c) forebyggende foranstaltninger, der træffes mod spredning af en prioriteret skadegører, som er opført på listen i henhold til artikel 6, stk. 2, i forordning (EU) 2016/2031, mod hvilken der er vedtaget EU-foranstaltninger i henhold til artikel 28, stk. 3, i nævnte forordning, for så vidt disse foranstaltninger er afgørende nødvendige for at beskytte Unionens område mod yderligere spredning af denne prioriterede skadegører.

(*) Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2016/2031 af 26. oktober 2016 om beskyttelsesforanstaltninger mod planteskadegørere og om ændring af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 228/2013, (EU) nr. 652/2014 og (EU) nr. 1143/2014 og om ophævelse af Rådets direktiv 69/464/EØF, 74/647/EØF, 93/85/EØF, 98/57/EF, 2000/29/EF, 2006/91/EF og 2007/33/EF (EUT L 317 af 23.11.2016, s. 4).«

4) Artikel 17 affattes således:

»Artikel 17

Betingelser

De i artikel 16 omhandlede foranstaltninger kan komme i betragtning som støtteberettigede, hvis de er gennemført omgående, og de gældende bestemmelser i den relevante EU-lovgivning er overholdt, og forudsat at foranstaltningerne opfylder én eller flere af følgende betingelser:

- a) De vedrører EU-karantæneskadegørere, der på listen i henhold til artikel 5, stk. 2, i forordning (EU) 2016/2031 er opført som skadegørere, der ikke vides at forekomme på Unionens område.
- b) De vedrører skadegørere, der ikke er listeopført som EU-karantæneskadegørere, som er omfattet af en foranstaltning vedtaget af den kompetente myndighed i en medlemsstat i henhold til artikel 29, stk. 1, i forordning (EU) 2016/2031.
- c) De vedrører skadegørere, der ikke er listeopført som EU-karantæneskadegørere, som er omfattet af en foranstaltning vedtaget af Kommissionen i henhold til artikel 30, stk. 1, i forordning (EU) 2016/2031, eller
- d) De vedrører prioriterede skadegørere, som er opført på listen i henhold til artikel 6, stk. 2, i forordning (EU) 2016/2031.

Hvis der er tale om foranstaltninger, der opfylder betingelsen i stk. 1, litra b), kan tilskuddet ikke dække udgifter, der er afholdt senere end to år efter ikrafttrædelsen af den foranstaltning, som den kompetente myndighed i den pågældende medlemsstat har vedtaget i henhold til artikel 29 i forordning (EU) 2016/2031, eller som er afholdt efter udløbet af denne foranstaltning. Hvis der er tale om foranstaltninger, der opfylder betingelsen i stk. 1, litra c), kan tilskuddet ikke dække udgifter, der er afholdt efter udløbet af den foranstaltning, som Kommissionen har vedtaget i henhold til artikel 30, stk. 1, i forordning (EU) 2016/2031.«

5) Artikel 18, stk. 1, litra d), affattes således:

»d) udgifter til godtgørelse til de pågældende ejere for værdien af de destruerede planter, planteprodukter eller andre genstande, der er omfattet af foranstaltningerne i artikel 16, begrænset til den markedsværdi, som sådanne planter, planteprodukter og andre genstande ville have haft, hvis ikke de var berørt af disse foranstaltninger; en eventuel restværdi fratrækkes godtgørelsen, og«.

6) I artikel 19 foretages følgende ændringer:

a) Stk. 1 affattes således:

»Der kan ydes tilskud til medlemsstaterne til årlige og flerårige undersøgelsesprogrammer, som de gennemfører vedrørende forekomst af skadegørere (»undersøgelsesprogrammer«), forudsat at disse undersøgelsesprogrammer opfylder mindst én af følgende tre betingelser:

a) De vedrører EU-karantæneskadegørere, der er opført på listen i henhold til artikel 5, stk. 2, i forordning (EU) 2016/2031 som skadegørere, der ikke vides at forekomme på Unionens område.

b) De vedrører prioriterede skadegørere, som er opført på listen i henhold til artikel 6, stk. 2, i forordning (EU) 2016/2031.

c) De vedrører skadegørere, der ikke er listeopført som EU-karantæneskadegørere, som er omfattet af en foranstaltning vedtaget af Kommissionen i henhold til artikel 30, stk. 1, i forordning (EU) 2016/2031«.

b) Stk. 3 affattes således:

»Hvis der er tale om foranstaltninger, der opfylder betingelsen i stk. 1, litra c), kan tilskuddet ikke dække udgifter, der er afholdt efter udløbet af den foranstaltning, som Kommissionen har vedtaget i henhold til artikel 30, stk. 1, i forordning (EU) 2016/2031«.

7) I artikel 20 foretages følgende ændringer:

Følgende litra indsættes før litra a):

»-a) udgifter til visuelle kontroller«.

8) I artikel 47 affattes nr. 2) således:

»2) Følgende artikel indsættes:

»Artikel 15a

Medlemsstaterne foreskriver, at enhver, der får kendskab til tilstedeværelse af en skadegører, der er anført i bilag I eller II, eller en skadegører, som er omfattet af en foranstaltning i henhold til artikel 16, stk. 2 eller 3, eller som har grund til mistanke om en sådan tilstedeværelse, straks underretter den kompetente myndighed og efter anmodning fra den kompetente myndighed forelægger de oplysninger om denne tilstedeværelse, som vedkommende er i besiddelse af. Hvis underretningen ikke er skriftlig, skal den kompetente myndighed officielt registrere den.«

Artikel 112

Ændring af forordning (EU) nr. 1143/2014

I artikel 2, stk. 2, i forordning (EU) nr. 1143/2014 affattes litra d) således:

»d) planteskadegørere, der er opført på listen i henhold til artikel 5, stk. 2, eller artikel 32, stk. 3, eller som er omfattet af foranstaltninger i henhold til artikel 30, stk. 1, i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2016/2031 (*)

(*) Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2016/2031 af 26. oktober 2016 om beskyttelsesforanstaltninger mod planteskadegørere og om ændring af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 228/2013, (EU) nr. 652/2014 og (EU) nr. 1143/2014 og om ophævelse af Rådets direktiv 69/464/EØF, 74/647/EØF, 93/85/EØF, 98/57/EF, 2000/29/EF, 2006/91/EF og 2007/33/EF (EUT L 317 af 23.11.2016, s. 4).«

Artikel 113

Ikrafttræden og anvendelse

1. Denne forordning træder i kraft på tyvendedagen efter offentliggørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende*.

Den anvendes fra den 14. december 2019. Dog finder:

a) artikel 111, nr. 8) anvendelse fra den 1. januar 2017

b) artikel 100, stk. 3, og artikel 101, stk. 4, anvendelse fra den 1. januar 2021.

2. De retsakter, der er omhandlet i artikel 109, stk. 2, litra a), c), d) og f), ophæves pr. 1. januar 2022. I tilfælde af konflikt mellem bestemmelserne i disse retsakter og bestemmelserne i denne forordning gælder bestemmelserne i denne forordning.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Strasbourg, den 26. oktober 2016.

På Europa-Parlamentets vegne

M. SCHULZ

Formand

På Rådets vegne

I. LESAY

Formand

BILAG I

KRITERIER FOR KLASSIFICERING AF SKADEGØRERE UD FRA DEN RISIKO, SOM DE UDGØR FOR UNIONENS OMRÅDE

AFSNIT 1

Kriterier for identificering af skadegørere, der kan betegnes som karantæneskadegørere, jf. artikel 3, artikel 6, stk. 1, artikel 7, artikel 29, stk. 2, artikel 30, stk. 2, og artikel 49, stk. 3

1) Skadegørerens identitet

Skadegørerens taksonomiske navn skal være klart defineret, eller skadegøreren skal have vist sig at fremkalde ensartede symptomer og kunne overføres.

Skadegørerens taksonomiske navn skal defineres på artsniveau eller eventuelt på et højere eller lavere taksonomisk niveau, såfremt dette niveau er videnskabeligt hensigtsmæssigt på grundlag af skadegørerens virulens, værtsspektrum eller vektorforbindelser.

2) Forekomst af skadegøreren i det pågældende område

En eller flere af følgende betingelser skal være opfyldt:

- a) Skadegøreren vides ikke at forekomme i det pågældende område
- b) Skadegøreren vides ikke at forekomme i det pågældende område, undtagen i en begrænset del heraf.
- c) Skadegøreren vides ikke at forekomme i det pågældende område ud over en begrænset, uregelmæssig, isoleret og sjælden forekomst i det.

Når litra b) eller c) finder anvendelse, anses skadegøreren for ikke at være vidt udbredt.

3) Skadegørerens evne til at trænge ind, etablere sig og sprede sig i det pågældende område

a) Evne til at trænge ind

Skadegøreren anses for at være i stand til at trænge ind i det pågældende område eller, hvis den forekommer, men ikke er vidt udbredt, i den del af området, hvor den ikke forekommer (»relevant del af det truede område«), enten ved naturlig spredning, eller hvis alle følgende betingelser er opfyldt:

- i) Den sættes for så vidt angår planter, planteprodukter eller andre objekter, som flyttes til det pågældende område, i forbindelse med disse planter, planteprodukter og andre objekter i det område, hvori de har oprindelse, eller hvorfra de flyttes til det pågældende område.
- ii) Den overlever under transport eller opbevaring.
- iii) Den kan overføres til velegnede værtsplanter, planteprodukter eller andre objekter i det pågældende område.

b) Evne til at etablere sig

Skadegøreren anses for at kunne »etablere sig« i det pågældende område eller, hvis den forekommer, men ikke er vidt udbredt, i den del af området, hvor den ikke forekommer, hvis alle følgende betingelser er opfyldt:

- i) Der findes værter for skadegøreren og eventuelt vektorer for overførsel af den.
- ii) De afgørende miljøfaktorer er gunstige for den pågældende skadegører og i givet fald dens vektor, hvilket gør det muligt for den at overleve i perioder med klimatisk stress og gennemføre sin livscyklus.

- iii) De anvendte dyrkningsmetoder og kontrolforanstaltninger i det pågældende område er gunstige.
 - iv) Skadegørers overlevelsismetoder, reproduktive strategi, genetiske tilpasningsevne og levedygtige populations minimumsstørrelse fremmer dens etablering.
- c) Evne til at sprede sig

Skadegøreren anses for at være i stand til at sprede sig geografisk i det pågældende område eller, hvis den forekommer, men ikke er vidt udbredt, i den del af området, hvor den ikke forekommer, hvis en eller flere af følgende betingelser er opfyldt:

- i) Miljøet er egnet til naturlig spredning af skadegøreren.
 - ii) Barriererne for naturlig spredning af skadegøreren er utilstrækkelige.
 - iii) Varer eller køretøjer giver mulighed for at flytte skadegøreren.
 - iv) Skadegørers værter og eventuelle vektorer forekommer.
 - v) De anvendte dyrkningsmetoder og kontrolforanstaltninger i det pågældende område er gunstige.
 - vi) Skadegørers naturlige fjender og antagonister forekommer ikke eller kan ikke i tilstrækkelig grad bekæmpe skadegøreren.
- 4) Mulige økonomiske, sociale og miljømæssige konsekvenser

Indtrængen, etablering og spredning af skadegøreren i det pågældende område eller, hvis den forekommer, men ikke er vidt udbredt, i den del af området, hvor den ikke forekommer, medfører uacceptable økonomiske, sociale og/eller miljømæssige konsekvenser for det pågældende område eller den del af området, hvor den ikke er vidt udbredt, for så vidt angår et eller flere af følgende litraer:

- a) tab af afgrøder i form af udbytte og kvalitet
- b) omkostninger ved bekæmpelsesforanstaltninger
- c) omkostninger ved genplantning og/eller tab, der skyldes, at det er nødvendigt at dyrke alternative planter
- d) følger for eksisterende produktionsmetoder
- e) følger for vejtræer, parker, naturområder og beplantede områder
- f) følger for naturligt hjemmehørende planter, biodiversiteten og økosystemtjenester
- g) følger med hensyn til etablering, spredning og virkninger af andre skadegørere, f.eks. som følge af den pågældende skadegørers evne til at fungere som en vektor for andre skadegørere
- h) ændringer i produktionsomkostninger eller inputefterspørgsel, herunder bekæmpelsesomkostninger og udryddelses- og inddæmningsomkostninger
- i) følger for producentens fortjeneste, der skyldes ændringer i kvalitet, produktionsomkostninger, udbytte eller prisniveauer
- j) ændringer i den indenlandske eller udenlandske forbrugerefterspørgsel efter et produkt som følge af ændringer i kvaliteten
- k) følger for hjemme- og eksportmarkeder og priser, herunder følger for adgangen til eksportmarkeder og sandsynligheden for plantesundhedsmæssige restriktioner pålagt af handelspartnere
- l) nødvendige ressourcer til yderligere forskning og rådgivning
- m) miljømæssige følger og andre uønskede konsekvenser af bekæmpelsesforanstaltninger
- n) følger for Natura 2000-områder og andre beskyttede områder
- o) ændringer i de økologiske processer og strukturen, stabiliteten eller processerne i et økosystem, herunder yderligere indvirkninger på plantearter, erosion, ændringer i grundvandsniveau, brandfarer og næringsstofkredsløb

- p) omkostninger ved miljøgenopretning og forebyggende foranstaltninger
- q) følger for fødevarerikringen og fødevarerikkerheden
- r) følger for beskæftigelsen
- s) følger for vandkvaliteten, fritidsaktiviteter, turisme, landskabelige værdier, dyr på græs, jagt og fiskeri.

AFSNIT 2

Kriterier for identificering af karantæneskadegørere, der kan betegnes som prioriterede skadegørere, jf. artikel 6, stk. 1 og 2

EU-karantæneskadegørere anses for at have de mest alvorlige økonomiske, sociale eller miljømæssige konsekvenser for Unionens område, hvis indtrængen, etablering og spredning heraf opfylder et eller flere af følgende litraer:

- a) økonomiske konsekvenser: Skadegøreren kan forårsage store tab i form af direkte og indirekte følger, jf. afsnit 1, punkt 4, for planter med en betydelig økonomisk værdi på Unionens område.

Planterne omhandlet i første afsnit kan være træer, som ikke er i produktion

- b) sociale konsekvenser: Skadegøreren kan fremkalde en eller flere af følgende virkninger:

- i) et betydeligt fald i beskæftigelsen inden for den pågældende landbrugs-, havebrugs- eller skovbrugssektor eller inden for erhvervsgrene, der er tilknyttet disse sektorer, herunder turisme og fritidsaktiviteter
- ii) betydelige risici for fødevarerikringen eller fødevarerikkerheden
- iii) forsvinden af eller langsigtet omfattende skade på vigtige træarter, der vokser eller dyrkes på Unionens område, eller træarter af stor betydning for Unionen med hensyn til landskaber samt kulturarv eller historisk arv

- c) miljømæssige konsekvenser: Skadegøreren kan fremkalde en eller flere af følgende virkninger:

- i) betydelige virkninger på biodiversiteten og økosystemtjenester, herunder virkninger på arter og levesteder i henhold til Rådets direktiv 92/43/EØF ⁽¹⁾ og Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2009/147/EF ⁽²⁾
- ii) betydelige og langsigtede stigninger i anvendelsen af plantebeskyttelsesmidler på de pågældende planter
- iii) forsvinden af eller langsigtet omfattende skade på vigtige træarter, der vokser eller dyrkes på Unionens område, eller træarter af stor betydning for Unionen med hensyn til landskaber samt kulturarv eller historisk arv.

AFSNIT 3

Kriterier for en foreløbig vurdering til identificering af skadegørere, der midlertidigt kan betegnes som EU-karantæneskadegørere, og som kræver midlertidige foranstaltninger som omhandlet i artikel 29, stk. 1, og artikel 30, stk. 1

Underafsnit 1

Kriterier for en foreløbig vurdering til identificering af skadegørere, der midlertidigt kan betegnes som EU-karantæneskadegørere, og som kræver midlertidige foranstaltninger som omhandlet i artikel 29, stk. 1

- 1) Skadegørerens identitet

Skadegøreren skal opfylde kriteriet defineret i afsnit 1, punkt 1.

⁽¹⁾ Rådets direktiv 92/43/EØF af 21. maj 1992 om bevaring af naturtyper samt vilde dyr og planter (EFT L 206 af 22.7.1992, s. 7).

⁽²⁾ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2009/147/EF af 30. november 2009 om beskyttelse af vilde fugle (EUT L 20 af 26.1.2010, s. 7).

2) Skadegøreren forekomst på en medlemsstats område

På grundlag af de oplysninger, der er til rådighed for den pågældende medlemsstat, gælder det desuden for skadegøreren, at den enten ikke vides tidligere at have forekommet på Unionens område, eller at den anses for at opfylde de betingelser, der er omhandlet i afsnit 1, punkt 2, litra b) eller c), for så vidt angår Unionens område.

3) Sandsynlighed for etablering og spredning af skadegøreren på Unionens område eller i den eller de specifikke dele af Unionens område, hvor den ikke forekommer

På grundlag af de oplysninger, der er til rådighed for den pågældende medlemsstat, opfylder skadegøreren de kriterier, der er defineret i afsnit 1, punkt 3, litra b) og c), for så vidt angår dens område og, i det omfang dette kan vurderes af medlemsstaten, Unionens område.

4) Potentielle økonomiske, sociale og miljømæssige konsekvenser af skadegøreren

På grundlag af de oplysninger, der er til rådighed for Unionen, ville skadegøreren kunne få uacceptable økonomiske, sociale og/eller miljømæssige konsekvenser for Unionens område, hvis skadegøreren skulle etablere og sprede sig i dette område.

Disse konsekvenser skal mindst omfatte en eller flere af de direkte følger, der er omhandlet i afsnit 1, punkt 4, litra a)-g).

Underafsnit 2

Kriterier for en foreløbig vurdering til identificering af skadegørere, der midlertidigt kan betegnes som EU-karantæneskadegørere, og som kræver midlertidige foranstaltninger som omhandlet i artikel 30, stk. 1

1) Skadegøreren identitet

Skadegøreren skal opfylde kriteriet defineret i afsnit 1, punkt 1.

2) Forekomst af skadegøreren på Unionens område

Skadegøreren vides ikke tidligere at have forekommet på Unionens område, eller den anses for at opfylde de betingelser, der er omhandlet i afsnit 1, punkt 2, litra b) eller c), for så vidt angår Unionens område.

3) Sandsynlighed for etablering og spredning af skadegøreren på Unionens område eller i den eller de specifikke dele af Unionens område, hvor den ikke forekommer

På grundlag af de oplysninger, der er til rådighed for Unionen, opfylder skadegøreren de kriterier, der er defineret i afsnit 1, punkt 3, litra b) og c), for så vidt angår Unionens område.

4) Potentielle økonomiske, sociale og miljømæssige konsekvenser af skadegøreren

På grundlag af de oplysninger, der er til rådighed for Unionen, ville skadegøreren kunne få uacceptable økonomiske, sociale og/eller miljømæssige konsekvenser for Unionens område, hvis skadegøreren skulle etablere og sprede sig i dette område.

Disse konsekvenser skal mindst omfatte en eller flere af de direkte følger, der er omhandlet i afsnit 1, punkt 4, litra a)-g).

AFSNIT 4

Kriterier for identificering af skadegørere, der kan betegnes som EU-regulerede ikkekarantæneskadegørere, jf. artikel 36 og 38

1) Skadegøreren identitet

Skadegøreren skal opfylde kriteriet defineret i afsnit 1, punkt 1.

2) Sandsynlighed for spredning af skadegøreren på Unionens område

Det skal vurderes, at overførsel af skadegøreren først og fremmest finder sted via bestemte planter til plantning snarere end ved naturlig spredning eller flytning af planteprodukter eller andre objekter.

Denne vurdering skal bl.a. omfatte følgende aspekter:

- a) antallet af skadegørerlivscyklusser på de pågældende værter
- b) skadegørerens biologi, epidemiologi og overlevelse
- c) mulige naturlige, menneskeligt assisterede eller andre veje, ad hvilke skadegøreren kan overføres til den pågældende vært, og overførselsvejens effektivitet, herunder spredningsmekanismer og -hastighed
- d) efterfølgende angreb og overførsel af skadegøreren fra den pågældende vært til andre planter og omvendt
- e) klimatiske faktorer
- f) dyrkningsmetoder før og efter høst
- g) jordtyper
- h) modtagelighed hos den pågældende vært og relevante stadier hos værtsplanter
- i) forekomst af vektorer for skadegøreren
- j) forekomst af skadegørerens naturlige fjender og antagonister
- k) forekomst af andre værter, som er modtagelige for skadegøreren
- l) udbredelse af skadegøreren på Unionens område
- m) påtænkt anvendelse af de pågældende planter.

3) Potentielle økonomiske, sociale og miljømæssige konsekvenser af skadegøreren

Skadegørerangreb på de i punkt 2 omhandlede planter til plantning vil få uacceptable økonomiske konsekvenser for den påtænkte anvendelse af disse planter for så vidt angår et eller flere af følgende punkter:

- a) tab af afgrøder i form af udbytte og kvalitet
- b) ekstra omkostninger ved bekæmpelsesforanstaltninger
- c) ekstra omkostninger ved høst og sortering
- d) omkostninger ved genplantning
- e) tab, der skyldes, at det er nødvendigt at dyrke alternative planter
- f) følger for eksisterende produktionsmetoder
- g) følger for andre værtsplanter på produktionsstedet
- h) følger med hensyn til etablering, spredning og virkninger af andre skadegørere på grund af den pågældende skadegørers evne til at fungere som vektor for disse andre skadegørere
- i) følger for producentomkostninger eller inputefterspørgsel, herunder bekæmpelsesomkostninger og udryddelses- og inddæmningsomkostninger
- j) følger for producentens fortjeneste, der skyldes ændringer i produktionsomkostninger, udbytte eller prisniveauer
- k) ændringer i den indenlandske eller udenlandske forbrugerefterspørgsel efter et produkt som følge af ændringer i kvaliteten
- l) følger for hjemmemarkedet, eksportmarkederne og priserne
- m) følger for beskæftigelsen.

BILAG II

FORANSTALTNINGER TIL OG PRINCIPPER FOR RISIKOSTYRING I FORBINDELSE MED SKADEGØRERE

AFSNIT 1

Foranstaltninger til risikostyring i forbindelse med karantæneskadegørere som omhandlet i artikel 17, stk. 1, artikel 21, artikel 25, stk. 2, artikel 28, stk. 4 og 6, artikel 29, stk. 1, artikel 30, stk. 5 og 7, artikel 40, stk. 3, artikel 41, stk. 3, artikel 42, stk. 4, artikel 46, stk. 3, artikel 53, stk. 3, artikel 54, stk. 3, og artikel 75, stk. 2

Risikostyring i forbindelse med karantæneskadegørere skal bestå af en eller efter omstændighederne flere af følgende foranstaltninger:

- 1) foranstaltninger rettet mod forebyggelse og eliminering af angreb på dyrkede og vilde planter
 - a) restriktioner med hensyn til identitet, art, oprindelse, afstamning, proveniens og produktionshistorie for dyrkede planter
 - b) restriktioner vedrørende dyrkning, høst og anvendelse af planter
 - c) restriktioner vedrørende anvendelse af planteprodukter, anlæg, arealer, vand, jord, vækstmedier, faciliteter, maskiner, udstyr og andre objekter
 - d) overvågning, visuel undersøgelse, prøveudtagning og laboratorietestning af planter, planteprodukter, anlæg, arealer, vand, jord, vækstmedier, faciliteter, maskiner, udstyr og andre objekter for forekomst af karantæneskadegørere
 - e) overvågning for nedbrydning af eller ændringer i effektiviteten af en resistent planteart eller plantesort, som vedrører en ændring i sammensætningen af en karantæneskadegører eller dens biotype, patotype, race eller virulensgruppe
 - f) fysisk, kemisk og biologisk behandling af planter, planteprodukter, anlæg, arealer, vand, jord, vækstmedier, faciliteter, maskiner, udstyr og andre objekter, der er angrebet eller potentielt angrebet af karantæneskadegørere
 - g) destruktion af planter, planteprodukter og andre objekter, der er angrebet eller potentielt angrebet af karantæneskadegørere, eller med henblik på forebyggelse
 - h) oplysnings-, dataregistrerings-, kommunikations- og indberetningsforpligtelser
 - i) registrering af berørte professionelle operatører.

For så vidt angår litra b) kan disse foranstaltninger omfatte krav med hensyn til testning af plantearters og plantesorters resistens over for den pågældende karantæneskadegører og listeopførelse af plantearter og plantesorter, der er konstateret resistente over for den pågældende karantæneskadegører.

For så vidt angår litra f) kan disse foranstaltninger omfatte krav med hensyn til:

- i) registrering, godkendelse af og officielt tilsyn med professionelle operatører, der anvender den pågældende behandling
 - ii) udstedelse af plantesundhedscertifikat, plantepas, mærkeseddel eller anden officiel attestering for de behandlede planter, planteprodukter eller andre objekter og anbringelse af det i artikel 96, stk. 1, omhandlede mærke efter anvendelse af den pågældende behandling
- 2) foranstaltninger rettet mod sendinger af planter, planteprodukter og andre objekter
 - a) restriktioner vedrørende identitet, art, oprindelse, proveniens, afstamning, produktionsmetode, produktionshistorie og sporbarhed for planter, planteprodukter og andre objekter
 - b) restriktioner vedrørende indførelse, flytning, anvendelse, håndtering, forarbejdning, emballage, oplagring, distribution af og bestemmelsessted for planter, planteprodukter og andre objekter

- c) overvågning, visuel undersøgelse, prøveudtagning og laboratorietestning af planter, planteprodukter og andre objekter for forekomst af karantæneskadegørere, bl.a. gennem karantæneprocedurer og undersøgelser forud for eksport i tredjelande
- d) fysisk, kemisk og biologisk behandling og, hvis det er relevant, destruktion af planter, planteprodukter og andre objekter, der er angrebet eller potentielt angrebet af karantæneskadegørere
- e) oplysnings-, dataregistrerings-, kommunikations- og indberetningsforpligtelser
- f) registrering af berørte professionelle operatører.

For så vidt angår litra a)-d) kan disse foranstaltninger omfatte krav med hensyn til:

- i) udstedelse af plantesundhedscertifikat, plantepas, mærkeseddel eller anden officiel attestering, herunder anbringelse af det mærke, der er omhandlet i artikel 96, stk. 1, for at attestere overholdelse af litra a)-d)
 - ii) registrering, godkendelse og officielt tilsyn med professionelle operatører, der anvender den behandling, der er omhandlet i litra d)
- 3) foranstaltninger rettet mod overførselsveje for karantæneskadegørere, bortset fra sendinger af planter, planteprodukter eller andre objekter
- a) restriktioner vedrørende indførelse og flytning af karantæneskadegørere som en vare
 - b) overvågning, visuel undersøgelse, prøveudtagning og laboratorietestning og, hvis det er relevant, destruktion af karantæneskadegørere som en vare
 - c) restriktioner vedrørende planter, planteprodukter og andre objekter, der transporteres af rejsende
 - d) overvågning, visuel undersøgelse, prøveudtagning og laboratorietestning og, hvis det er relevant, behandling eller destruktion af planter, planteprodukter og andre objekter, der transporteres af rejsende
 - e) restriktioner vedrørende køretøjer, emballage og andre objekter, der anvendes ved transport af varer
 - f) overvågning, visuel undersøgelse, prøveudtagning og laboratorietestning og, hvis det er relevant, behandling eller destruktion af køretøjer, emballage og andre objekter, der anvendes ved transport af varer
 - g) oplysnings-, dataregistrerings-, kommunikations- og indberetningsforpligtelser
 - h) registrering af berørte professionelle operatører.

AFSNIT 2

Principper for risikostyring i forbindelse med skadegørere som omhandlet i artikel 17, stk. 1, artikel 18, stk. 3, artikel 21, artikel 28, stk. 4 og 6, artikel 29, stk. 1, artikel 30, stk. 5 og 7, artikel 31, stk. 1, artikel 37, stk. 4 og 8, artikel 40, stk. 3, artikel 41, stk. 3, artikel 46, stk. 3, artikel 49, stk. 2 og 4, artikel 53, stk. 3, artikel 54, stk. 3, artikel 72, stk. 3, artikel 74, stk. 3, artikel 75, stk. 2, artikel 79, stk. 3, og artikel 80, stk. 3

Risikostyring i forbindelse med EU-karantæneskadegørere, beskyttet zone-karantæneskadegørere og EU-regulerede ikkekarantæneskadegørere skal ske efter følgende principper:

1) nødvendighed

Foranstaltninger til risikostyring i forbindelse med en skadegører må kun finde anvendelse, hvis sådanne foranstaltninger er nødvendige for at forebygge indtrængen, etablering og spredning af den pågældende skadegører

2) proportionalitet

Foranstaltninger, der træffes med henblik på risikostyring i forbindelse med en skadegører, skal stå i passende forhold til den risiko, som den pågældende skadegører udgør, og det nødvendige beskyttelsesniveau

3) minimal indvirkning

Foranstaltninger, der træffes med henblik på risikostyring i forbindelse med en skadegører, skal omfatte færrest mulige restriktioner og resultere i mindst mulig hindring af den internationale bevægelighed for personer, varer og transportmidler

4) ikkeforskelsbehandling

Foranstaltninger, der træffes med henblik på risikostyring i forbindelse med en skadegører, må ikke anvendes på en sådan måde, at de udgør et middel til vilkårlig eller uberettiget forskelsbehandling eller en skjult restriktion, navnlig for den internationale handel. De må ikke være strengere for tredjelande end de foranstaltninger, der gælder for samme skadegører ved forekomst på Unionens område, hvis de pågældende tredjelande kan påvise, at de har samme plantesundhedsmæssige status og anvender identiske eller ækvivalente plantesundhedsforanstaltninger

5) teknisk berettigelse

Foranstaltninger, der træffes med henblik på risikostyring i forbindelse med en skadegører, skal være teknisk berettigede på grundlag af konklusioner, der nås frem til ved hjælp af en passende risikoanalyse eller i givet fald en tilsvarende undersøgelse og evaluering af de foreliggende videnskabelige oplysninger. Disse foranstaltninger bør afspejle og, hvis det er relevant, ændres eller ophæves for at afspejle nye eller ajourførte risikoanalyser eller relevante videnskabelige oplysninger

6) gennemførlighed

Foranstaltninger, der træffes med henblik på risikostyring i forbindelse med en skadegører, bør muliggøre, at formålet med disse foranstaltninger kan forventes opfyldt.

BILAG III

KRITERIER TIL VURDERING AF HØJRISIKOPLANTER, -PLANTEPRODUKTER OG ANDRE -OBJEKTER SOM OMHANDLET I ARTIKEL 42

De kriterier, der skal tages hensyn til med henblik på vurderingen omhandlet i artikel 42 er følgende:

1) for så vidt angår planter til plantning, bortset fra frø:

- a) de indføres almindeligvis på Unionens område i form af en busk eller et træ, eller de forekommer på Unionens område i en sådan form eller er taksonomisk beslægtede med sådanne planter
- b) de indsamles i naturen eller dyrkes fra planter, der er indsamlet i naturen
- c) de dyrkes udendørs eller dyrkes fra planter, der er dyrket udendørs i tredjelande, grupper af tredjelande eller specifikke områder i de pågældende tredjelande
- d) de vides at være vært for skadegørere, som planter almindeligvis er vært for, og som vides at have en stor indvirkning på plantearter, der har stor økonomisk, social eller miljømæssig betydning for Unionens område
- e) de vides almindeligvis at være vært for skadegørere uden tegn eller symptomer herpå eller med en latenstid for sådanne tegn eller symptomer, hvilket indebærer, at forekomst af skadegørere sandsynligvis vil blive overset under inspektion ved indførelse på Unionens område
- f) de er flerårige planter, der almindeligvis handles som gamle planter.

2) for så vidt angår andre planter, planteprodukter og andre objekter:

- a) De vides at være vært for eller udgøre en vigtig overførselsvej for skadegørere, som planter almindeligvis er vært for, og som vides at have en stor indvirkning på plantearter, der har stor økonomisk, social eller miljømæssig betydning for Unionens område.
- b) De vides almindeligvis at være vært for og udgøre en vigtig overførselsvej for skadegørere uden tegn eller symptomer herpå eller med en latenstid for sådanne tegn eller symptomer, hvilket indebærer, at forekomst af skadegørere sandsynligvis vil blive overset under inspektion ved indførelse på Unionens område.

BILAG IV

**ELEMENTER TIL IDENTIFICERING AF PLANTER ELLER PLANTEPRODUKTER, DER SANDSYNLIGVIS INDEBÆRER NYLIGT IDENTIFICEREDE SKADEGØRERRISICI ELLER ANDRE FORMODEDE PLAN-
TESUNDHEDSMÆSSIGE RISICI FOR UNIONENS OMRÅDE, JF. ARTIKEL 49**

Planter og planteprodukter fra tredjelande formodes at kunne indebære skadegørerrisici for Unionens område, jf. artikel 49, stk. 1, når disse planter eller planteprodukter opfylder mindst tre af følgende betingelser, herunder mindst én af betingelserne i punkt 1, litra a), b) og c):

1) Planternes eller planteprodukternes karakteristika:

- a) de tilhører eller er fremstillet af en planteslægt eller -familie, der vides almindeligvis at fungere som vært for skadegørere, som er reguleret som karantæneskadegørere på Unionens område eller i tredjelande
- b) de tilhører eller er fremstillet af en planteslægt eller -familie, der vides at fungere som vært for skadegørere, som planter almindeligvis er vært for, og som vides at have alvorlige virkninger for plantearter, der dyrkes på Unionens område, hvilket har stor økonomisk, social eller miljømæssig betydning for Unionens område
- c) de tilhører eller er fremstillet af en planteslægt eller -familie, med hvilken der almindeligvis indslæbes skadegørere uden tegn eller symptomer herpå, eller med en latenstid for sådanne tegn eller symptomer på mindst tre måneder, hvilket indebærer, at forekomst af skadegørere på de pågældende planter eller planteprodukter sandsynligvis vil blive overset under den offentlige kontrol ved indførelse på Unionens område uden prøveudtagning og testning eller karantæneprocedurer
- d) de dyrkes udendørs eller dyrkes af planter, der er dyrket udendørs i oprindelsestredjelandene
- e) de leveres ikke i lukkede beholdere eller emballage, eller hvis de leveres på en sådan måde, kan forsendelserne på grund af deres størrelse ikke åbnes i lukkede anlæg med henblik på offentlig kontrol ved indførelse på Unionens område.

2) Planternes eller planteprodukternes oprindelse:

- a) de har oprindelse i eller flyttes fra et tredjeland, som er kilde til gentagne anmeldelser om tilbageholdte sendinger med karantæneskadegørere, der ikke er listeopført i henhold til artikel 5, stk. 2
 - b) de har oprindelse i eller flyttes fra et tredjeland, der ikke er kontraherende part i IPPC.
-

BILAG V

INDHOLD AF PLANTESUNDHEDSCERTIFIKATER TIL BRUG VED INDFØRELSE PÅ UNIONENS OMRÅDE

DEL A

*Plantesundhedscertifikater til brug ved eksport som omhandlet i artikel 76, stk. 1***Standardplantesundhedscertifikat**

Nr. _____

Plantesundhedsmyndigheden i _____

TIL plantesundhedsmyndigheden i _____

I. Beskrivelse af sendingen

Eksportørens navn og adresse: _____

Oplyst navn og adresse på modtager: _____

Antal og beskrivelse af kolli: _____

Særlige kendetegn: _____

Oprindelsessted: _____

Oplyst transportmiddel: _____

Oplyst indgangssted: _____

Produktets navn og oplyst mængde: _____

Planternes botaniske navn: _____

Det bekræftes, at de ovenfor beskrevne planter, planteprodukter eller andre regulerede genstande er blevet inspiceret og/eller testet efter de relevante officielle procedurer og betragtes som frie for de karantæneskadegørere, som den importerende kontraherende part har angivet, og at opfylde den importerende kontraherende parts gældende plantesundhedskrav, herunder kravene vedrørende regulerede ikkekarantæneskadegørere.

De skønnes at være praktisk taget frie for andre skadegørere (*).

II. Tillægserklæring

[Indsæt tekst her]

III. Behandling mod skadegørere og/eller desinfektionsbehandling

Dato _____ Behandling _____ Kemisk produkt (aktivt stof) _____

Varighed og temperatur _____

Koncentration _____

Supplerende oplysninger _____

Udstedelsessted _____

(Myndighedens stempel) _____ Den bemyndigedes navn _____

Dato _____

(underskrift)

Der påhviler ikke _____ (plant sundhedsmyndighedens navn) eller
nogen af dens ansatte eller repræsentanter noget erstatningsansvar i forbindelse med dette certifikat (*).

(*) Fakultativt

DEL B

*Plantesundhedscertifikater til brug ved reeksport som omhandlet i artikel 76, stk. 1***Standardplantesundhedscertifikat til brug ved reeksport**

Nr. _____

Plantesundhedsmyndigheden i _____ (den reeksporterende kontraherende part)

TIL plantesundhedsmyndigheden i _____ (den eller de importerende kontraherende parter)

I. Beskrivelse af sendingen

Eksportørens navn og adresse: _____

Oplyst navn og adresse på modtager: _____

Antal og beskrivelse af kolli: _____

Særlige kendetegn: _____

Oprindelsessted: _____

Oplyst transportmiddel: _____

Oplyst indgangssted: _____

Produktets navn og oplyst mængde: _____

Planternes botaniske navn: _____

Det bekræftes, at de ovenfor beskrevne planter, planteprodukter eller andre regulerede genstande er blevet importeret til _____ (den reeksporterende kontraherende part) fra _____ (den kontraherende part, hvor produkterne har oprindelse) omfattet af plantesundhedscertifikat nr. _____, hvoraf

(*) originalen ☐ (*) en bekræftet kopi ☐

er vedlagt dette certifikat, at de er

(*) pakket ☐ (*) ompakket ☐

i

(*) originalen ☐ (*) ny ☐

emballage, at de på grundlag af

(*) det oprindelige plantesundhedscertifikat ☐

og

(*) yderligere inspektion ☐

anses for at opfylde den importerende kontraherende parts gældende plantesundhedskrav, og at sendingen under oplagringen i _____ (den reeksporterende kontraherende part) ikke har været udsat for risiko for angreb af skadegørere eller smitte.

II. Tillægserklæring

[Indsæt tekst her]

III. Behandling mod skadegørere og/eller desinfektionsbehandling

Dato _____ Behandling _____ Kemisk produkt (aktivt stof) _____

Varighed og temperatur _____

Koncentration _____

Supplerende oplysninger _____

Udstedelsessted _____

(Myndighedens stempel) _____ Den bemyndigedes navn _____

Dato _____

(underskrift)

Der påhviler ikke _____ (plantesundhedsmyndighedens navn) eller nogen af dens ansatte eller repræsentanter noget erstatningsansvar i forbindelse med dette certifikat (**).

_____ ☐ felt
(*) Sæt kryds i det relevante
(**) Fakultativt

BILAG VI

KRITERIER TIL IDENTIFICERING AF PLANTER SOM OMHANDLET I ARTIKEL 73, DER IKKE KRÆVER ET PLANTESUNDHEDSCERTIFIKAT

Den vurdering, der er omhandlet i artikel 73, skal tage hensyn til følgende kriterier:

- 1) Planterne er ikke vært for EU-karantæneskadegørere eller skadegørere, der er omfattet af foranstaltninger vedtaget i medfør af artikel 30, eller skadegørere, som planter almindeligvis er vært for, og som kan have indvirkning på plantearter, der dyrkes i Unionen.
- 2) Planterne har hidtil opfyldt de krav vedrørende indførelse på Unionens område, der er relevante for oprindelsestredjelandet eller -landene.
- 3) Der er ingen tegn på udbrud i forbindelse med indførelse af de pågældende planter fra et eller flere tredjelande, og disse planter har ikke været genstand for gentagne tilbageholdte sendinger med EU-karantæneskadegørere eller skadegørere, der er omfattet af foranstaltninger vedtaget i medfør af artikel 30, ved indførelse på Unionens område.

BILAG VII

PLANTEPAS

DEL A

Plantepas til brug ved flytning inden for Unionens område som omhandlet i artikel 83, stk. 2, første afsnit

- 1) Plantepas til brug ved flytning inden for Unionens område skal indeholde følgende elementer:
 - a) ordet »Plantepas« i øverste højre hjørne på et af Unionens officielle sprog og på engelsk, hvis de er forskellige, adskilt af en skråstreg
 - b) Unionens flag i øverste venstre hjørne i farve eller sort-hvid
 - c) bogstavet »A« efterfulgt af den pågældende plantearts botaniske navn eller taksonomiske gruppe i tilfælde af planter og planteprodukter eller i givet fald navnet på det pågældende objekt samt eventuelt sortens navn
 - d) bogstavet »B« efterfulgt af koden på to bogstaver, som er omhandlet i artikel 67, litra a), for den medlemsstat, i hvilken den professionelle operatør, der udsteder plantepasset, er registreret, en bindestreg og registreringsnummeret på den pågældende professionelle operatør, der udsteder plantepasset, eller for hvem plantepasset udstedes af den kompetente myndighed
 - e) bogstavet »C« efterfulgt af sporbarhedskoden for den pågældende plante eller det pågældende planteprodukt eller andet objekt
 - f) bogstavet »D«, hvis det er relevant, efterfulgt af
 - i) navnet på oprindelsestredjelandet eller
 - ii) koden på to bogstaver, der er omhandlet i artikel 67, litra a), på oprindelsesmedlemsstaten.
- 2) Den sporbarhedskode, der er omhandlet i punkt 1, litra e), kan også suppleres af en henvisning til en sporbarhedsstregkode, et hologram, en chip eller en anden databærer, som er unik(t), på handelsenheden.

DEL B

Plantepas til brug ved flytning til og inden for beskyttede zoner som omhandlet i artikel 83, stk. 2, andet afsnit

- 1) Plantepas til brug ved flytning til og inden for beskyttede zoner skal indeholde følgende elementer:
 - a) ordet »Plantepas — beskyttet zone« i øverste højre hjørne på et af Unionens officielle sprog og på engelsk, hvis de er forskellige, adskilt af en skråstreg
 - b) umiddelbart neden under disse ord det eller de videnskabelige navne eller koden eller koderne for den eller de pågældende beskyttede zone-karantæneskadegørere som omhandlet i artikel 32, stk. 3
 - c) Unionens flag i øverste venstre hjørne i farve eller sort-hvid
 - d) bogstavet »A« efterfulgt af den pågældende plantearts botaniske navn eller taksonomiske gruppe i tilfælde af planter og planteprodukter eller i givet fald navnet på det pågældende objekt samt eventuelt sortens navn
 - e) bogstavet »B« efterfulgt af koden på to bogstaver, som er omhandlet i artikel 67, litra a), for den medlemsstat, i hvilken den professionelle operatør, der udsteder plantepasset, er registreret, en bindestreg og registreringsnummeret på den pågældende professionelle operatør, der udsteder plantepasset, eller for hvem plantepasset udstedes af den kompetente myndighed

- f) bogstavet »C« efterfulgt af sporbarhedskoden for den pågældende plante eller det pågældende planteprodukt eller andet objekt
 - g) bogstavet »D«, hvis det er relevant, efterfulgt af
 - i) navnet på oprindelsestredjelandet eller
 - ii) koden på to bogstaver, der er omhandlet i artikel 67, litra a), på oprindelsesmedlemsstaten og i tilfælde af erstatning af plantepasset registreringsnummeret på den pågældende professionelle operatør, der udstedte det oprindelige plantepas, eller for hvem det oprindelige plantepas blev udstedt af den kompetente myndighed som omhandlet i artikel 93, stk. 1 og 2.
- 2) Den sporbarhedskode, der er omhandlet i punkt 1, litra f), kan også suppleres af en henvisning til en sporbarhedsstregkode, et hologram, en chip eller en anden databærer, som er unik(t), på handelsenheden.

DEL C

Plantepas til brug ved flytning inden for Unionens område kombineret med et certificeringsmærke som omhandlet i artikel 83, stk. 5, andet afsnit

- 1) Plantepas til brug ved flytning inden for Unionens område, som på en fælles mærkeseddel er kombineret med den officielle mærkeseddel for frø eller andet formeringsmateriale, jf. henholdsvis artikel 10, stk. 1, i direktiv 66/401/EØF, artikel 10, stk. 1, i direktiv 66/402/EØF, artikel 10, stk. 1, i direktiv 68/193/EØF, artikel 12 i direktiv 2002/54/EF, artikel 28, stk. 1, i direktiv 2002/55/EF, artikel 13, stk. 1, i direktiv 2002/56/EF og artikel 12, stk. 1, i direktiv 2002/57/EF, og mærkesedlen for kerneplanter, basismateriale eller certificeret materiale, jf. artikel 9, stk. 1, litra b), i direktiv 2008/90/EF, skal indeholde følgende elementer:
- a) ordet »Plantepas« i øverste højre hjørne af den fælles mærkeseddel på et af Unionens officielle sprog og på engelsk, hvis de er forskellige, adskilt af en skråstreg
 - b) Unionens flag i øverste venstre hjørne af den fælles mærkeseddel i farve eller sort-hvid.

Plantepasset skal på den fælles mærkeseddel være placeret umiddelbart over og have samme bredde som den officielle mærkeseddel.

- 2) Del A, punkt 2, finder tilsvarende anvendelse.

DEL D

Plantepas til brug ved flytning til og inden for beskyttede zoner kombineret med et certificeringsmærke som omhandlet i artikel 83, stk. 5, tredje afsnit

- 1) Plantepas til brug ved flytning til og inden for beskyttede zoner, som på en fælles mærkeseddel er kombineret med den officielle mærkeseddel for frø eller andet formeringsmateriale, jf. henholdsvis artikel 10, stk. 1, i direktiv 66/401/EØF, artikel 10, stk. 1, i direktiv 66/402/EØF, artikel 10, stk. 1, i direktiv 68/193/EØF, artikel 12 i direktiv 2002/54/EF, artikel 28, stk. 1, i direktiv 2002/55/EF, artikel 13, stk. 1, i direktiv 2002/56/EF og artikel 12, stk. 1, i direktiv 2002/57/EF, og mærkesedlen for kerneplanter, basismateriale eller certificeret materiale, jf. artikel 9, stk. 1, litra b), i direktiv 2008/90/EF, skal indeholde følgende elementer:
- a) ordet »Plantepas — beskyttet zone« i øverste højre hjørne af den fælles mærkeseddel på et af Unionens officielle sprog og på engelsk, hvis de er forskellige, adskilt af en skråstreg
 - b) umiddelbart neden under disse ord det eller de videnskabelige navne eller koden eller koderne for den eller de pågældende beskyttede zone-karantæneskadegørere
 - c) Unionens flag i øverste venstre hjørne af den fælles mærkeseddel i farve eller sort-hvid.

Plantepasset skal på den fælles mærkeseddel være placeret umiddelbart over og have samme bredde som den officielle mærkeseddel eller, hvor det er relevant, stamcertifikatet.

- 2) Del B, punkt 2, finder tilsvarende anvendelse.

BILAG VIII

INDHOLD AF PLANTESUNDHEDSCERTIFIKATER TIL BRUG VED EKSPORT, REEKSPORT OG FØR EKSPORT SOM OMHANDLET I ARTIKEL 100, STK. 3, ARTIKEL 101, STK. 4 OG ARTIKEL 102, STK. 6

DEL A

Plantesundhedscertifikater til brug ved eksport som omhandlet i artikel 100, stk. 3

1. Plantesundhedscertifikater til brug ved flytning ud af Unionens område med henblik på eksport til et tredjeland skal indeholde følgende elementer:
 - a) ordet »Plantesundhedscertifikat« efterfulgt af:
 - i) bogstaverne »EU«
 - ii) koden på to bogstaver, der er omhandlet i artikel 67, litra a), for den medlemsstat, i hvilken den professionelle operatør, der anmoder om udstedelse af et plantesundhedscertifikat til brug ved eksport, er registreret
 - iii) en skråstreg
 - iv) den unikke identifikationskode for certifikatet bestående af tal eller en kombination af bogstaver og tal, hvor bogstaverne i givet fald betegner provinsen og distriktet i den medlemsstat, hvor certifikatet er udstedt
 - b) ordene »Eksportørens navn og adresse« efterfulgt af navn og adresse på den registrerede operatør eller den privatperson, der anmoder om udstedelse af et plantesundhedscertifikat til brug ved eksport
 - c) ordene »Oplyst navn og adresse på modtager« efterfulgt af oplyst navn og adresse på modtageren
 - d) ordene »Plantesundhedsmyndigheden i« efterfulgt af navnet på den medlemsstat, i hvilken plantesundhedsmyndigheden udsteder certifikatet, og derefter ordene »til plantesundhedsmyndigheden i« efterfulgt af bestemmelseslandets eller -landenes navn
 - e) ordet »Oprindelsessted« efterfulgt af oprindelsesstedet eller -stederne for de planter, planteprodukter eller andre objekter, der indgår i den sending, for hvilken certifikatet udstedes. I alle tilfælde skal oprindelseslandets eller -landenes navn angives
 - f) et unummereret felt, forbeholdt EU's logo. Det er muligt at tilføje andre officielle logoer
 - g) ordene »Oplyst transportmiddel« efterfulgt af det oplyste transportmiddel for den pågældende sending
 - h) ordene »Oplyst indgangssted« efterfulgt af det oplyste indgangssted for den pågældende sending i bestemmelseslandet
 - i) ordene »Særlige kendetegn, antal og beskrivelse af kolli, produktets navn og planternes botaniske navn« efterfulgt af en beskrivelse af sendingen, herunder planternes botaniske navn eller produktets navn og særlige kendetegn, samt antal og type kolli, der indgår i sendingen
 - j) ordene »Oplyst mængde« efterfulgt af mængden af planter, planteprodukter eller andre objekter, der indgår i sendingen, angivet i antal eller vægt
 - k) ordene »Det bekræftes, at de ovenfor beskrevne planter, planteprodukter eller andre regulerede genstande er blevet inspiceret og/eller testet efter de relevante officielle procedurer og betragtes som frie for de karantæneskadegørere, som den importerende kontraherende part har angivet, og at opfylde den importerende kontraherende parts gældende plantesundhedskrav, herunder kravene vedrørende regulerede ikkekarantæneskadegørere«. Fakultativt kan tilføjes: »De skønnes at være praktisk taget frie for andre skadegørere.«

- l) ordene »tillægserklæring« efterfulgt af den tillægserklæring, der er omhandlet i artikel 71, stk. 2, og den erklæring, der er omhandlet i artikel 71, stk. 3, og eventuelt yderligere plantesundhedsmæssige oplysninger, der er relevante for sendingen. Hvis pladsen er utilstrækkelig til hele den tillægserklæring, kan der tilføjes et bilag. Oplysningerne i bilaget bør kun omfatte, hvad der kræves i plantesundhedscertifikatet. Alle siderne i bilaget skal have plantesundhedscertifikatets nummer og dateres, underskrives og stemples på samme måde, som kræves for plantesundhedscertifikatet. Plantesundhedscertifikatet skal henvise til det eventuelle bilag i det relevante felt
 - m) ordene »Behandling mod angreb af skadegørere og/eller desinfektionsbehandling«
 - n) ordet »Behandling« efterfulgt af den behandling, som den pågældende sending har gennemgået
 - o) ordene »Kemisk produkt (aktivt stof)« efterfulgt af det aktive stof i det kemiske produkt, der er anvendt til behandlingen, som omhandlet i litra n)
 - p) ordene »Varighed og temperatur« efterfulgt af behandlingens varighed og eventuelt temperatur
 - q) ordet »Koncentration« efterfulgt af den koncentration af det pågældende kemiske produkt, som opnås under behandlingen
 - r) ordet »Dato« efterfulgt af datoen for den pågældende behandling
 - s) ordene »Supplerende oplysninger« efterfulgt af de supplerende oplysninger, som den kompetente myndighed ønsker at medtage i certifikatet
 - t) ordet »Udstedelsessted« efterfulgt af navnet på det sted, hvor plantesundhedscertifikatet er udstedt
 - u) ordet »Dato« efterfulgt af datoen for udstedelse af plantesundhedscertifikatet
 - v) ordene »Den bemyndigedes navn og underskrift« efterfulgt af navnet på og underskriften fra den person, der udsteder og underskriver plantesundhedscertifikatet
 - w) ordene »Myndighedens stempel« efterfulgt af det officielle stempel for den kompetente myndighed, der udsteder plantesundhedscertifikatet og
 - x) fakultativt sætningen »Der påhviler ikke (plantesundhedsmyndighedens navn) eller nogen af dens ansatte eller repræsentanter noget erstatningsansvar i forbindelse med dette certifikat« neden under rammen.
2. I tilfælde af at et plantesundhedscertifikat ikke udstedes elektronisk, skal det anvendte papir have et vandmærke, prægesegl eller prægelogo fastlagt af den kompetente myndighed, der underskriver certifikatet. Farven på den fortrykte tekst skal være grøn bortset fra det oprindelige certifikats nummer som omhandlet i punkt 1, litra a), nr. iv), der kan have en anden farve.

Standardplantgesundhedscertifikat til brug ved eksport

1. Eksportørens navn og adresse:	2. PLANTESUNDHEDSCERTIFIKAT Nr. EU XX/0000000		
3. Oplyst navn og adresse på modtager:	4. Plantesundhedsmyndigheden i til plantesundhedsmyndigheden i	5. Oprindelsessted	
			
6. Oplyst transportmiddel			7. Oplyst indgangssted

10. Det bekræftes, at de ovenfor beskrevne planter, planteprodukter eller andre regulerede genstande er blevet inspiceret og/eller testet efter de relevante officielle procedurer og betragtes som frie for de karantæneskadegørere, som den importerende kontraherende part har angivet, og at opfylde den importerende kontraherende parts gældende plantesundhedskrav, herunder kravene vedrørende regulerede ikkekarantæneskadegørere.

De skønnes at være praktisk taget frie for andre skadegørere (*).

11. Tillægserklæring

BEHANDLING MOD SKADEGØRERE OG/ELLER DESINFEKTIONSBEHANDLING

18. Udstedelsessted

12. Behandling

Dato

13. Kemisk produkt (aktivt stof)

14. Varighed og temperatur

Den bemyndigedes navn og underskrift

15. Koncentration

16. Dato

Myndighedens stempel

17. Supplerende oplysninger

(*) Fakultativt.

DEL B

Plantesundhedscertifikater til brug ved reeksport som omhandlet i artikel 101, stk. 4

1. Plantesundhedscertifikater til brug ved flytning ud af Unionens område med henblik på reeksport til et tredjeland skal indeholde følgende elementer:

- a) ordene »Plantesundhedscertifikat til brug ved reeksport« efterfulgt af:
 - i) bogstaverne »EU«
 - ii) koden på to bogstaver, der er omhandlet i artikel 67, litra a), for den medlemsstat, i hvilken den professionelle operatør, der anmoder om udstedelse af et plantesundhedscertifikat til brug ved reeksport, er registreret
 - iii) en skråstreg og
 - iv) den unikke identifikationskode for certifikatet bestående af tal eller en kombination af bogstaver og tal, hvor bogstaverne i givet fald betegner provinsen og distriktet i den medlemsstat, hvor certifikatet er udstedt
- b) ordene »Eksportørens navn og adresse« efterfulgt af navn og adresse på den registrerede operatør, der anmoder om udstedelse af et plantesundhedscertifikat til brug ved reeksport
- c) ordene »Oplyst navn og adresse på modtager« efterfulgt af oplyst navn og adresse på modtageren
- d) ordene »Plantesundhedsmyndigheden i« efterfulgt af navnet på den medlemsstat, i hvilken plantesundhedsmyndigheden udsteder certifikatet, og derefter ordene »til plantesundhedsmyndigheden i« efterfulgt af bestemmelseslandets eller -landenes navn
- e) ordet »Oprindelsessted« efterfulgt af oprindelsesstedet eller -stederne for de planter, planteprodukter eller andre objekter, der indgår i den sending, for hvilken certifikatet udstedes. I alle tilfælde skal oprindelseslandets eller -landenes navn angives
- f) et unummereret felt, forbeholdt EU's logo. Det er muligt at tilføje andre officielle logoer
- g) ordene »Oplyst transportmiddel« efterfulgt af det oplyste transportmiddel for den pågældende sending
- h) ordene »Oplyst indgangssted« efterfulgt af det oplyste indgangssted for den pågældende sending i bestemmelseslandet
- i) ordene »Særlige kendetegn, antal og beskrivelse af kolli, produktets navn og planternes botaniske navn« efterfulgt af en beskrivelse af sendingen, herunder planternes botaniske navn eller produktets navn og særlige kendetegn, samt antal og type kolli, der indgår i sendingen
- j) ordene »Oplyst mængde« efterfulgt af mængden af planter, planteprodukter eller andre objekter, der indgår i sendingen, angivet i antal eller vægt
- k) følgende tekst:

»Det bekræftes,

— at de ovenfor beskrevne planter, planteprodukter eller andre regulerede genstande er blevet importeret til (land/den reeksporterende kontraherende part) fra (land/den kontraherende part, hvor produkterne har oprindelse) omfattet af plantesundhedscertifikat nr., hvoraf

☐ originalen ☐ en bekræftet kopi er vedlagt dette certifikat

— at de er

☐ pakket ☐ ompakket

i

☐ originale ☐ nye beholdere

— at de på grundlag af

☐ det oprindelige plantesundhedscertifikat og

☐ yderligere inspektion

anses at opfylde de gældende plantesundhedskrav i importlandet/den kontraherende part, og

— at sendingen under oplagringen i (den reeksporterende kontraherende part) ikke har været udsat for risiko for angreb af skadegørere eller smitte.»

hvor de krævede oplysninger anføres, og de relevante felter afkrydses

- l) ordene »tillægserklæring« efterfulgt af den tillægserklæring, der er omhandlet i artikel 71, stk. 2, og den erklæring, der er omhandlet i artikel 71, stk. 3, og eventuelt yderligere plantesundhedsmæssige oplysninger, der er relevante for sendingen. Hvis pladsen er utilstrækkelig til hele den tillægserklæring, kan der tilføjes et bilag. Oplysningerne i bilaget bør kun omfatte, hvad der kræves i plantesundhedscertifikatet. Alle siderne i bilaget skal have plantesundhedscertifikatets nummer og dateres, underskrives og stemples på samme måde, som kræves for plantesundhedscertifikatet. Plantesundhedscertifikatet skal henvise til det eventuelle bilag i det relevante felt
 - m) ordene »Behandling mod angreb af skadegørere og/eller desinfektionsbehandling«
 - n) ordet »Behandling« efterfulgt af den behandling, som den pågældende sending har gennemgået
 - o) ordene »Kemisk produkt (aktivt stof)« efterfulgt af det aktive stof i det kemiske produkt, der er anvendt til behandlingen, som omhandlet i litra n)
 - p) ordene »Varighed og temperatur« efterfulgt af behandlingens varighed og eventuelt temperatur
 - q) ordet »Koncentration« efterfulgt af den koncentration af det pågældende kemiske produkt, som opnås under behandlingen
 - r) ordet »Dato« efterfulgt af datoen for den pågældende behandling
 - s) ordene »Supplerende oplysninger« efterfulgt af de supplerende oplysninger, som den kompetente myndighed ønsker at medtage i certifikatet
 - t) ordet »Udstedelsessted« efterfulgt af navnet på det sted, hvor plantesundhedscertifikatet er udstedt
 - u) ordet »Dato« efterfulgt af datoen for udstedelse af plantesundhedscertifikatet
 - v) ordene »Den bemyndigedes navn og underskrift« efterfulgt af navnet på og underskriften fra den person, der udsteder og underskriver plantesundhedscertifikatet
 - w) ordene »Myndighedens stempel« efterfulgt af det officielle stempel for den kompetente myndighed, der udsteder plantesundhedscertifikatet, og
 - x) fakultativt sætningen »Der påhviler ikke (plantesundhedsmyndighedens navn) eller nogen af dens ansatte eller repræsentanter noget erstatningsansvar i forbindelse med dette certifikat« neden under rammen.
2. I tilfælde af at et plantesundhedscertifikat ikke udstedes elektronisk, skal det anvendte papir have et vandmærke, prægesegl eller prægelogo fastlagt af den kompetente myndighed, der underskriver certifikatet. Farven på den fortrykte tekst skal være brun bortset fra det oprindelige certifikats nummer som omhandlet i punkt 1, litra a), nr. iv), der kan have en anden farve.

Standardplantesundhedscertifikat til brug ved reeksport

1. Eksportørens navn og adresse:	2. PLANTESUNDHEDSCERTIFIKAT TIL BRUG VED REEKSPORT Nr. EU XX/0000000
3. Oplyst navn og adresse på modtager:	4. Plantesundhedsmyndigheden i til plantesundhedsmyndigheden i
	5. Oprindelsessted
6. Oplyst transportmiddel	
7. Oplyst indgangssted	
8. Særlige kendetegn: antal og beskrivelse af kolli, produktets navn og planternes botaniske navn	9. Oplyst mængde

10. Det bekræftes,

— at de ovenfor beskrevne planter, planteprodukter eller andre regulerede genstande er blevet importeret til (land/den reeksporterende kontraherende part)

fra (land/den kontraherende part, hvor produkterne har oprindelse) omfattet af plantesundhedscertifikat nr., hvoraf

(*) ☐ originalen

☐ en bekræftet kopi er vedlagt dette certifikat

— at de er

(*) ☐ pakket

ompakket i

originale

nye beholdere

— at de på grundlag af

(*) ☐ det oprindelige plantesundhedscertifikat

og yderligere inspektion

anses at opfylde de gældende plantesundhedskrav i importlandet/den kontraherende part, og

— at sendingen under oplagringen i (land/den reeksporterende kontraherende part) ikke har været udsat for risiko for angreb af skadegørere eller smitte.

(*) Sæt kryds i de relevante felter.

11. Tillægserklæring

BEHANDLING MOD SKADEGØRERE OG/ELLER DESINFEKTIONSBEHANDLING

12. Behandling

13. Kemisk produkt (aktivt stof)

14. Varighed og temperatur

15. Koncentration

16. Dato

17. Supplerende oplysninger

18. Udstedelsessted

Dato

Den bemyndigedes
navn og underskrift

Myndighedens stempel

DEL C

Præksportcertifikater som omhandlet i artikel 102, stk. 6**Standardpræksportcertifikat**

1. PRÆEKSPORTCERTIFIKAT [Nr. EU/medlemsstatskode/internt individuelt referencenummer]		
Dette dokument er udstedt af den kompetente myndighed i en EU-medlemsstat i henhold til [forordning om beskyttelsesforanstaltninger mod planteskadegørere] på anmodning af en professionel operatør for at meddele kompetente myndigheder i EU-medlemsstater, at visse plantesundhedsprocedurer er blevet fulgt		
2. Oprindelsesmedlemsstatens navn og den oplysende kompetente myndigheds navn [og hvis ønsket logoet for den kompetente myndighed i oprindelsesmedlemsstaten]		
3. Professionel operatør		
4. Beskrivelse af sendingen		5. Oplyst mængde
6. Sendingen som beskrevet ovenfor [Valgmulighederne i felt A-G skal afkrydses kombineret med oplysninger under »Skadegørerspecifikationer«] ☐ opfylder de særlige krav i EU's forordning om beskyttelsesforanstaltninger mod planteskadegørere: [angiv offentliggørelsesnummeret på den relevante gennemførelsesretsakt (for den pågældende sending), der er vedtaget i henhold til artikel 41, og det relevante alternativ blandt de særlige krav, hvis opfyldelse bekræftes] ☐ er blevet inspiceret i henhold til en relevant officiel procedure: [angiv proceduren, hvis det er nødvendigt] og fundet fri for A ☐ er blevet testet i henhold til en relevant officiel procedure: [angiv proceduren, hvis det er nødvendigt] og fundet fri for B ☐ har oprindelse på en mark, der er officielt anerkendt som fri for C ☐ har oprindelse i et produktionsanlæg, der er officielt anerkendt som frit for D ☐ har oprindelse på et specifikt produktionssted, der er officielt anerkendt som frit for E ☐ har oprindelse i et område, der er officielt anerkendt som frit for F ☐ har oprindelse i et land, der er officielt anerkendt som frit for G Skadegørerspecifikationer og identifikation af mark/produktionsanlæg/område (med henvisning til litra A-G ovenfor, alt efter hvad der er relevant):		

7. Andre officielle oplysninger

[f.eks. importkrav vedrørende plantesundhed, behandling af sendingen osv.]

8. Udstedelsessted

Kontaktoplysninger (telefon/e-mail/fax):

Dato:

9. Den bemyndigedes navn og underskrift

(Den kompetente myndigheds stempel)

BILAG IX

SAMMENLIGNINGSTABEL

Rådets direktiv 69/464/EØF	Nærværende forordning
Artikel 1	Artikel 28, stk. 1
Artikel 2	Artikel 28, stk. 1, litra e)
Artikel 3, 4 og 5	Artikel 28, stk. 1, litra d)
Artikel 6	Artikel 28, stk. 1, litra f)
Artikel 7	—
Artikel 8	Artikel 8
Artikel 9	Artikel 31, stk. 1
Artikel 10 og 11	Artikel 28, stk. 1, litra d)
Artikel 12 og 13	—

Rådets direktiv 93/85/EØF	Nærværende forordning
Artikel 1	Artikel 28, stk. 1
Artikel 2	Artikel 28, stk. 1, litra g)
Artikel 3	Artikel 14, stk. 1, og artikel 15, stk. 1
Artikel 4–8	Artikel 28, stk. 1, litra a)–d)
Artikel 9	—
Artikel 10	Artikel 8
Artikel 11	Artikel 31
Artikel 12	Artikel 28, stk. 1
Artikel 13–15	—
Bilag I–V	Artikel 28, stk. 1

Rådets direktiv 98/57/EF	Nærværende forordning
Artikel 1	Artikel 28, stk. 1
Artikel 2	Artikel 28, stk. 1, litra g)
Artikel 3	Artikels 14, stk. 1, og artikel 15, stk. 1
Artikel 4–7	Artikel 28, stk. 1, litra a)–c)
Artikel 8	—
Artikel 9	Artikel 8
Artikel 10	Artikel 31
Artikel 11	Artikel 28, stk. 1

Rådets direktiv 98/57/EF	Nærværende forordning
Artikel 12–14	—
Bilag I–VII	Artikel 28, stk. 1

Rådets direktiv 2007/33/EF	Nærværende forordning
Artikel 1	Artikel 28, stk. 1
Artikel 2 og 3	Artikel 28, stk. 1 og 2
Artikel 4–8	Artikel 28, stk. 1, litra g)
Artikel 9–13	Artikel 28, stk. 1 og 2
Artikel 14	Artikel 8
Artikel 15	Artikel 31
Artikel 16	Artikel 28, stk. 1
Artikel 17	Artikel 107
Artikel 18–20	—
Bilag I–IV	Artikel 28, stk. 1

Rådets direktiv 2000/29/EF	Nærværende forordning
Artikel 1, stk. 1	Artikel 1, stk. 1 og 2
Artikel 1, stk. 2	—
Artikel 1, stk. 3	Artikel 1, stk. 3
Artikel 1, stk. 4	— (*)
Artikel 1, stk. 5 og 6	—
Artikel 2, stk. 1, litra a)	Artikel 2, nr. 1)
Artikel 2, stk. 1, litra b)	Artikel 2, nr. 2), første afsnit
Artikel 2, stk. 1, litra c)	Artikel 2, nr. 3)
Artikel 2, stk. 1, litra d)	Artikel 2, nr. 4)
Artikel 2, stk. 1, litra e)	Artikel 1, stk. 1 og 2
Artikel 2, stk. 1, litra f)	Artikel 78
Artikel 2, stk. 1, litra g)	— (*)
Artikel 2, stk. 1, litra h)	Artikel 32–35
Artikel 2, stk. 1, litra i), første afsnit	Artikel 76 (*)
Artikel 2, stk. 1, litra i), andet og tredje afsnit	— (*)
Artikel 2, stk. 1, litra j)–n)	— (*)
Artikel 2, stk. 1, litra o)	Artikel 2, nr. 7)
Artikel 2, stk. 1, litra p), q) og r)	— (*)

Rådets direktiv 2000/29/EF	Nærværende forordning
Artikel 2, stk. 2	Artikel 2, nr. 2), andet afsnit
Artikel 3, stk. 1	Artikel 5, stk. 1
Artikel 3, stk. 2 og 3	Artikel 5, stk. 1, artikel 37, stk. 1, og artikel 41, stk. 1
Artikel 3, stk. 4	Artikel 5, stk. 1, og artikel 37, stk. 1
Artikel 3, stk. 5	Artikel 32, stk. 2, og artikel 54, stk. 1
Artikel 3, stk. 6	Artikel 5, stk. 2, og artikel 32, stk. 3
Artikel 3, stk. 7	Artikel 5, stk. 2 og 3, artikel 28, stk. 1, og artikel 37, stk. 2
Artikels 3, stk. 8 og 9	Artikel 8, 39, 48 og 58
Artikel 4, stk. 1	Artikel 40, stk. 1
Artikel 4, stk. 2	Artikel 53, stk. 1
Artikel 4, stk. 3	—
Artikel 4, stk. 4	—
Artikel 4, stk. 5	Artikel 8, 48 og 58
Artikel 4, stk. 6	Artikel 46
Artikel 5, stk. 1	Artikels 40, stk. 1, og artikel 41, stk. 1
Artikel 5, stk. 2	Artikel 53, stk. 1
Artikel 5, stk. 3	Artikel 40, stk. 3, og artikel 53, stk. 3
Artikel 5, stk. 4	Artikel 41, stk. 1, og artikel 75
Artikel 5, stk. 5	Artikel 8, 48 og 58
Artikel 5, stk. 6	Artikel 46
Artikel 6, stk. 1–4	Artikel 87, stk. 1, 2 og 3
Artikel 6, stk. 5, første og andet afsnit	Artikel 87, stk. 1, 2 og 3
Artikel 6, stk. 5, tredje afsnit	Artikel 65 og 68
Artikel 6, stk. 5, fjerde afsnit	Artikel 9, stk. 3
Artikel 6, stk. 5, femte afsnit	Artikel 81
Artikel 6, stk. 6	Artikel 65 og 69
Artikel 6, stk. 7	Artikel 81
Artikel 6, stk. 8, første led	—
Artikel 6, stk. 8, andet led	Artikel 57
Artikel 6, stk. 8, tredje led	Artikel 87, stk. 4
Artikel 6, stk. 8, fjerde led	Artikel 66, 69 og 90
Artikel 6, stk. 8, femte led	—
Artikel 6, stk. 8, sjette led	Artikel 81
Artikel 6, stk. 9	Artikel 66

Rådets direktiv 2000/29/EF	Nærværende forordning
Artikel 10, stk. 1	Artikel 78, artikel 83, stk. 5, og artikel 85, 86 og 87
Artikel 10, stk. 2	Artikel 79, 80 og 81
Artikel 10, stk. 3	Artikel 93
Artikel 10, stk. 4, første led	Artikel 83, stk. 7 og 8
Artikel 10, stk. 4, andet, tredje og fjerde led	—
Artikel 11, stk. 1	Artikel 87, stk. 1
Artikel 11, stk. 2	—
Artikel 11, stk. 3	— (*)
Artikel 11, stk. 4	Artikel 92, stk. 2 og 3
Artikel 11, stk. 5	Artikel 92, stk. 2 og 3
Artikel 12, stk. 1	— (*)
Artikel 12, stk. 2	Artikel 69, stk. 4, artikel 93, stk. 5, og artikel 95, stk. 3 (*)
Artikel 12, stk. 3	— (*)
Artikel 12, stk. 4	Artikel 41, stk. 4, og artikel 95, stk. 5 (*)
Artikel 13, stk. 1 og 2	Artikel 76, stk. 5 (*)
Artikel 13, stk. 3 og 4	— (*)
Artikel 13a, stk. 1 og 2	— (*)
Artikel 13a, stk. 3	Artikel 76 (*)
Artikel 13a, stk. 4	Artikel 76 (*)
Artikel 13a, stk. 5	— (*)
Artikel 13b	— (*)
Artikel 13c, stk. 1, litra a)	— (*)
Artikel 13c, stk. 1, litra b)	Artikel 65 (*)
Artikel 13c, stk. 1, litra c)	— (*)
Artikel 13c, stk. 2–4	— (*)
Artikel 13c, stk. 6	Artikel 94 (*)
Artikel 13c, stk. 7	Artikel 77 (*)
Artikel 13c, stk. 8	Artikel 40, stk. 4, artikel 41, stk. 4, artikel 53, stk. 4, artikel 54, stk. 4, og artikel 103 (*)
Artikel 13d	— (*)
Artikel 13e	Artikel 100 og 101
Artikel 14	Artikel 5, stk. 3 og 4, artikel 32, stk. 3, artikel 37, stk. 2 og 3, artikel 40, stk. 2, artikel 41, stk. 2, artikel 53, stk. 3, artikel 54, stk. 3, artikel 72, stk. 2 og 3, artikel 74, stk. 2 og 3, artikel 79, stk. 2 og 3, og artikel 80, stk. 2 og 3
Artikel 15, stk. 1	Artikel 41, stk. 3, første afsnit
Artikel 15, stk. 2	Artikel 41, stk. 3, andet afsnit

Rådets direktiv 2000/29/EF	Nærværende forordning
Artikel 15, stk. 3	Artikel 71, stk. 3
Artikel 15, stk. 4	—
Artikel 16, stk. 1	Artikel 9, stk. 1 og 2, og artikel 17
Artikel 16, stk. 2, første afsnit	Artikel 29
Artikel 16, stk. 2, andet og tredje afsnit	Artikel 13
Artikel 16, stk. 2, fjerde afsnit	—
Artikel 16, stk. 3	Artikel 30
Artikel 16, stk. 4	Artikels 28, stk. 1, artikel 30, stk. 1, og artikel 49, stk. 1
Artikel 16, stk. 5	Artikels 28, stk. 6, artikel 30, stk. 7, og artikel 49, stk. 4
Artikel 18	Artikel 107
Artikel 20	—
Artikel 21, stk. 1–5	— (*)
Artikel 21, stk. 6	Artikel 103
Artikel 21, stk. 7 og 8	—
Artikel 27	—
Artikel 27a	— (*)
Artikel 28 og 29	—
Bilag I, Del A	Artikel 5, stk. 2
Bilag I, Del B	Artikel 32, stk. 3
Bilag II, del A, kapitel I	Artikel 5, stk. 2
Bilag II, del A, kapitel II	Artikel 37, stk. 2
Bilag II, del B	Artikel 32, stk. 3
Bilag III, del A	Artikel 40, stk. 2
Bilag III, del B	Artikel 53, stk. 2
Bilag IV, del A	Artikel 41, stk. 2
Bilag IV, del B	Artikel 54, stk. 2
Bilag V, del A, punkt I	Artikel 79, stk. 1
Bilag V, del A, punkt II	Artikel 80, stk. 1
Bilag V, del B, punkt I	Artikel 72
Bilag V, del B, punkt II	Artikel 74
Bilag VI	—
Bilag VII	Bilag VIII
Bilag VIII	—
Bilag VIIa	— (*)
Bilag IX	—

(*) Jf. artikel 109, stk. 1.